

Fredag den 23. april 2010 (D)

1

81. møde

Fredag den 23. april 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren om ungdomsarbejdsløshed.

Af Nanna Westerby (SF), Christine Antorini (S), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 23.03.2010. Fremme 26.03.2010. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. april 2010).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om afgifter af spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om Danske Spil A/S.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om udlodning af overskud fra lotteri samt heste- og hundevæddemål.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser m.v.:

Marlene Harpsøe (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 238 (Forslag til folketingsbeslutning om tvangsbehandling af pædofile).

Flemming Bonne (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 239 (Forslag til folketingsbeslutning om, at elselskaber, der lukker for strømmen til en husstand, skal underrette de sociale myndigheder).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra statsministeren har jeg modtaget meddelelse om overførsel af visse opgaver fra socialministeren til finansministeren.

Meddelelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

[»Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 13. april 2010 bestemt:

1) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport, der vedrører Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, pr. 1. maj 2010 overføres fra socialministeren til finansministeren,

2) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov, der vedrører Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, pr. 1. maj 2010 overføres fra socialministeren til finansministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen/Sign. Kristian Korfits Nielsen«].

Fra medlem af Folketinget Karen Jespersen, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 1. maj 2010 atter kan give møde i Tinget.

Irene Simonsens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget op-
hører fra nævnte dato at regne.

Kl. 10:00

Det første punkt på dagsordenen er:

Kl. 10:04

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren:

Hvad vil regeringen gøre ved ungdomsarbejdsløsheden, som fortsat er mere end dobbelt så høj som før krisen?

Af Nanna Westerby (SF), Christine Antorini (S), Marianne Jøved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 23.03.2010. Fremme 26.03.2010. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. april 2010).

Kl. 10:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Først er det ordføreren for forespørgerne, fru Nanna Westerby, for begrundelsen.

Kl. 10:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Som ordfører for forespørgerne skal jeg her begrunde forespørgslen.

Vi har taget det her tema op, fordi det jo er en ganske væsentlig samfundsudfordring. Over hele Europa er ungdomsarbejdsløsheden eksploderet. Kolde facts fortæller os, at 5,5 millioner unge under 25 år i EU lige nu er ramt af arbejdsløshed. Og Danmark har også haft en voldsom vækst i antallet af unge, der hverken er i arbejde eller i uddannelse. På under et år er ungdomsarbejdsløsheden steget fra 7,2 pct. til 12,4 pct. Det er en af de største konstaterede stigninger i ledigheden for unge under 25 år i hele EU.

Når ungdomsarbejdsløsheden er så alvorligt et problem, er det, fordi den risikerer at skabe varige problemer for både den enkelte og for samfundet. Vi kender konsekvenserne af at lade stå til fra 1980'erne, hvor man tabte en generation, og det var i høj grad til langtidsledighed, til fysiske og psykiske sygdomme, til overførselsindkomster og til social eksklusion. Og vi ved, at det er dyrt for samfundet at lade stå til. Hvis ikke vi får vendt udviklingen, kommer den nuværende krise til at bestemme, hvordan den fremtidige arbejdsstyrke skal se ud – både hvor mange der skal have en uddannelse, og hvor mange der skal være arbejdsaktive, og det er jo altså tudeosset. Danmark er i skarp konkurrence med resten af verden, vi skal kunne slå de kinesiske ingeniører og håndværkerne fra Litauen, og vores firmaer skal kunne slå de indiske konkurrenter. Hvis vi skal løfte den opgave, skal vi have alle unge med om bord nu. Vi kan ikke vente på, at konjunkturerne vender af sig selv, vi skal som fællesskab få dem til at vende.

Inden den økonomiske krise ramte Danmark, var uddannelsesniveauet i Danmark for lavt; der var for få unge, der fik en ungdomsuddannelse. Vi var ikke i nærheden af at nå den 95-procentsmålsætning, som hele Folketinget er enig om, altså at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse. Faktisk var det gået tilbage med andelen af unge, der fik en ungdomsuddannelse. Og i kombination med en økonomisk krise, der går hårdest ud over de unge, er det en rigtig sprængfarlig cocktail, både på kort sigt, fordi det er de unge uden kompetencer, der bliver fyret, og på lang sigt for Danmarks konkurrenceevne.

Vi har taget det her tema op i dag, fordi vi vil høre, hvad regeringen vil gøre ved den ungdomsarbejdsløshed, som er steget voldsomt, og som desværre ser ud til at fortsætte.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgerne, og så er det ministrene til besvarelse. Det er først beskæftigelsesministeren.

Kl. 10:04

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Den internationale økonomiske krise, som jo også ramte Danmark i 2008, har betydet en stigende ledighed – og desværre også en stigende ledighed for de unge under 30 år. Regeringen har derfor også været ekstra opmærksom på, at vi ikke taber de unge på gulvet.

Hvis en stor gruppe af unge fortsætter med at være ledige under den nuværende økonomiske krise, så er der også grund til at frygte, at det bliver svært at indhente det tabte, når tiderne igen bliver bedre. Det viser erfaringerne fra tidligere herhjemme, men også fra udlandet. Vi har da også i flere omgange her i foråret drøftet, hvad regeringen har gjort og vil gøre for at bekæmpe den stigende ungdomsledighed, og hvordan vi får flere unge i job og uddannelse.

Jeg skal da også lige nævne, at jeg er meget glad for, at OECD i sin nye rapport »Jobs for Youth - Denmark 2010« roser den danske beskæftigelsespolitik over for unge.

I beskæftigelsespolitikken har vi fokus på en tidlig og aktiv indsats for unge og på, at ordinær uddannelse har førsteprioritet for de unge, der er på offentlig forsørgelse, og som ikke har en uddannelse. For unge er uddannelse den bedste vaccine imod ledighed og det nærmeste, man kommer en garanti for at få et godt arbejdsliv. Vi gør derfor en meget målrettet indsats for at hjælpe de unge i gang med en uddannelse.

For nogle unge giver uddannelse først mening, når de har gjort sig nogle erfaringer på arbejdsmarkedet. De skal en tur omkring det rigtige arbejdsmarked først, enten via job med et uddannelsesperspektiv eller i form af en virksomhedsrettet indsats med fokus på, at de på lidt længere sigt kan gennemføre en uddannelse.

Vi har igennem det seneste år fremlagt mange initiativer på ungeområdet, der vil medvirke til, at de unge kan udskifte et liv på offentlig forsørgelse med et aktivt liv med uddannelse eller job.

Nu bliver regeringen jo ofte skudt i skoene, at vi kun laver smalle forlig, og man kunne jo spørge sig selv: Er det så tilfældet, når det gælder ungeledighed? Nej. For den 1. august 2009 fik vi netop med et bredt politisk flertal bestående af Dansk Folkeparti, men såmænd også Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre forenklet unger reglerne. Forenklingen betyder, at der bliver mere tid i jobcentrene til at hjælpe de unge i uddannelse eller job.

Samtidig fik vi indført et hovedprincip for den tidlige og aktive ungeindsats. Det er, at uddannelse har førsteprioritet for unge uden uddannelse. De unge, som ikke umiddelbart har forudsætningerne for at tage en uddannelse, skal vi hjælpe på vej mod en uddannelse via en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som bekendt indgik regeringen i november 2009 en aftale om flere unge i job og uddannelse, som giver endnu bedre mulighed for en aktiv og målrettet indsats for, at unge kommer i uddannelse eller job. Igen var det en aftale, der blev indgået bredt, fordi både Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre var med. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det er et kanongodt signal at sende til de unge, at ligegyldigt om man er rød, eller om man er blå, så er det her noget, vi vil kæmpe sammen om.

Vi styrker med ungeaftalen indsatsen over for unge med i alt 2,3 mia. kr. På beskæftigelsesområdet blev partierne enige om initiativer for knap 0,5 mia. kr., der skal hjælpe unge ledige i gang med en uddannelse eller i job. Uddannelsesaftalen indeholder på Beskæftigelsesministeriets område en række initiativer, som skal hjælpe de ca.

10.000 unge imellem 15 og 17 år, der hverken er i uddannelse eller i job. Og der er også initiativer for de 18-30-årige, der er ramt af ledighed.

Indtil nu har jobcentrene først mødt de unge mennesker, når de møder op for at få kontanthjælp som 18-årige, men med lovændringen kan jobcentrene i samarbejde med Ungdommens Uddannelsesvejledning sætte ind over for de unge, allerede når de er fyldt 15 år.

Ungeaftalen betyder desuden, at alle unge ledige mellem 18 og 19 år skal i gang med en aktiv indsats samme uge, som de træder ind ad døren på et jobcenter.

Der afsættes også knap 80 mio. kr. over de næste 2 år til et nyt initiativ, der hedder »Ny chance til unge«, som skal hjælpe unge under 30 år, der hænger fast i offentlig forsørgelse, i gang med uddannelse og job. De unge skal tilbydes en aktiv indsats, og det skal selvfølgelig være den indsats, der virker bedst. Kommunerne får en bonus for at hjælpe de unge i aktive tilbud på rigtige arbejdspladser.

Kl. 10:09

Jeg fremsatte den 3. marts lovforslaget, som udmønter de initiativer, som jeg lige har omtalt fra ungeaftalen, altså den del af den, der kræver lovgivning. Jeg synes, at vi ved førstebehandling af lovforslaget den 16. marts havde en rigtig god drøftelse af forslaget. Stort set alle Folketingets partier var positive over for lovforslaget, selv om Socialistisk Folkeparti tilkendegav, at partiet vil undlade at stemme. Og Enhedslisten har så sagt, at man fra det partis side lige vil afvente udvalgsarbejdet, før man vil afgøre, om man vil stemme for eller imod forslaget.

Vi er således alle enige om, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at give unge ledige mulighed for at udskifte et liv på offentlig forsørgelse med et aktivt liv med uddannelse eller job. De mange initiativer, som regeringen har fremsat det seneste år på ungeområdet, er ved at blive implementeret, og der er ingen som helst tvivl om, at det vil styrke ungeindsatsen i den kommende tid.

Jeg vil så her til slut selvfølgelig give tilsagn om, at regeringen fortsat vil følge området, når det gælder unge og ledighed, fordi det som sagt er et ekstremt vigtigt område, og målet har vi jo fælles, nemlig at flest mulige unge skal i job eller uddannelse.

Kl. 10:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 10:12

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi er midt i en international økonomisk krise, og selv om man ikke har det samme antal overskrifter om det i aviserne længere, er den her desværre fortsat. Den hersker over hele verden, og overalt kæmper man for at bekæmpe de negative konsekvenser af den enorme krise, som er røget hen over hele verden og ikke mindst Europa. Så på de gode nyheders side skal nævnes, at den danske regering jo om nogen har iværksat initiativer, der skal modvirke de negative effekter af krisen, bl.a. ved at vi har en af de mest offensive finanspolitikker overhovedet i EU, og at vores ungdomsarbejdsløshed som følge deraf også ligger i bund i EU-sammenhæng. Så der er gjort meget fra regeringens side for at imødegå de negative konsekvenser.

Men jeg kan i forlængelse af beskæftigelsesministerens indlæg tilføje, at det selvfølgelig også har været nødvendigt med konkrete initiativer på konkrete områder, og at vi på Undervisningsministeriets område har sat ind med markante initiativer, der vil forebygge ungdomsledighed og skabe fremtidens arbejdskraft.

Med aftalen om flere unge i uddannelse og job har vi bl.a. skabt rammerne for etableringen af 5.000 ekstra praktikpladser i 2010 på erhvervsuddannelsesområdet. Aftalen er bl.a. fulgt op af lovgivning støttet af et bredt flertal i Folketinget, simpelt hen fordi der er forlig på området. Så sent som i aftes behandlede vi tre store lovforslag for at fremme unges uddannelse, en aftale, der samlet set beløber sig til

0,5 mia. kr., og som både Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har været med til at forhandle på plads, selv om det i aftes stod klart, at det er regeringspartierne og Dansk Folkeparti, der tager ansvaret for opgaverne.

I forbindelse med den aftalte evaluering af praktikpladsindsatsen i foråret 2010 vil regeringen tage initiativ til, at der inden for rammerne af AER-ordningen også etableres op til 5.000 praktikpladser i 2011. Det er i særklasse historiske initiativer, som ikke er set under tidligere regeringer.

Jeg kan tilføje, at regeringen har gennemført en lang række initiativer, der skal sikre, at 95 pct. af en ungdomsårgang gennemfører en ungdomsuddannelse i 2015, og at 50 pct. får en videregående uddannelse. Bl.a. derfor har vi tilvejebragt de store økonomiske ressourcer, som gennem de senere år er brugt i ikke mindst erhvervsuddannelsessystemet. Senest har regeringen sammen med først og fremmest Dansk Folkeparti, men også Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre indgået aftale om udmøntning af globaliseringspuljen fra 2010 til 2012. Her er erhvervsskolernes hidtidige bevilling blevet videreført og endda med et løft på 133 mio. kr. årligt svarende til 400 mio. kr. i perioden. Dertil kommer det løft, der vil komme, i form af at kommunerne også skal løfte en øget opgave i forhold til at få unge godt i gang, når de forlader grundskolen. De følger dem simpelt hen videre til ungdomsuddannelserne.

Regeringen er overbevist om, at initiativerne på ungeområdet vil styrke ungeindsatsen i den kommende tid, og jeg kan for min del give tilsagn om, at vi følger udviklingen inden for uddannelsesområdet meget tæt og hele tiden følger op, således at vi samler så mange unge op som overhovedet muligt. Men når de lovforslag, vi behandlede i går, er gennemført, vil der så heller ikke længere være en undskyldning for ikke at være i gang, når man er et ungt menneske.

Jeg vil også føje til, at indsatsen starter med grundskolen og de videre årgange herfra. Alle børn og unge skal være parat til at tage en ungdomsuddannelse efter grundskolen. Vi har med aftalen om flere unge i uddannelse og job indført krav om, at netop alle 15-17-årige skal være i gang med uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet, der kan lede frem mod uddannelse. Det er jo også i denne regerings tid, hårdt presset af Dansk Folkeparti må jeg erkende, at vi gennemførte ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov. Derfor er der, uagtet at man måske har funktionsnedsættelse, også et godt og stabilt tilbud om en ungdomsuddannelse til den gruppe af unge danskere.

Hensigten er nemlig, at ingen unge går i stå efter grundskolen med øget risiko for aldrig at gennemføre en uddannelse og mere permanent ende i ledighedskøen. Vi ønsker at gøre Danmark dygtigere. Vi ønsker at give de unge de bedst tænkelige muligheder, og det har vi gjort, ofte ledsaget af et stort og bredt flertal i Folketinget. Jeg regner med og forudsætter, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne i dag kan støtte op om den politik, som regeringen fører på området, eftersom det hele er forligsbelagt.

Kl. 10:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren. Så indleder vi forhandlingerne, og først er det ordføreren for forespørgerne, fru Nanna Westerby fra SF.

Kl. 10:16

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Nanna Westerby (SF):

Statsminister Lars Løkke Rasmussen – eller måske må man kun kalde ham statsministeren – har sagt, at hans søns generation skal forskånes for at kende til begrebet ungdomsarbejdsløshed, og jeg synes

jo sådan set, at det er en meget nobel og prisværdi målsætning, vores statsminister har opsat.

Desværre må vi nok sige, at det er lidt for sent til det. Det løb er kørt. Ungdomsarbejdsløshed er noget, som unge mennesker kender til i dag. Vi kan konstatere, at indsatsen, på trods af alle de fine initiativer, vi her har hørt om fra regeringen, ikke er tilstrækkelig. De vedtagne ungepakker, der er, indeholder rigtig mange gode elementer. Der er også dårlige elementer i ungeindsatsen, som vi bl.a. behandlede i går, f.eks. at man vil fjerne børnechecken fra de familier, hvis unge ikke er i uddannelse, men der er også gode elementer i det – det er bare ikke nok.

Vi har oplevet en stigning i ungdomsarbejdsløsheden fra 7,2 pct. til 12,4 pct. Det er altså en af de største stigninger i hele EU. Så indsatsen har ikke løst de helt grundlæggende problemer, der er, nemlig at der er mangel på praktikpladser, så uddannelsesmotiverede unge faktisk forhindres i at komme i gang med en ungdomsuddannelse, at der er mangel på job, så nyuddannede efter endt uddannelse må gå arbejdsløse, og at der er stort frafald på vores uddannelser. Danmark har heldigvis haft et rigtig lavt udgangspunkt, inden vi gik ind i den her krise, men vi har som sagt haft en af de allerstørste stigninger i ungdomsarbejdsløsheden, og det kræver altså akut handling.

Derfor vil jeg gerne på vegne af indkalderne til forespørgselsdebatten i dag sige, at vi synes, at der skal en helt anden og mere offensiv politik til. For det første skulle vi tage fat på en mere offensiv krisebekæmpelse, der kan skabe job til flere. Fra de nyuddannede i byggesektoren til kandidaterne på universiteterne er arbejdsløsheden eksploderet, og derfor burde vi f.eks. sætte skub i byggebranchen ved at tage fat på renoveringer og energiforbedringer af skoler og plejehjem, vi burde skabe job til nyuddannede akademikere, fordi det i længden er rigtig dyrt at lade stå til.

Vi kunne også tage fat på at skabe praktikpladser. Næsten 8.000 unge mangler lige nu en praktikplads, og det er endda uden at medtage de dimensionerede uddannelser, altså social- og sundhedsuddannelserne, og det er altså de steder, hvor unge ikke engang kommer ind, fordi der ikke er praktikpladser. Derfor vil vi stille krav til de virksomheder, der udfører arbejde for kommuner, pensionskasser og boligselskaber, om, at de skal tage lærlinge, og vi vil udvide og forbedre skolepraktikken.

Så skal vi have flere unge til at tage en uddannelse, og det kræver uddannelsesstilbud med kvalitet i. Nu har vi f.eks. i går behandlet et forslag fra oppositionen, hvor man foreslog, at vi starter med at skru ned for holdstørrelserne på både gymnasier og tekniske skoler, hvor klasserne er vokset under den her regering. Lad os få sænket klassekvotienten, sådan at lærerne kan tage hånd om den enkelte elev og modarbejde det frafald, der er.

Så alt i alt skal der nogle helt andre boller på suppen og en helt anden offensiv krisebekæmpelse til.

Derfor skal jeg på vegne af Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

Folketinget konstaterer, at arbejdsløsheden for unge under 25 år er mere end fordoblet inden for det seneste år, og at knap 8.000 unge står uden en praktikplads, bl.a. fordi regeringen har forsømt at iværksætte en beskæftigelsesfremmende vækstpakke med fremrykkede offentlige investeringer i transport, energirenovering, bygningsvedligeholdelse m.v.

Folketinget opfordrer regeringen til

- at der oprettes flere praktikpladser ved bl.a. at opfordre kommunerne til at benytte sociale klausuler,
- at flere unge gennemfører en erhvervsuddannelse ved at mindske frafaldet gennem færre elever på holdene, gennemgående voksne og stærkere sociale netværk,

- at skolepraktikken udvides, og kvaliteten i virksomhedspraktikken forbedres, så unge fastholdes og gennemfører deres uddannelser,
- at der gennemføres forsøg med praktikpladscentre, så kvaliteten i skolepraktikken forøges, herunder mulighed for egentlig produktion, kombinationsaftaler mellem forskellige praktiksteder m.v., og
- at der indføres en ny fleksuddannelse, så flere unge får en ungdomsuddannelse.

(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Kl. 10:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er nu fremsat et forslag på vegne af SF, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, og jeg skal lade det indgå i de videre drøftelser.

Der er et par bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:21

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Jeg var jo også med til festen i aftes her i salen, og jeg synes jo, at det er fantastisk dejligt at høre en tale, hvori taleren fra Socialistisk Folkeparti faktisk står og ridser problemer op, som regeringen allerede har løst. Det er jo egentlig vidunderligt, at man kan få lov til lige at svare med, at der faktisk er indgået forlig og aftaler vedrørende samtlige af de problematikker, som SF's ordfører ridser op. Under festen i aftes, hvor vi havde beslutningsforslag om dette og hint og bl.a., at der skulle sættes et loft over ungdomsuddannelsernes klassekvotient, forstod jeg på debatten, at man mente, at det ville komme til at koste 120 mio. kr. – eller var det ikke sådan cirka det tal, som Socialistisk Folkeparti havde lagt sig op ad? Her bliver jeg nødt til at spørge: Hvor skal de penge så hentes fra?

Kl. 10:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:22

Nanna Westerby (SF):

Jeg er da helt sikker på, at de mange tusinde unge, der f.eks. lige nu står og mangler en praktikplads, vil være glade for at høre, at regeringen allerede har løst problemet. Jeg er også helt sikker på, at de vil forholde sig lidt undrende til, hvorfor de så ikke kan komme videre med deres uddannelser og få en praktikplads, hvis problemet er løst. Det tror jeg da at vi er mange der undrer os over.

I forhold til finansiering af det her med klassekvotienter så er det jo noget, som partierne har finansieret i deres finanslovsforslag, og jeg kan sige for SF's vedkommende, at vi har sat fuld finansiering af til det i vores finanslovsforslag. Nu er finansloven jo et samlet regnestykke, men hvis man skulle pege på et sted, hvor man f.eks. kunne sige, at her kunne man tage penge fra – og det er faktisk på uddannelsesområdet, for det er jo ikke, fordi vi er imod effektiviseringer – så kunne man jo gøre det ved at skru ned for markedsføringsudgifterne. Vores uddannelsesinstitutioner bruger ½ mia. kr. om året på reklamer, og de penge kunne bruges mere fornuftigt f.eks. ved at nedsætte klassekvotienten.

Kl. 10:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:23

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det betyder, at jeg hører, at Socialistisk Folkeparti ønsker at fjerne det selvstyrende, der ligger i, at ungdomsuddannelserne har ledelser og bestyrelser, der selv kører deres drift. De ved, hvordan de priori-

terer deres muligheder, og det ønsker Socialistisk Folkeparti så at få centraliseret, fordi beslutningen om, hvordan økonomien bliver lagt, vil man have ind her centralt, det skal klares i SF's hovedkontor, så vi er sikre på, vi lige præcis ved, hvordan pengene bruges. Men 120 mio. kr. er mange penge i en situation, hvor vi faktisk står med noget af en udfordring her i landet. Og den prioritet, der er den allerallervigtigste i øjeblikket, er så, at vi får nedbragt de klassekvotienter. Må jeg lige prøve at høre en gang til: Det her er virkelig det allerallervigtigste problem, vi har i øjeblikket?

Kl. 10:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:23

Nanna Westerby (SF):

Ja, i SF's forslag til finanslov har vi faktisk sat 200 mio. kr. af til at sikre mere voksenkontakt og mere lærer-elev-tid på ungdomsuddannelserne, og det er, fordi vi har et tårnhøjt frafald, som der ikke er blevet taget ordentligt hånd om. Så ja, vi synes, at det er en vigtig prioritering at sørge for, at man får nedbragt frafaldet på ungdomsuddannelserne.

Så til det med, at vi hele tiden får at vide, at vi vil diktere, hvordan uddannelsesinstitutionerne skal bruge deres penge: Nej, det vil vi ikke, men vi vil godt sige, at det konkurrenceræs, der er startet mellem skolerne med de markedsføringsudgifter, man har fået sat i søen nu her på rigtig mange uddannelsesinstitutioner, vil vi gerne hjælpe dem med at sætte en stopper for. F.eks. har Jens Oddershede, som lige nu er rektor på Syddansk Universitet, og som har været formand for Rektorkollegiet på universiteterne, været ude at sige, at det som enkelt rektor kan være rigtig svært at træde ud af det der konkurrenceræs, for hvis der er en skole, der begynder med reklamer, så bliver alle de andre også nødt til at blive ved, og så får man gejlet hinanden op. Ligesom virksomheder i øvrigt øger deres markedsføringsudgifter, så gør uddannelsesinstitutionerne det også. Og der siger vi bare i SF, at de penge altså kunne være brugt bedre.

Kl. 10:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Fru Nanna Westerby nævner praktikpladser, og det er vi jo alle enige om der skal gøres noget ved. Det har vi også gjort i forbindelse med den pakke, som er aftalt med Socialdemokratiet og De Radikale, hvor vi giver 50.000 kr. til virksomheder, der opretter en praktikplads.

Så nævner fru Nanna Westerby, at der skal være sociale klausuler, sådan at hvis man indgår en aftale med f.eks. Københavns Kommune, kan kommunen kræve, at der skal være en praktikplads til en ung, for at man kan få ordren. Men er det ikke korrekt, at det kan man allerede gøre i dag?

Kl. 10:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:25

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Jeg ved, at der er rigtig mange kommuner, som meget gerne vil det, og jeg ved, at der er rigtig mange kommuner, som heldigvis er i gang med at prøve at forberede en indsats for at gøre det. Men jeg ved også, at der er rigtig mange kommuner, som er lunkne ved det, fordi man fra Undervisningsministeriets side har lavet en

udmelding, der hedder: Nej, det tror vi ikke kan lade sig gøre, det tror vi faktisk er ulovligt.

Det startede med, at Undervisningsministeriet var imod af rent ideologiske og principielle årsager – det har regeringen været i lang tid – og så gik man over til, at nu mener man ikke, at det kan lade sig gøre i forhold til EU-retten.

Der vil jeg bare sige, at den manglende opbakning, der har været fra regeringens side til det her, har altså givet rigtig mange kommuner kolde fødder. Hvis vi skal få gjort noget ved det her problem, tror jeg altså bare, at vi bliver nødt til at sende et klart signal om, at det synes vi er en god idé, og at man skal udnytte alle de muligheder, der er for at få sociale klausuler. Så hvis vi kan få sendt det signal herindefra i dag fra både Dansk Folkeparti og regeringen, som jo ellers har været principielt imod, synes jeg, at det vil være en rigtig god ting.

Kl. 10:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:26

Bent Bøgsted (DF):

Det er meget godt at stå deroppe på talerstolen og sige, at det skal man gøre, men KL har altså bekendtgjort, at det kan lade sig gøre i dag. Det er helt op til kommunerne selv, om de vil kræve praktikpladser i den forbindelse.

Noget andet er, at når en kommune indgår en aftale med en virksomhed, der skal levere noget til kommunen, er det jo ikke sikkert, at den virksomhed, der leverer produktet til kommunen, er en virksomhed, der normalt har elever.

Men er det ikke lidt misvisende at sige, at hvis kommunen vil lave en aftale med en leverandør, skal man gå ind og pålægge kommunen, at leverandøren skal oprette en praktikplads, vel vidende at det så måske kan være konkurrenceforvridende over for andre leverandører og kan være med til at hæve priserne? Det forstår jeg at SF ser stort på.

Kl. 10:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:27

Nanna Westerby (SF):

Jeg må godt nok sige, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det er for nogle signaler, der bliver sendt. For først hører vi fra Dansk Folkeparti, at kommunerne bare kan gøre det i dag, og at det er fint, at de gør det. Så hører vi bagefter fra Dansk Folkeparti, at man måske i virkeligheden synes, at det er en dårlig idé. Det kan jeg ikke rigtig finde ud af.

Så er der jo ikke noget at sige til, at f.eks. Jan Bauditz fra Kommunernes Landsforening har været ude at sige, at man er lidt i tvivl om, om man vil sætte det i gang, og man vil i hvert fald nok ikke opfordre alle kommuner til at gøre det, bl.a. fordi regeringen har meldt ud, at den ikke synes, at det kan lade sig gøre.

Jeg kan godt forstå, at man som kommune bliver lidt nervøs ved den situation. Og der må jeg bare sige, at det, jeg står her og siger i dag på vegne af oppositionen, er ikke, at alle kommuner skal gøre det her. Men vi vil gerne opfordre kommunerne til at gøre det, for jeg vil synes, at det er rigtig vigtigt, at man får stillet nogle krav til virksomhederne om, at de får oprettet praktikpladser, for det er faktisk dem, der skal bruge arbejdskraften fremover.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og herefter er det Venstres ordfører, fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:28

Kl. 10:28

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre er vi meget bekymrede over den voksende ledighed, og vi har faktisk, siden den økonomiske krise for alvor ramte Danmark, haft særlig fokus på den voksende ungdomsledighed. Og som såvel beskæftigelsesministeren som undervisningsministeren netop ganske udmærket har gennemgået, er der faktisk allerede gennemført en lang række af meget målrettede initiativer med det formål at give alle unge en god start på arbejdslivet.

Vi vil ikke acceptere, at en hel generation skal risikere at starte deres arbejdsliv med en følelse af nederlag, en følelse af, at »mig er der ikke brug for«, en følelse af, at »mig er der ikke plads til på arbejdsmarkedet«. Vi vil ikke acceptere, at unge overlades til passiv forsørgelse, for der er brug for alle, og alle skal have mulighed for at bruge og udfolde sit potentiale og derigennem bidrage til fællesskabet. Vi har ganske enkelt ikke råd til at tabe en hel generation på gulvet. Det har vi ikke af indlysende menneskelige grunde, men heller ikke samfundsøkonomisk har vi råd til, at unge overlades til en debut på arbejdslivet på offentlig forsørgelse.

Det er sagt mange gange før, det er faktisk sagt rigtig mange gange før, men i en situation med stigende ledighed blandt unge kan det ikke siges tydeligt nok: Unge er og bliver fremtidens vigtigste råstof for det danske velfærdssamfund. Og det råstof har vi hårdt brug for for fortsat at kunne videreudvikle vores velfærdssamfund til gavn og glæde for kommende generationer. Statsministeren har da også klart og tydeligt understreget, at ungdomsarbejdsløshed skal forblive et ekko fra gamle dage.

Al erfaring siger os, at viden og uddannelse er og bliver det bedste værn mod ungdomsarbejdsløshed. Regeringens mål er, at 95 pct. af alle unge i 2015 skal have en ungdomsuddannelse. Det er et ambitiøst mål, men det er et vigtigt og et rigtigt mål. Det er klart – som det jo allerede er nævnt og understreget specielt af ministrene – at den internationale økonomiske krise er en kæmpe udfordring, også når det gælder den stigende ungdomsarbejdsløshed. Men samtidig rummer den også den mulighed, at den yderligere ansporer unge til uddannelse, og den mulighed ønsker vi i Venstre at understøtte.

I krisetider som den, vi oplever i øjeblikket, er det jo langt bedre for de unge at tage en uddannelse end at gå arbejdsløse. Det er kortsigtet, når virksomhederne bruger krisen som undskyldning for ikke at oprette praktikpladser. De unge, som vil blive efterspurgt af virksomhederne om et par år, skal jo i gang med en uddannelse nu. Derfor har vi oprettet flere skolepraktikpladser, ligesom vi har indført en praktikpladsbonus på 50.000 kr. til arbejdsgivere, der opretter praktikpladser. Faktisk har vi samlet set afsat 1,3 mia. kr. til flere praktikpladser, herunder en udvidelse af skolepraktikken, for det er nu engang bedre at gennemføre en erhvervsuddannelse med skolepraktik end slet ikke at gennemføre en uddannelse.

Faktisk er vi i Venstre utrolig glade for, at et bredt flertal her i Folketinget har udvist politisk ansvarlighed og er med i de meget omfattende politiske aftaler, vi i fællesskab har indgået her i Folketinget – brede aftaler, der omfatter regeringspartierne, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre. Beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren gennemgik i hovedtræk en række af de væsentligste punkter i vores fælles aftaler, og det skal jeg ikke bruge min taletid på at gentage, men blot understrege, at vi med ungepakken, der som sagt blev vedtaget med et bredt flertal her i Folketinget, faktisk så sent som i går, men også med flerårsaftalen for de erhvervsrettede ungdomsuddannelser har gennemført en bred

vifte af forskellige meget målrettede initiativer og tiltag, der netop skal sikre, at unge enten kommer i uddannelse eller i job, straks de har forladt folkeskolen.

Med ungepakken sikrer vi netop, at alle unge kommer i relevant uddannelse eller i job straks efter 9. klasse. For vi ved jo, at det er fuldstændig afgørende, at unge kommer i gang umiddelbart efter grundskolen. Sker det ikke, ved vi, at det bliver sværere for de unge at få fodfæste senere på arbejdsmarkedet. Det sker typisk, fordi disse unge overhales af andre unge med nyere uddannelse og viden, som arbejdsgiverne kan ansætte, når opsvinget kommer.

Vi tror på, at de mange initiativer, vi nu har gennemført med ungepakken og med andre politiske aftaler, vil have en positiv effekt på unges uddannelses- og jobmuligheder, og dermed udgør de politiske aftaler et uvurderligt bidrag i kampen mod den stigende ungdomsarbejdsløshed.

Kl. 10:34

Vi vil naturligvis fra Venstres side følge gennemførelsen af de mange initiativer meget nøje, det skylder vi de unge. Og derfor kan det undre, når vi hører fra repræsentanter fra oppositionen, herunder også forligspartier, at der nu er brug for helt andre boller på suppen. Jeg kan ikke opfatte det på anden måde, end at de partier, som vi har indgået politiske aftaler med, nu ikke længere tør stå ved de brede politiske aftaler, vi har indgået, men det får vi nok lejlighed til at drøfte senere.

Jeg skal på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at bekæmpelse af ungdomsledighed og målsætningen om, at 95 pct. af alle unge i 2015 får en ungdomsuddannelse, fortsat udgør centrale mål.

Folketinget anerkender, at regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i august 2009 har forenklet ungereglerne og slået fast, at uddannelse har førsteprioritet for unge uden uddannelse, og at unge, som ikke umiddelbart har forudsætningerne for at tage en uddannelse, skal hjælpes på vej mod en uddannelse via en aktiv beskæftigelsesindsats.

Folketinget anerkender ligeledes, at regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i november 2009 har indgået aftalen »Flere unge i uddannelse og job«, der giver endnu bedre muligheder for en aktiv og målrettet indsats, for at unge kommer i uddannelse eller job, og aftalen »Flerårsaftalen for de erhvervsrettede ungdomsuddannelser i perioden 2010-2012«.

Folketinget imødeser, at regeringen følger udviklingen på ungeområdet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede ordføreren blive stående. Der er nu fremsat endnu et forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, og jeg skal lade det forslag indgå i den videre forhandling.

Så er der et par bemærkninger. Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:36

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstod slet ikke det sidste om, at de partier, man har indgået aftale med, ikke længere skulle stå ved det. Vi står selvfølgelig ved de aftaler, vi har lavet, ingen tvivl om det. Men det, der er situationens alvor, er jo, at det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne læg-

ger frem sammen med Dansk Folkeparti, alene kigger bagud, mens problemerne vokser for øjnene af os.

Kl. 10:39

Derfor er spørgsmålet: Har Venstre et eneste konkret initiativ, et forslag, noget som helst, man kan sige til de unge arbejdsløse – som der jo desværre bliver flere og flere af – at man har foran sig og agter at tage? Har Venstre et eneste nyt initiativ på vej, eller har man bare øjnene fæstet direkte i bakspejlet?

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Ulla Tørnæs (V):

Det er meget, meget mærkværdigt, må jeg sige. Så sent som i går vedtog vi ungepakken her i Folketinget, og hr. Morten Østergaard ved såvel som jeg, at ungepakken indeholder adskillige konkrete initiativer, som netop er målrettet mod at indfri det, vi alle ønsker, nemlig at bekæmpe den stigende ungdomsledighed.

En række af de konkrete initiativer vil selvfølgelig blive fulgt tæt, og det gælder også den aftale, der er indgået om erhvervsuddannelserne, hvor der skal laves en evaluering af hele praktikpladssituationen, som jo selvfølgelig skal drøftes med forligspartierne, men der må jeg forstå, at hr. Morten Østergaard – i og med at hr. Morten Østergaard nu er medforslagsstiller til et forslag til vedtagelse, som er stik modsatrettet det, som vi vedtog i går – ikke længere ønsker at være en del af den politiske aftale, som vi altså vedtog i Folketinget i går.

Jeg må sige, at jeg er noget forundret, og jeg forstår ganske enkelt ikke Det Radikale Venstres prioriteringer her.

Kl. 10:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:38

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår slet ikke det der ønske om parlamentarisk fnidder i en situation, hvor landets statsminister ved sin tiltræden – ved sin *tiltræden* – sagde, at der ikke skulle være ungdomsarbejdsløshed her i landet, og nu står vi så i en situation, hvor den er vokset massivt i de seneste år.

Er der et bud på, hvordan vi kommer omkring den forøgede dimittendledighed? Kunne man forestille sig at kigge på noget af det? Kan vi gøre noget for at forhindre, at de unge, som nu er blevet arbejdsløse, ender i fattigdom, fordi de ikke er medlem af en a-kasse? Vi har sammen med Socialdemokraterne foreslået – men indtil videre har vi ikke kunnet få regeringen med til det – at ændre på reglerne, sådan at de unge, som nu bliver arbejdsløse, hurtigt kan få adgang til en a-kasse og dermed dagpenge og derfor ikke skal ende uden et indtægtsgrundlag.

Er der ikke noget som helst, fru Ulla Tørnæs og Venstre vil, ud over det, som vi har aftalt på et tidspunkt, men hvor udviklingen desværre siden hen har vist sig bare at gå i den gale retning? Det er det, der er spørgsmålet, og det er det, der er ærgerligt. Alt det parlamentariske fnidder gemmer vi til en anden dag. Vi står ved de aftaler, vi har lavet.

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det er sådan set ikke et spørgsmål om parlamentarisk fnidder. Jeg har brug for at få afklaret, om hr. Morten Østergaard står bag de aftaler, der er indgået her i Folketinget, og hvoraf den ene blev vedtaget med hr. Morten Østergaards stemme så sent som i går. Det er da forunderligt at stå her og høre hr. Morten Østergaard efterlyse indsatser mod dimittendledighed f.eks., som jo netop er en del af ungeaftalen, som der er afsat midler til, og som vi skal gennemføre i samarbejde med Akademikernes Centralorganisation. Det er da forunderligt.

Så kan hr. Morten Østergaard snakke og plapre op om parlamentarisk fnidder. Det har ikke noget som helst med fnidder at gøre. Vi har brug for et konkret svar fra hr. Morten Østergaards side på, hvor Det Radikale Venstre står, når det handler om indgåede aftaler.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hørte ordføreren sige, at det er kortsigtet, når virksomheder bruger krisen som begrundelse for ikke at tage flere unge ind. Det tror jeg at vi alle sammen er enige om. Det var jeg ikke sikker på at vi var, men det lyder til, at det er vi nu, og det er jeg rigtig, rigtig glad for. Kan vi så ikke også blive enige om at give de her virksomheder det ansvar og så opfordre kommunerne til at indgå sociale klausuler? De her virksomheder må altså tage et ansvar nu og skaffe de her praktikpladser og sørge for, at de unge kommer i gang med uddannelse, at de unge får praktikpladser, for det er jo netop også virksomhederne, som skal bruge de her unge en gang efter krisen. Kunne det ikke hjælpe?

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Ulla Tørnæs (V):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Leif Lahn Jensen om det samme, som jeg netop har spurgt hr. Morten Østergaard om, for i går vedtog vi som sagt ungepakken, og hr. Leif Lahn Jensen er udmærket godt klar over, at ungepakken jo ikke omfatter krav om indførelse af sociale klausuler, al den stund, som vi netop fik afklaret gennem et spørgsmål fra hr. Bent Bøgsted, at kommunerne jo bare kan lave sociale klausuler. Så der er ikke nogen som helst grund til, at vi her fra Folketingets side vedtager lovgivning, som pålægger kommunerne at indføre sociale klausuler.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 10:41

Leif Lahn Jensen (S):

Nå, men jeg er da så glad for, at jeg hører, at Venstres ordfører gerne vil være med til at opfordre til, at man skal indgå de her sociale klausuler. Det er jeg da glad for at høre. Jeg kan så bare ikke forstå, man ikke vil diskutere det her i dag, fordi det er et ret vigtigt emne.

Noget andet, jeg vil spørge om, er lidt mere omkring udkantsområderne, for de føler sig jo mere og mere glemt i det her land på grund af mangel på praktikpladser, på grund af mangel på uddannelsespladser og arbejdspladser. Nu har jeg så taget et tilfældigt udkantsområde ud og har nogle tal på nogle praktikpladssøgende, og

der har jeg LO Ringkøbing Fjord, hvor tallet er steget med 226 pct. og LO Nordvestjylland med 419 pct. Altså lige nøjagtig i f.eks. Vestjylland mangler man virkelig uddannelse, man mangler virkelig de her praktikpladser. Det er da absolut noget, vi må snakke om, det er da absolut noget, vi må gøre noget ved. Har ordføreren et bud på det i stedet for måske at sige, at ordføreren ikke vil diskutere det? Lad os da høre, hvad der er af bud på det fremadrettet.

Kl. 10:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:42

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det vil jeg bestemt gerne diskutere, for jeg er meget enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at der er brug for, at der bliver oprettet flere praktikpladser, og derfor har vi netop også indgået en aftale med bl.a. Socialdemokratiet om, at der i år skal oprettes 5.000 nye praktikpladser, og at der skal laves en evaluering med henblik på, at der også til næste år skal oprettes yderligere 5.000 nye praktikpladser.

Så jeg bliver bare nødt til at spørge hr. Leif Lahn Jensen, hvad det så er - ud over det, vi allerede har aftalt - hr. Leif Lahn Jensen stiler efter. Det er altså en aftale, som blev vedtaget her i Folketinget i går, og jeg kan ikke forstå hr. Leif Lahn Jensens spørgsmål på anden vis, end at hr. Leif Lahn Jensen ikke længere er enig i det, som hr. Leif Lahn Jensen stemte ja til i går.

Kl. 10:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Nanna Westerby for en bemærkning.

Kl. 10:43

Nanna Westerby (SF):

Jeg må sige, at jeg virkelig ikke forstår det her forsøg fra Venstre og regeringens side

på at lukke den demokratiske debat i Folketinget ned. Der er ikke nogen her i salen i dag, der har sagt, at man er imod det, som er blevet aftalt i ungepakkerne, men må man ikke diskutere yderligere tiltag i Folketingssalen, bare fordi der er et forlig? Er det sådan, at man ikke må diskutere ungdomsarbejdsløsheden som tema, bare fordi der er et forlig på et område? Jeg kan godt forstå, at regeringen ikke har lyst til at diskutere ungdomsarbejdsløshed, men det betyder vel ikke, at vi andre skal være frarøvet muligheden for at tage den debat.

Men det, som jeg gerne ville høre om, er det her med de sociale klausuler, for jeg har faktisk lidt svært ved at forstå, hvad det er Venstre egentlig mener om de sociale klausuler. Jeg erindrer, at Venstre har været politisk og principielt imod de sociale klausuler, ligesom en række af arbejdsgiverforeningerne har været, men nu er man så begyndt at bruge EU som undskyldning for, at man ikke synes, at det er en god idé at oprette de her sociale klausuler. Men så står ordføreren og siger, at det kan kommunerne bare gøre alligevel. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Venstres holdning er til de her sociale klausuler.

Kl. 10:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre går vi ind for det kommunale selvstyre, og i situationer, hvor en kommune laver en aftale, er det selvfølgelig op til den enkelte kommune selv at afgøre udbudsmaterialet, men herunder også om man ønsker at benytte sig af sociale klausuler, som i den her

sammenhæng betyder, at der skal oprettes praktikpladser. Det er den enkelte kommune, der selv afgør det.

Der er forskel på, om den enkelte kommune har friheden til selv at afgøre, om man vil indføre sociale klausuler, eller om det er et pålæg, som er vedtaget her i Folketinget. Der er en meget, meget væsentlig forskel på de to ting, i hvert fald når man som jeg er liberal.

Så vil jeg gerne understrege, at jeg absolut intet har imod at diskutere ungdomsarbejdsløshed – tværtimod. Jeg er som nyvalgt arbejdsmarkedsordfører for Venstre faktisk meget optaget af at sikre, at vi drøfter de her ting, og jeg er derfor også utrolig glad for, at det faktisk er lykkedes regeringen at få bred politisk opbakning til de mange, mange forskellige konkrete initiativer, som er besluttet, og som nu skal implementeres for netop at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 10:46

Nanna Westerby (SF):

Altså, der er ingen her i salen i dag, der taler om, at man skal pålægge alle landets kommuner at gennemføre sociale klausuler – det er der ikke nogen der har talt om. Jeg ved godt, at Venstres ordfører nu nogle gange har fremlagt det, som om det er det, oppositionen siger – det er ikke det, vi siger.

Det, vi siger, er, at vi gerne vil have regeringen til at opfordre kommunerne til at gøre det for at vise en aktiv opbakning, for der er faktisk rigtig mange kommuner, som lige nu er lidt usikre, fordi meldingen fra Undervisningsministeriet har været: Det her kan ikke lade sig gøre. I kan bare prøve, men I risikerer virkelig at komme på glat, fordi EU-retten ikke giver mulighed for det.

Så jeg vil gerne høre: Hvad mener Venstre politisk om de her sociale klausuler? Synes man, at det er en god idé med sociale klausuler, og vil man være med til at opfordre kommunerne til at bruge dem, sådan at der bliver sendt et klart signal om, at det er i orden, og at det er en god idé for at sørge for, at der er praktikpladser til alle de 8.000 unge, som lige nu står og mangler praktikplads?

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, det er en rigtig god idé, hvis kommunerne i deres samlede stillingtagen, hvad enten det er inden for uddannelsesområdet, beskæftigelsesområdet, eller når de laver udbud og aftaler, tænker – hvad kan man sige? – holistisk og overordnet. Jeg synes, det er udtryk for kommunal ansvarlighed, hvis man tænker på kommunen i en overordnet sammenhæng.

Men der er væsentlig forskel på, vil jeg sige til fru Nanna Westerby, om det er kommunen, der af egen drift vælger at indføre en social klausul i forhold til en aftalepartner, eller om det er et pålæg fra Venstre i Folketinget eller fra regeringen.

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Frank Aaen (EL):

Jamen vi kan så åbenbart ikke blive enige om, at der er brug for flere initiativer for at sikre alle, der mangler en praktikplads, en praktikplads. Vi kan prøve at se det fra en anden vinkel:

Det at få en praktikplads, at få en uddannelse, kan jo vise sig at være meget lidt værd, hvis man bagefter bliver arbejdsløs. Så derfor: Hvorfor er regeringen ikke indstillet på at gøre mere for at dæmpe arbejdsløsheden? Altså, det ville i sig selv uden videre skabe flere praktikpladser, og det ville reducere ungdomsarbejdsløsheden.

Så kender jeg jo godt argumentet: Jamen der er ikke råd. Men der er jo råd! Hvis det er en opgave, der alligevel bare skal udføres på et senere tidspunkt, er det jo bare en fremrykning af en udgift, som vi senere sparer. Det er oven i købet ofte sådan, at det er billigere at gøre en bygning i stand i dag end at vente 3 år, hvor den er i endnu værre stand. Tænk på, at hver gang man sætter en i arbejde, sparer staten altså dagpenge og får ekstra skatteindtægter og ekstra moms, som dækker en meget stor udgift ved at sætte nogle ting i gang, der får folk i arbejde.

Så hvorfor ikke renovere nogle flere skoler, hvorfor ikke renovere nogle flere ældreboliger, hvorfor ikke sætte mere gang i vedvarende energi? Det ville både skabe mindre arbejdsløshed, flere praktikpladser og færre ungdomsarbejdsløse.

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må bestemt sige til hr. Frank Aaen, at jeg ikke er enig, når hr. Frank Aaen påstår, at Venstre og regeringen ikke er interesserede i at gøre noget for arbejdsløse. Jeg mener faktisk tværtimod, at vi med den politik, der har været ført siden 2001 – den aktive arbejdsmarkedspolitik og alle de reformer, der er lavet inden for arbejdsløshedsforsikringsområdet – faktisk har bidraget til, at vi har det mest fleksible arbejdsmarked set på europæisk plan. Så jeg er ikke enig i, at vi fra regeringens side ikke er optaget af at sikre, at arbejdsløse så hurtigt som muligt kan komme tilbage i beskæftigelse.

Vedrørende finanspolitiske initiativer synes jeg faktisk, at undervisningsministeren ganske glimrende gennemgik den offensive finanspolitik, som er ført i Danmark, siden vi blev ramt af krisen i efteråret 2008. Vi har fremrykket investeringer, vi har gennemført bank- og krisepakker, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det faktisk har medvirket til, at ledigheden ikke er vokset så voldsomt, som man måske kunne have forudset.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:50

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, men den sang har vi hørt så tit: at regeringen har gjort alt muligt for at få flere praktikpladser og regeringen har gjort alt muligt for at få nedbragt arbejdsløsheden. Skal vi ikke springe den over og så bare konstatere, at hvad angår nedbringelse af arbejdsløsheden, er der rigelig plads endnu? Der er rigtig mange, der stadig væk er arbejdsløse; på nogle områder stiger arbejdsløsheden stadig væk. I udkantssområder er det jo et voksende problem. Så hvorfor ikke springe al retorikken over og komme frem til at svare på det spørgsmål, jeg stillede: Skal man ikke sætte nogen initiativer i gang for at få arbejdsløsheden ned – når man oven i købet kan se, at det ikke er nogen ekstra udgift, fordi der bare er tale om en fremrykning af noget, man alligevel senere skal betale? Eller hvis man modregner sparede dagpenge, ekstra skatteindtægter, mere moms, mere gang i hjulene, så er merudgiften beskeden eller faktisk ikkeeksisterende. Hvad med at svare på det spørgsmål?

Kl. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det mener jeg faktisk i al beskedenhed også at jeg svarede på. Jeg refererede også til, at undervisningsministeren sådan set allerede på forhånd svarede på det – måske fordi hun tidligere som finanspolitisk ordfører har været i debat med hr. Frank Aaen og derfor kender hr. Frank Aaens synspunkter. Så den offensive finanspolitik, som regeringen har ført siden efteråret 2008, mener jeg faktisk tager højde for de ting, som hr. Frank Aaen efterlyser.

Ud over det vedtog vi som sagt i går, målrettet beskæftigelsesministerens område, ungepakken, hvor der jo er en lang række konkrete initiativer, som vi drøfter her. Men ud over det har beskæftigelsesministeren jo også annonceret, at hun snart vil komme med en pakke, et udspil, som skal dreje sig om, hvordan vi undgår, at folk kommer ud i langtidsledighed. Der vil altså blive præsenteret en række initiativer til bekæmpelse af langtidsledigheden.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det, der får mig til at tage ordet, er, at hr. Morten Østergaard spurgte, hvorfor regeringen kiggede bagud hele tiden. Jeg mener da, at de pakker vedrørende den aktive indsats, vi har vedtaget her i efteråret, og ungepakken, som vi behandlede i går, alt andet lige må være fremadrettede. Er det ikke korrekt, at sådan nogle pakker har det med først at virke, når de er trådt i kraft, og at først et stykke tid efter, at de er trådt i kraft, kan man se resultatet af dem?

Det er bare et opklarende spørgsmål, for ellers er der noget, jeg har misforstået med hensyn til lovarbejdet herinde i Folketinget.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, hvad hr. Bent Bøgsted her spørger om, nemlig om det ikke forholder sig sådan, at en lov skal vedtages i Folketinget, før man kan måle effekten af loven. Og jo, det er naturligvis sådan, at ungepakken først skal vedtages herinde, og det blev den så i går, og før man overhovedet kan gøre sig forestillinger om at kunne måle nogen som helst effekt af ungepakken, er den naturligvis også nødt til at have mulighed for at virke. Det vil sige, at vi selvfølgelig lige skal give ungepakken en chance.

Men jeg er personligt ikke et sekund i tvivl om, at netop ungepakken med de mange målrettede initiativer, som den indeholder, vil medvirke til, at vi får taget fat om den stigende ungdomsarbejdsløshed.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Lahn Jensen på vegne af Socialdemokraterne.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Arbejdsløsheden for unge under 25 år er fordoblet på 1 år. Det er en skræmmende udvikling, en udvikling, som har store menneskelige og samfundsøkonomiske konsekvenser. I beskæftigelsessystemet er der jo enighed om, at de unge skal have en uddannelse, men især på erhvervsskolerne sejler det fuldstændig. Mangelen på praktikpladser er steget voldsomt, og ca. 8.000 unge kan nu ikke få lov til at tage en uddannelse, fordi der mangler praktikpladser. Bonusordningen virker ikke, og der er akut brug for andre redskaber. Dette kan selvfølgelig være skyld i, at frafaldet på erhvervsskolerne er alt for stort; det er altså mere end hver anden elev på erhvervsskolerne, der falder fra. Det er noget, regeringen må tage alvorligt, det er noget, vi alle må tage alvorligt, og derfor synes jeg også, det er så vigtigt med den her diskussion i dag.

Fortsætter udviklingen, kommer vi de næste par år til at stå med et enormt overskud af ufaglærte og et underskud af faglærte. Det vil sige, at vi ikke kommer styrket ud af den her krise, og det vil også sige, at alle de gode år, vi har haft siden 2001 og længere tilbage, ikke er blevet brugt godt nok. Vi er jo kommet med flere løsninger fra Socialdemokratiets side her på talerstolen, til samråd, i de forlig, vi er med i, ja, alle vegne er vi kommet med forslag, som vil sikre meget bedre uddannelse og flere arbejdspladser. Der er f.eks. brug for at fremrykke offentlige investeringer, så der kommer gang i byggeriet og oprettes flere arbejdspladser og lærepladser, men det vil regeringen ikke være med til i tilstrækkeligt omfang, så hellere skattelettelser.

Kommunerne skal have mulighed for at forpligte private virksomheder, der varetager offentlige opgaver, til at oprette praktikpladser, men også det har den tidligere undervisningsminister afvist. Og jeg synes ellers, at perspektiverne er meget store, bare i Københavns Kommune er anlægsbudgettet for 2010-2011 på 9,6 mia. kr., så jeg synes virkelig, der er noget at hente. Århus Kommune er også på trapperne med det. De kommer med nogle gode løsninger, som er fleksible, og som vil skabe flere praktikpladser. Altså, kommunerne vil gøre noget, de forsøger virkelig, og her kunne det være godt, hvis regeringen fulgte med dem og støttede dem i det og opfordrede dem til det.

Der er brug for at åbne mere op for skolepraktik, men det er ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti modarbejder mere skolepraktik, og man må også frygte, at Dansk Folkeparti måske blokerer for det på et tidspunkt, når vi kommer til praktikaftalen her til foråret, men det vil vi håbe ikke sker.

Regeringen skal til at tage det ret alvorligt, at vi risikerer at tabe tusinder af unge på gulvet. Det er nu, der skal handles, og vi venter stadig væk på et svar. Har regeringen tænkt sig at tage mere handling, eller har man tænkt sig stadig væk at sidde med hænderne i skødet og håbe på, at krisen blæser over?

Beskæftigelsesministeren sagde i talen, at det er vigtigt, at der bliver gjort noget. Ja, det har vi også været med til i forligene, og jeg kunne forestille mig, at jeg bliver spurgt om det om lidt. Men vi mener, at der skal ske meget mere, for udviklingen går bare i den forkerte retning.

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 10:57

Jens Vibjerg (V):

Tak for det.

Det er jo en noget grotesk situation, vi er i her i Folketinget i dag, hvor vi så sent som i går har vedtaget ungepakken, og så står vi her

med et klokkeklart forligsbrud. Det, mit spørgsmål til hr. Leif Lahn Jensen her i første omgang går på, er: Hvordan har hr. Leif Lahn Jensen det med at stå her i Folketingssalen og skulle forsvare et klokkeklart forligsbrud, hvor alle de Socialdemokrater, der sad med ved forhandlingerne om ungepakken i Undervisningsministeriet og i Beskæftigelsesministeriet, er flygtet over alle bjerge? Jeg kender hr. Leif Lahn Jensen som et ordentligt menneske, og derfor er spørgsmålet: Hvordan har hr. Leif Lahn Jensen det med at skulle stå og forsvare et klokkeklart forligsbrud, dagen efter at vi har vedtaget ungepakken?

Kl. 10:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Leif Lahn Jensen (S):

Nu er der jo ikke tale om noget forligsbrud, for vi stemte jo for det her i går, og hr. Jens Vibjerg ved jo også godt, at det holder vi fast i. Jeg tror ikke, man kan nævne nogen eksempler på, at vi er gået imod det her forlig.

Så bliver jeg spurgt om, hvordan jeg har det med at stå her. Jeg har det faktisk rigtig godt – det vil sige, det har jeg jo faktisk ikke, for det, vi diskuterer i dag, er jo rigtig skidt, og det er jo netop, at antallet af praktikpladssøgende stiger og er steget med 4.000 pladser på 1 år og 1.000 pladser fra januar til februar måned, og at det hænger på erhvervsskolerne. Derfor har jeg det faktisk rigtig godt med, at vi som politikere står og diskuterer de her ting.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor vi ikke må diskutere det her. Man kunne så også spørge hr. Jens Vibjerg: Hvorfor har VKO ikke interesse i at diskutere det? Det synes jeg da vi skal gøre offentligt og åbent sammen med alle andre.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 10:59

Jens Vibjerg (V):

Vi skal selvfølgelig diskutere et så alvorligt emne, og da regeringen jo har taget det her meget alvorligt, har den også lagt en række forslag frem til forhandling, som vi så har indgået en aftale om og dermed har forlig om på en række indsatsområder i forbindelse med unge. Det gælder 5.000 flere praktikpladser til over 1 mia. kr., det gælder, at der er sikret skolepraktik.

Der er en lang, lang række af initiativer, som vi jo i fællesskab har vedtaget og lavet aftaler om, og som nu er kørt igennem Folketinget, og så må det da være noget beskæmmende at skulle stå på Folketingets talerstol og argumentere sig igennem et klokkeklart forligsbrud. Rent parlamentarisk er det da en situation, som må give et stik i hjertet på den socialdemokratiske ordfører.

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:00

Leif Lahn Jensen (S):

Hr. Jens Vibjerg bliver ved med at snakke om forligsbrud. Jeg kan ikke se, at det her er et forligsbrud. Det er sådan set bare en diskussion, vi er i gang med. Jeg er da også glad for, at hr. Jens Vibjerg tager den her diskussion op og også kommer ind på nogle tal, og jeg kan også mærke, at hr. Jens Vibjerg nu som den første har lyst til at diskutere det – det kunne vi så ikke mærke på Venstres ordfører.

Ja, aftalen om unge er en forbedring, for havde aftalen om unge ikke været en forbedring, var vi jo selvfølgelig ikke gået helt igennem med det, men var gået ud af det.

Vi vil jo gerne diskutere, hvad mere vi kan gøre, vi vil, som vi også skriver her, gerne diskutere, hvad der skal ske med de sociale klausuler. Vi fik ikke store bud på det fra Venstres ordfører. Det vil vi gerne diskutere, for jeg har lige i dag snakket med nogle kommuner, som rent faktisk er ved at gøre det her. De vil gerne have nogle direkte signaler her fra talerstolen, fra regeringen, angående de her klausuler og angående offentlige investeringer, og hvorfor kan vi ikke give dem det? Hvorfor kan vi ikke diskutere det?

Kl. 11:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det sådan i henhold til den måde, Folketinget arbejder på, at der jo ikke er noget galt i at diskutere forskellige emner, men det, der er pointen her, og det, vi er uforstående over for, er, at hr. Leif Lahn Jensen og hans parti kan indgå en politisk aftale, som oven i købet blev vedtaget med hr. Leif Lahn Jensens partis stemmer i går, og at hr. Leif Lahn Jensen så samtidig kan stå her på Folketingets talerstol og løbe med 180 km/t. væk fra det, som blev vedtaget i går. For vi har hørt udtryk som »nu er der brug for andre boller på suppen«, og »andre boller på suppen« kan jo ikke forstås anderledes, end at det er et brud på den aftale, som hr. Leif Lahn Jensen har indgået og været med til at vedtage her i Folketinget.

Så jeg bliver nødt til at spørge hr. Leif Lahn Jensen, når han siger, at der skal oprettes flere praktikpladser, og at der skal gøres dette og hint, som beskrevet i forslaget til vedtagelse her, om han mener, at det, der står i forslaget til vedtagelse her, ville kunne favnes i de politiske aftaler, som Socialdemokraterne har indgået med regeringen.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:02

Leif Lahn Jensen (S):

Det er klart, at dengang vi indgik den her aftale i forligskredsen, fik vi selvfølgelig også nogle ting igennem, det gjorde vi; det var jo derfor, man lavede sådan et forlig. Og det er jo klart, at vi også snakkede om flere praktikpladser, vi snakkede om offentlige investeringer, vi snakkede om alt muligt andet, og vi kom med mange ting, som vi ikke fik igennem. Og de ting vil jeg da også have lov til at stå og sige her, for det er da nogle ting, som jeg bestemt stadig væk gerne vil sige vi da skal gøre noget ved.

Jeg vil sige, at jeg egentlig ikke synes, det gør noget, at jeg stiller mig op her og siger, at nu skal vi have diskuteret de her ting. Hvorfor må vi ikke diskutere det om de sociale klausuler? Hvorfor må vi ikke diskutere det med skolepraktik? Hvorfor må jeg ikke spørge VKO og alle de andre, hvad de har tænkt sig at gøre ved det? Skal det bare være så lukket, fordi man er i et forlig, og så skal jeg bare holde min mund, og så må jeg ikke spørge nogen om det? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ulla Tørnæs.

Ulla Tørnæs (V):

Det, der jo er det helt afgørende her, er, at hr. Leif Lahn Jensen forsøger både at blæse og have mel i munden, og det kommer der som bekendt ikke noget særlig godt ud af.

Hr. Leif Lahn Jensen kan ikke både være en aftalepart, altså indgå aftaler med regeringen, og så samtidig fremsætte et forslag til vedtagelse som det her i Folketinget. For det er ikke alene en debat, hr. Leif Lahn Jensen lægger op til, det er jo en stillingtagen i Folketinget, hvor Folketinget skal tage stilling til noget, som rækker langt ud over og ikke kan være omfattet af de aftaler, som hr. Leif Lahn Jensen har indgået. Så jeg kan ikke forstå det på anden måde, end at hr. Leif Lahn Jensen bryder med de aftaler, der er indgået med regeringen, for hr. Leif Lahn Jensen har netop sagt, at det, der står i forslaget til vedtagelse her, ikke kan favnes inden for de politiske aftaler, der er indgået med regeringen.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Leif Lahn Jensen (S):

Det der med at blæse og have mel i munden var egentlig et ret godt udtryk, det har vi jo hørt meget. Jeg kan huske, at der var en statsminister, der engang sagde, at man ville have skattelettelser og bedre velfærd; ja, skattelettelserne kom, bedre velfærd kom ikke. Så der er virkelig nogen, der har blæst og haft mel i munden samtidig.

Det, vi egentlig bare forsøger, er at sige: Der er nogle problemer i det her land, der er nogle problemer i forbindelse med uddannelse, der er nogle problemer i forbindelse med praktikpladser, og det må vi simpelt hen tage op. Og så vil jeg da godt spørge fru Ulla Tørnæs: Hvordan skal jeg få mulighed for at diskutere det her? Vi har diskuteret det i forligskredsen, ja, men hvordan skal vi få mulighed for at diskutere det? Vi skal da netop diskutere det. Det er så klokkeklart, når man snakker med erhvervsskolerne og sådan nogle derude: De er ved at rive sig selv i håret. Man skulle prøve at kigge på de her tal fra LO-sektionerne – det må vi da tage alvorligt, det er et kæmpe problem. Vi må da gå ud og hjælpe de kommuner og fagbevægelsen og spørge: Hvordan kan vi gøre det bedre? Jeg synes også som politiker, at det helt klart er mit ansvar at tage den diskussion op.

Kl. 11:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Nu har fru Ulla Tørnæs ingen mulighed for at svare på det, desværre. Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Bent Bøgsted (DF):

Det er vedrørende praktikpladser og skolepraktik, for jeg er da enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at der skal ske noget på skolepraktikpladsområdet. Det var også det, vi sørgede for ved at oprette 5.000 praktikpladser, hvor vi gav 50.000 kr. i tilskud til arbejdsgivere.

Jeg står tilfældigvis med et citat fra Altinget, Arbejdsmarked, hvor fru Christine Antorini, der er uddannelsesordfører for Socialdemokratiet, og som har været med til at lave den her praktikpladsordning, siger, at selv om hun som forligspartner står bag bonusordningen, er hun alligevel skeptisk, og så står der:

»Det er mange penge at bruge, og det er svært at se, hvad den kan bruges til, for når virksomhederne mangler ordrer, så er vi lige vidt, om vi så gav dem 100.000 kroner.«

Så det hjælper ingenting. Er det ikke sådan i den situation, vi har haft her under krisen, hvor virksomhederne har manglet ordrer, at

uanset hvad vi havde gjort, ville de jo ikke tage lærlinge ind? Nu begynder det at vende, og så kommer der gang i det igen.

Kl. 11:09

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 11:09

Kl. 11:07

Leif Lahn Jensen (S):

Det er rigtigt, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Det er rigtigt, og derfor er det jo netop også godt at bruge skolepraktik. Vi har også peget på praktikpladscentre som en mulighed. Vi siger, at det bedste er, hvis de kommer ud på arbejdspladserne og bliver lært op derude, og jeg ved jo godt – jeg kender mange murersvende og tømrersvende og alle mulige andre – at de er rigtig gode til at tage de her unge mennesker derude, men når vi er i den situation, at der er en finanskrise, jamen så må vi lave de her skolepraktikordninger og praktikpladscentre. Det har hr. Bent Bøgsted fuldstændig ret i.

Nanna Westerby (SF):

Jeg vil først høre, om ordføreren ikke lige som mig er lidt chokeret og ærgerlig over, at vi i den grad skal diskutere alt mulig andet end politiske initiativer, der faktisk kunne bidrage til at sørge for, at der var mindre ungdomsarbejdsløshed i det her land.

Men konkret vil jeg høre ordføreren, om ikke han kan bekræfte, at der ikke er nogen fra oppositionen, som her i dag har sagt noget imod de ungepakker, som er blevet vedtaget i Folketinget i går, de ungepakker, som bl.a. Socialdemokratiet har været med til at vedtage sammen med regeringen.

Kl. 11:10

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:10

Kl. 11:07

Bent Bøgsted (DF):

En anden ting vedrørende skolepraktik: Vi har jo i forbindelse med indsatsen over for unges mangel på praktikpladser åbnet op for, at der er flere, der kan få skolepraktik på nogle bestemte områder, men er det ikke også rigtigt, at skolepraktikken kun virker, hvis man efterfølgende kan få eleverne sluset ud i en virksomhed, så de kan få en almindelig praktikplads efter skolepraktikken?

Jeg går ikke ud fra, at hr. Leif Lahn Jensen er interesseret i, at skolepraktik skal være 3½ år på skolebænken. På et tidspunkt – tilbage i 1970'erne, tror jeg det var – kunne man tage en fuld uddannelse på skolerne, og når man så kom ud, kunne man ikke følge med ude i virksomhederne, fordi man ikke havde lært det, som foregik ude i virksomhederne. Er det den ordning, hr. Leif Lahn Jensen vil tilbage til: at man kan tage en fuldstændig uddannelse som skolepraktik?

Leif Lahn Jensen (S):

Det er rigtigt, vil jeg sige til fru Nanna Westerby, og jeg har også sagt det igen og igen: Vi står inde for det, vi stemte for i går, og det vil vi blive ved med at gøre. Derfor er det fuldstændig korrekt.

Fru Nanna Westerby har nemlig set rigtigt, for når man ikke har noget at byde på, som regeringen ikke har, hvad gør man så? Så samler man hele flokken og begynder at angribe noget, som det er fuldstændig tudetosset at angribe. Der sidder altså utrolig mange unge mennesker derude, som tænker over det her; der sidder mange på erhvervsskolerne, som tænker over det her. Hvad med at gøre noget for dem? Hvad med at tage en god diskussion? Det forventer de. De forventer altså ikke, at man bare angriber på det ene eller andet punkt, de vil have den her diskussion, og jeg synes også, det er forkert, at de borgerlige partier ikke tager den diskussion med os – det er jo faktisk det, vi lægger op til.

Kl. 11:11

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker fru Nanna Westerby en ekstra bemærkning? Nej. Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Kl. 11:08

Leif Lahn Jensen (S):

Hr. Bent Bøgsted overrasker mig i dag, for hr. Bent Bøgsted siger faktisk en masse fornuftige ting – det må jeg sige – og det er dejligt at stå her og høre på det. Det er netop rigtigt, når hr. Bent Bøgsted siger, at der selvfølgelig skal flere arbejdspladser til.

Det er jo bl.a. også derfor, vi står her i dag, nemlig for at sige: Jamen et er, at man har gjort alle de ting, man har på praktikpladsområdet og de andre ting, noget andet er, at vi også skal skabe jobbene, og de job bliver skabt via offentlige investeringer, og de offentlige investeringer er jo typisk i byggefagene og andre steder, og det vil sige, at det så er den her murermester og tømrermester, som jeg snakkede om før, som får mulighederne. Når der er flere job – det siger hr. Bent Bøgsted jo også selv – er der mulighed for flere lærlinge og praktikpladser.

Så jeg fornemmer, at det er, som om hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti er ved at være lidt lune på at gå med på Socialdemokratiets idé om de her offentlige investeringer. Det synes jeg er dejligt at høre.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg undrer mig virkelig. Fru Nanna Westerby stiller et spørgsmål, om ikke det er rigtigt, at alle var enige i aftes – og det er jo kun lidt over 12 timer, siden vi stod her og blev enige om ungepakkerne. Samtidig siger ordføreren, at det ikke, tror man, er forligsbrud så at fremsætte et forslag til vedtagelse, som går imod den ungepakke, der blev vedtaget i aftes, med en kreds af mennesker, som ikke er med i det forlig, som har indgået ungepakken. Jamen logikken hænger slet ikke sammen. Vi er nødt til at få præciseret dette: Ønsker Socialdemokraterne et forligsbrud, fordi globaliseringsaftalen skal væk?

Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Leif Lahn Jensen (S):

Det er da utroligt, at vi bruger så meget tid på det. Jeg har igen og igen sagt: Vi står inde for det, der er besluttet i går – ungepakken. Jeg ved det ikke, men jeg kunne forestille mig, at der er flere, der spørger om det om lidt, og ja, vi står inde for det. Vi er bare et af de partier – åbenbart lidt til forskel fra regeringspartierne – der gerne

vil diskutere problemerne. Det er sådan set forskellen; vi vil gerne diskutere problemerne.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:12

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nu er det jo sådan, at aftalen bl.a. gik på at fremskaffe 5.000 praktikpladser, og det glider, som det skal. Men det skal jo ske over 1 år; det var ikke i første kvartal, man havde forventet, at målet om 5.000 var blevet opfyldt. Så det hele glider, som det skal.

Kl. 11:12

Det lader jo også til, at vi kan begynde at se foråret i forbindelse med den økonomiske situation og gudskelov for det. Men derfra og så til at synes, at logikken er at bryde forliget, fordi vi har behov for at tage diskussionen, jamen hvad er det for noget? Hvor trygt viser vi så andre, at vi faktisk står ved det ansvar, vi har påtaget os? Hvor trygt viser vi egentlig derude, at vi kan forstå situationen for alle dem, der står med en udfordring? Vi har vist en vej, og den virker, og alligevel kommer Socialdemokraterne og siger: Vi vil gerne lave forligsbrud og have globaliseringsaftalen annulleret, for vi har slet, slet ikke set i lyset i det her. Det er da uansvarligt.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:13

Leif Lahn Jensen (S):

Der er mange ting, der er uansvarlige, det er også uansvarligt, at man ikke vil diskutere det. Jeg kan spørge mig selv: Hvor trygt er det uadtil at vise, at vi ikke tør tage diskussionerne?

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Der er mange ting, som hr. Leif Lahn Jensen har sagt, som må rettes til. For det første er det et faktum, at den offentligt finansierede velfærd i dag får 66 mia. kr. mere end i 2001. Det er svært at få til at harmonere med påstande om nedskæringer og besparelser. For det andet burde hr. Leif Lahn Jensen jo være enig med flere Socialdemokrater, der her i Folketingssalen har vedkendt sig, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret. Faktisk er det sådan med den skattereform, som regeringen og Dansk Folkeparti har lavet, at der er bedre råd til velfærd i fremtiden end uden en skattereform. Se, det er sådan nogle fakta, som jeg troede var begyndt at trænge ind selv hos Socialdemokraterne.

Af det forslag til vedtagelse, der ligger, fremgår det jo også, at man overhovedet ikke har opdaget eller ikke vil indse, er det jo nok, at de offentlige investeringer i 2009 og 2010 betyder, at vi skal tilbage til 1960'erne for at finde tilsvarende vækst. Så der er simpelt hen så mange faktuelle fejl i det.

I forhold til hr. Leif Lahn Jensens forståelse af forlig skal jeg bare lige høre noget. Vi har et bredt folkeskoleforlig, bl.a. med Socialdemokratiet, og hvis vi nu skal overføre Socialdemokratiets ageren i den her sag, kan vi så i VKO aftale ting, der ligger ud over folkeskoleforliget, uden at Socialdemokratiet vil betegne det som forligsbrud?

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Det, vi kan, er, at vi altid kan diskutere tingene, og man er altid velkommen til at stille en forespørgsel her, så vi kan diskutere tingene. Vi er altid villige til at diskutere tingene.

Så gør ordføreren sig klog på en række tal. Jeg ved ikke, hvor ordføreren har dem fra, men jeg har tal på, at offentlige investeringer giver flere arbejdspladser, end skattelettelser gør, og den der skattelettelser er jo ufinansieret, den er ikke finansieret, og det har vi jo sagt igen og igen, men det vil regeringen ikke være ved.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen er ikke ordfører i den her sag, men har en ny bemærkning. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Når Socialdemokratiets finansordfører i Folketingssalen har indrømmet, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret, er det mærkeligt, at man skal lægge øre til den slags fejlagtige budskaber.

Det er helt besynderligt, for det her drejer sig ikke om en diskussion, det drejer sig om et forslag til vedtagelse, og det er ikke noget, man bare diskuterer.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål: Når vi på folkeskoleområdet har et forlig med Socialdemokratiet, kan Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti så vedtage yderligere ting på folkeskoleområdet, som måske ikke ligefrem fremgår af forligsteksten – det kunne være nogle ønsker, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har – uden at Socialdemokratiet vil betragte det som forligsbrud? Skal jeg forstå Socialdemokratiets forståelse af forlig således?

Kl. 11:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:16

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg har sagt det igen og igen: Forlig holder man ved. Og det gør vi selvfølgelig også. Prøv at høre: Det her er en forespørgselsdebat. Ordet debat har jo også noget med diskussion at gøre. Det vil sige, at vi skal stå her og diskutere et emne, som er ret vigtigt. Jeg har ikke hørt ret mange fra VKO her i denne sal komme ind på de problemstillinger, der er. Jeg har ikke hørt ret mange af dem tage stilling til det udover ved at sige, at de har gjort nogle ting.

Men så kunne jeg da godt tænke mig at høre: Kunne VKO ikke komme med nogle bud på, om der er andre ting, vi kunne gøre? Vi er jo kommet med nogle bud. Vi har seriøst prøvet at komme med nogle bud og vil gerne have den her diskussion med VKO, men det tager man altså ikke imod. Det synes jeg er lidt træls og lidt skræmmende.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, at det her er en mærkværdig debat. Der er jo ikke nogen af os, der ikke vil diskutere ungdomsarbejdsløshed – det er væsentligt at diskutere. Men det her er jo ikke bare en debat. Der er jo også et forslag til vedtagelse fra oppositionen og Socialdemokratiet, og det forstår jeg ærlig talt ikke. Det er jo ikke en debat; det er også et forslag til vedtagelse. Hvor langt er man parat til at gå? Jeg må ind-

rømme, at jeg stadig væk stiller mig uforstående over for det her, men det kan være, at hr. Leif Lahn Jensen kan afklare det for mig.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:18

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg kan kun sige igen og igen, at vi ikke går imod noget forlig, og jeg tror, at selv om der kom 20 mere og spurgte, ville jeg sige det 20 gange mere – det ville jeg gerne gøre. Det ser ud, som om man åbenbart ikke helt forstår det. Det er o.k.

Så siger fru Helle Sjelle, at man gerne vil diskutere ungdomsarbejdsløshed. Der er altså ikke ret mange tilbage, men så vil jeg gerne bede VKO om at komme i gang med at gøre det, for man er altså ikke begyndt at diskutere det endnu. Jeg har ikke, mens jeg har stået her, diskuteret ungdomsarbejdsløshed ret meget – jeg har diskuteret det her forslag til vedtagelse. Jeg har ikke diskuteret det, jeg gerne vil diskutere. VKO siger, at de gerne vil diskutere det, men så synes jeg bare, at vi skal komme i gang.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Sjelle.

Kl. 11:18

Helle Sjelle (KF):

Så er det måske, at Socialdemokratiets ordfører skulle overveje, om det netop er den rigtige form at diskutere ungdomsarbejdsløshed under. Synes hr. Leif Lahn Jensen virkelig, at det er det rigtige sted, det rigtige forum, det rette tidspunkt at diskutere ungdomsarbejdsløshed på, når vi netop i går vedtog et nyt forslag med en perlerække af nye forslag på det her område.

Jeg må jo så blot konstatere, at Socialdemokratiet er parat til at gøre hvad som helst, når som helst, og også bryde de spilleregler, som er normal praksis her i Folketinget, for netop at få magt. Det vil jeg egentlig gerne høre hr. Leif Lahn Jensens kommentar til.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, det er det rette sted at diskutere det. Hvis ikke vi skulle diskutere ungdomsarbejdsløshed her fra talerstolen i Folketinget, hvor skulle vi så gøre det? Prøv at se alle dem, der er her i dag; prøv at se de unge mennesker, som det virkelig betyder noget for. Der sidder folk derude og lytter til os. De er da interesseret i at høre, hvad vi gerne vil gøre ved ungdomsarbejdsløsheden. Så hvis ikke vi skulle diskutere det *her*, hvor skulle vi så gøre det? Derinde bag de døre? Det kan de da ikke høre. Jeg synes, det er et dejligt sted at diskutere det, og det vil jeg da gøre igen og igen.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Mads Rørvig (V):

Nu kan jeg jo forstå på ordføreren, at det handler om at diskutere ungdomsarbejdsløshed, men der er jo fremsat et forslag til vedtagelse, hvor der står, at der skal oprettes flere praktikpladser osv.

I Folketingssalen stod man jo i går og vedtog en ungepakke. Er det så rimeligt, at ordføreren her i Folketingssalen begår et forligs-

brud, i forhold til det som skete i går? Altså, man har indgået en aftale om en ungepakke, man har behandlet i Folketinget, og nu står man med et forslag til vedtagelse og ikke blot diskuterer det. Er det rimeligt?

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:20

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, det er rigtig rimeligt, at vi står her og diskuterer det. Jeg synes, det er rimeligt, at vi diskuterer ungdomsarbejdsløshed – og det er mit svar på det.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:20

Mads Rørvig (V):

Jeg prøver at spørge igen, for ordføreren svarede jo ikke på det, jeg spurgte om: Er det rimeligt, at man kommer med et forslag til vedtagelse, som på nogle punkter strider mod det, man har indgået forlig om, og det, man vedtog her i Folketingssalen i går?

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:21

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen en forespørgsel lægger jo netop op til, at vi diskuterer tingene og bl.a. også opfordrer kommunerne til at benytte sociale klausuler. Det gør jo netop, vil jeg sige til hr. Mads Rørvig, at vi står her og sender nogle signaler, og det er netop det, vi gerne vil her fra talerstolen.

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er vel synd at sige, at Socialdemokratiets politik er langtidsholdbar, når man den ene dag, dvs. i går, i Folketingssalen kan stemme for en ungepakke og så dagen efter rejse en forespørgselsdebatt. Jeg bliver også nødt til at sige – det ved jeg ikke om hr. Leif Lahn Jensen er enig i – at det ikke er normal praksis, at det foregår på den måde. Men man kan så konstatere, at det er den linje, som Socialdemokratiet fremadrettet vil lægge. Kan hr. Leif Lahn Jensen ikke se noget problematisk i det?

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:22

Leif Lahn Jensen (S):

Nu jeg efterhånden fået det her spørgsmål 20-30 gange, og jeg vil sige, at jeg ikke kan se noget galt i, at vi diskuterer det. Med hensyn til det langtidsholdbare synes jeg faktisk ikke, at Venstres politik, hverken på uddannelsesområdet eller på arbejdsmarkedsområdet, er langtidsholdbar. Så lad os diskutere det, det er jo det, jeg gerne vil.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Lauritzen.

Kl. 11:22

initiativer vedtaget ved tredjebehandlingen. Vi skal lige have de initiativer, vi tager, til at virke, før vi kan se resultatet af dem. Jeg synes, at der langt hen ad vejen har været en tendens til, at man, så snart et lovforslag er blevet vedtaget herinde, kommer dagen efter og siger, at der skal ske noget mere, at det ikke er godt nok.

Kl. 11:22

Karsten Lauritzen (V):

Det er der jo også mulighed for. Det var der i Folketingssalen i går. Skal vi opfatte det sådan, at Socialdemokratiet intet problem ville have med, at regeringen, hvis den lige havde indgået et forlig på et område, så også brød det? Skal det her opfattes som en fribillet til, at man, når vi nu laver et forlig i Folketinget om noget, vi er enige om, så bare kan bryde forliget, når man får lyst til det? Altså, bør der ikke være så meget konduite i Folketinget, at når man har indgået et forlig, bryder man det ikke? Er det i hvert fald ikke at stramme den at sige: Nu har vi stemt for et lovforslag i går, og så vælger vi så at gå imod det dagen efter i Folketingssalen? Er det, hvad man kan kalde god opførsel?

Kl. 11:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:23

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, at det er rigtig god opførsel. Først vil jeg sige, at vi ikke stemmer imod de her ungeaftaler. Men jeg synes, at det er fantastisk god opførsel, at vi åbent siger: Kom nu, lad os nu diskutere det her. Vi har jo tal liggende på, at der er problemer derude. Det kan godt være, at vi har lavet nogle ting, der virker, men vi siger bare, at det ikke virker godt nok. Vi skal gøre noget mere, og vi sagde også, dengang vi forhandlede forliget: Lad os da komme noget mere på banen og gøre noget mere. Det er bare det, jeg vil diskutere, og jeg synes da, at det er god opførsel at diskutere det åbent.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Jeg kom vist desværre til at kalde hr. Karsten Lauritzen for hr. Kristian Lauritzen. Det var en fortalelse, undskyld. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det kan godt være lidt svært. Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige. Jeg har egentlig lidt ondt af hr. Leif Lahn Jensen. For vi har jo egentlig en hel del med hinanden at gøre på arbejdsmarkedsområdet, og hr. Leif Lahn Jensen er en, der normalt står ved det, han indgår aftaler om. Men jeg kan se, at af forespørgerne er det kun fru Nanna Westerby – der med det samme markerer for at få ordet – der er her i salen i dag. Socialdemokratiets fru Christine Antorini, der har rejst den her forespørgsel, er blevet væk og har så overladt det til hr. Leif Lahn Jensen. Det er egentlig synd for hr. Leif Lahn Jensen.

Vi har jo indgået en hel del aftaler om, hvad der skal ske med de unge. Der er en lang liste over initiativer målrettet de 15-17-årige i ungepakken, som vi behandlede i går, og der er initiativer målrettet unge mellem 18 og 30 år, som er vedtaget. Det er en lang række initiativer, som hr. Leif Lahn Jensen selv har været med til at se på. Så er det sådan, som jeg sagde tidligere i forbindelse med et spørgsmål til Venstres ordfører, at det, vi laver herinde i Folketinget, har det med først at virke, når det er vedtaget. Og man ser først virkningen, efter at det er trådt i kraft.

Så er det, at hr. Leif Lahn Jensen stod heroppe og sagde, at der skal ske noget mere, og at han står ved den aftale, der er lavet. Det er helt fair, og det er også godt nok. Men vi skal jo lige have alle de her

Selvfølgelig skal vi altid være opmærksomme på, hvad vi kan gøre i forbindelse med praktikpladser til de unge. Det er det store problem, og der vil jeg give hr. Leif Lahn Jensen så meget medhold, at jeg vil sige, at vi selvfølgelig fortsat skal se på, hvordan vi kan sikre, at de unge får en praktikplads, og om vi kan hjælpe dem på nogen som helst måde. Nu er det sådan, at vi heldigvis i de her forårsmåneder kan se, at der trods alt er ved at ske en vending på arbejdsmarkedet. Vi kan se, at ungdomsledigheden er begyndt at vende igen. Den er ikke så høj, som den var i 2003 og 2004, så der er altså tegn på, at det går i den rigtige retning. Jeg synes også, at der er tegn på, at de mange initiativer, som Dansk Folkeparti har taget sammen med regeringen, er begyndt at have deres virkning ude på arbejdsmarkedet.

Selvfølgelig skal det være sådan, at en virksomhed, for at den kan tage en elev i praktik, i lære, selvfølgelig skal have noget at sætte vedkommende til at lave. Der har vi haft en rigtig træls situation på byggeområdet her i vinter. Der er så mange, der siger, at det hele skyldes krisen. Men vi har jo haft sne til at ligge i 3 måneder, og det har været årsagen til, at der er mange virksomheder, der har været lukket ned. Så jeg er sikker på, at vi vil se en god vending, når alle de initiativer, vi har taget, slår igennem. Når alle de tiltag, vi har gjort, alle de pakker, vi har vedtaget, for at øge beskæftigelsen rigtigt slår igennem her i foråret og sommeren, så er jeg overbevist om, at vi vil kunne se, at der sker en glædelig vending med hensyn til at få de unge i arbejde igen.

Nu debatterede vi i går ungepakken, som skal hjælpe de unge til at vælge den rigtige uddannelse. En ting, vi kan være enige om, er, at vi i fremtiden skal have så mange som muligt igennem uddannelsessystemet. Vi har en målsætning om, at det er 95 pct., og det vil den pakke, som er blevet lavet på undervisningsområdet, og som vi førstebehandlede i går, jo være stærkt medvirkende til, når den ellers bliver vedtaget og træder i kraft. Så vil vi se, at de unge får en bedre vejledning, at deres uddannelsesparathed bliver vurderet. Vi får dem igennem 10. klasse, og det er min forhåbning, at mange kommuner vil se på, om de kan placere 10. klasserne i tilknytning til erhvervsuddannelserne, sådan at vi kan tage fat i de unge direkte og få dem videre i uddannelsessystemet.

Så alt i alt synes jeg, at der er gjort rigtig mange gode tiltag, som vil være med til at forbedre vilkårene for de unge på arbejdsmarkedet og give dem den uddannelse, de har behov for. Så er der stadig væk nogle områder, vi skal holde øje med hele tiden, og der er praktikpladser et af de vanskelige områder. For selvfølgelig skal vi have de unge ud i praktik, men det kræver jo også, at virksomheder, der skal have dem i praktik, har noget at sætte dem til.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby for en bemærkning.

Kl. 11:29

Nanna Westerby (SF):

Det er rigtigt, at jeg tegnede mig hurtigt til en bemærkning under ordførerens tale, og det er, fordi jeg simpelt hen er så træt af den her forligssnak. Jeg synes, at det, der er brug for for de mange unge, der går arbejdsløse lige nu, for de mange unge, der mangler praktikpladser, er, at vi lige får vendt noget konkret politik. Det synes jeg vi skylder dem at få gjort i dag.

Derfor vil jeg høre ordføreren om noget. Der er lige nu 7.900 unge, lidt flere faktisk, som mangler en praktikplads. Det er en voldsom stigning på meget kort tid. Hertil er der et ukendt antal på bl.a.

social- og sundhedsuddannelserne, de dimensionerede uddannelser. Vi har hørt, at det i hvert fald er i omegnen af 5.000, der blev afvist på de uddannelser sidste år, altså unge, som gerne ville ind, men som ikke kunne komme ind, fordi der ikke var praktikpladser nok. De blev afvist ved indgangen, kan man sige. Men det giver i omegnen af 13.000, hvis vi bare bruger det tal. Det er 13.000 unge, der mangler en praktikplads.

Regeringen bryster sig meget af, at man håber på, at praktikpladspakken kan skaffe 5.000. Bekymrer det ikke ordføreren, at der er så stor forskel på behovet og den indsats, som man lidt forsinket nu laver fra regeringens side?

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgelig er det bekymrende. Det er også netop et af de punkter, hvor jeg har sagt, at vi altid skal holde øje med praktikpladser. Vi skal gøre, hvad vi kan for at hjælpe de unge ud i en praktikplads. Men stadig væk kræver det, at virksomhederne også har arbejde nok til, at de kan tage eleverne ind i praktik. Det er der, vi hele tiden skal være opmærksomme på, hvad vi kan gøre for at øge indsatsen og hjælpe dem med at få praktikpladser.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 11:31

Nanna Westerby (SF):

Det, at ordføreren for Dansk Folkeparti holder øje med praktikpladssituationen, får jo altså ikke rigtig flere unge i uddannelse eller skaffer ikke rigtig flere praktikpladser.

Til gengæld har vi nogle helt konkrete initiativer, der faktisk kunne skaffe flere praktikpladser. Når nu ordføreren er så bekymret for det her område, vil man så f.eks. være med til at udvide skolepraktikken, selvfølgelig også kvalitetsforbedre den, men udvide den yderligere end det, man har gjort i de praktikpladspakker, der er vedtaget? Og vil man være med til at opfordre kommunerne til at benytte de her sociale klausuler, så flere kommuner med opbakning i ryggen vil gå ind i det her projekt?

Det er bare to helt konkrete eksempler på, hvad der kunne være med til at skaffe flere praktikpladser.

Kl. 11:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:31

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan vedrørende skolepraktik og alt det der, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er klar til at tage en drøftelse i forligskredsen om, hvorvidt der er yderligere ting, vi kan gøre. Det er da klart. Det er noget, jeg er sikker på ministeren vil tage op i forligskredsen, hvis vi skal se på bl.a. skolepraktik. Skal vi gøre noget ekstra, og er der nogen specielle grupper, vi skal tage hånd om, ligesom vi gjorde sidst? Det er jeg sikker på, og så tager vi drøftelsen i forligskredsen om det.

Kl. 11:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:32

Jens Vibjerg (V):

Nu kender vi jo hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti for, at et ord er et ord, og at en aftale er en aftale, man holder. Hvordan har hr. Bent Bøgsted det med at indgå forlig med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, som, dagen efter vi har vedtaget det i Folketinget, laver eklatant forligsbrud og løber langt væk? Hvordan har Dansk Folkepartis ordfører det med at indgå forlig med sådanne partier?

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:33

Bent Bøgsted (DF):

Det er selvfølgelig træls, hvis nogen løber fra et forlig, og det er jo ikke det, man gør normalt i hvert fald. Normalt er det sådan, at et forlig kan opsiges i forbindelse med et valg. Det er det mest typiske. Men man kan også opsiges forlig indimellem.

Det, der slår mig her, er jo, at man kan se, at den her forespørgsel er anmeldt af uddannelsesordførerne. På arbejdsmarkedsområdet er vi vant til at arbejdsmarkedsordførerne for Socialdemokratiet og De Radikale står ved de aftaler, de laver. Men så er det lidt synd for dem, at det er dem, der skal stå her og tage den debat, når det nu er uddannelsesordførerne, der har anmeldt forespørgslen.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:33

Jens Vibjerg (V):

Det er jo fint, at vi har debatten om et problem, som vi alle sammen er optaget af. Det var også derfor, vi indgik aftalen om ungepakken. Det var derfor, at vi vedtog lovpakken i går.

Når vi så oplever, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre er med i et forslag til vedtagelse, der eklatant bryder en aftale og dermed et forlig, er hr. Bent Bøgsted så ikke enig i, at man så går langt ud over det, der er rimeligt i vores arbejdsgang her i Folketinget? Vi kan debattere tingene, men hvis man dagen efter, vi har vedtaget en lovpakke, foreslår Folketinget, at der skal gøres noget helt andet end det, vi har vedtaget, er det så ikke et eklatant forligsbrud?

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:34

Bent Bøgsted (DF):

Det er rigtig kedeligt, må jeg sige. Sådan noget er rigtig kedeligt. Men jeg synes bare, at man kan se på det på den måde, at vi jo ved, at der kommer et valg til november næste år, og valgkampen er i gang. Jeg tror, at vi, fra nu af og indtil valget kommer, vil se, at der er hundrede procents skel imellem blokkene. S og SF og De Radikale og Enhedslisten er sammen om alt i angreb mod VOK. Jeg tror, at det er det, vi vil se. Og så har vi Liberal Alliance, der temmelig sikkert støtter VOK. Men der vil være det skel. Valgkampen er i gang, og uanset hvor mange forlig der er, tror jeg ikke, at det er sidste gang, vi ser det her, vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg. Jeg tror desværre, at det er noget, vi vil se meget af fremover.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:35

Kl. 11:38

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil da sige, at hr. Bent Bøgsteds ikke behøver at have ondt af mig. Jeg kan faktisk godt lide at stå og diskutere ungdomsarbejdsløshed, for jeg synes, at det er vigtigt.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Bent Bøgsteds i et svar sagde VOK. Man plejer at sige VKO, men det er jo sådan, at de første er dem, der har mest at sige, og at de næste er dem, der har næstmest at sige. Man burde måske sige OVK, men VOK er selvfølgelig nok det rigtige at sige.

Jeg kunne godt tænke mig at holde lidt fast i substansen, for det er jo derfor, vi er samlet. Hvad angår offentlige justeringer, kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Bent Bøgsteds: Er det ikke rigtigt, at flere offentlige investeringer vil give flere arbejdspladser? Er det ikke også rigtigt, at hvis vi får flere arbejdspladser, får vi også mulighed for at lave flere praktikpladser?

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:36

Bent Bøgsteds (DF):

Det er fuldstændig rigtigt. Det er også derfor, Dansk Folkeparti sammen med regeringen har åbnet op for flere offentlige investeringer. Vi har bl.a. åbnet op for, at kommunerne kan sætte en hel del i værk. Der blev sat 5 mia. kr. af på transportområdet til investeringer. På det offentlige område, det statslige, er vi i fuld gang med at se på projekter vedrørende sygehuse rundtomkring, men også andre offentlige investeringer. Så selvfølgelig giver det arbejdspladser.

Men vi ved jo, at det tager tid, når der bliver sat offentlige investeringer i gang i form af et byggeri. Skal kommunen nu i gang med at bygge noget nyt, er det jo ikke noget, der sker fra dag et, fra der bliver åbnet op og sagt, at nu kan man gå i gang. Der skal arkitekt på, der skal projekteres, og der skal laves en VVM-redegørelse. Det kan måske tage fra et halvt til et helt år, inden de kan gå i gang, medmindre Det Økologiske Råd nedlægger protest og trækker tiden ud, så der går endnu et år. Der er også et naturklagenævn, der skal ind over, og som kan bremse sådanne investeringer.

Så alt i alt tager det tid, fra man giver lov til det, og til at projekterne kan gå i gang.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:37

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er rigtig glad for hr. Bent Bøgsteds svar, for nu er vi ved at komme ind til det, vi snakker om, nemlig hvad vi gør ved den her ungdomsarbejdsløshed. Vi har også været i gang i halvanden time, og først nu er vi kommet ind på ungdomsarbejdsløsheden. Det synes jeg er rart. Det er også det, vi har lagt op til.

Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt til visionerne, for i det papir, vi har liggende her, er der jo en del gode ting med sociale klausuler, med virksomhedspraktik, med flexuddannelse og alt muligt andet. Men kan hr. Bent Bøgsteds ikke sige, hvordan Dansk Folkeparti på sigt vil løse det her? Og mener hr. Bent Bøgsteds, at det, vi har gjort, er nok, eller vil Dansk Folkeparti gerne noget mere?

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Bent Bøgsteds (DF):

I forbindelse med de sociale klausuler, som hr. Leif Lahn Jensen nævner – og så var det fleksjobordninger, som vistnok er de ordninger, hvor man kan skifte rundt på job, men det skal jeg ikke lige kunne sige – er det jo sådan, at KL i går, tror jeg det var, har meldt ud, at det er helt op til kommunerne selv. Når det er sådan, at det er tilladt i dag, og at kommunerne kan gøre det af egen fri vilje, er der jo ingen grund til, at vi herindefra skal gå ind og lovgive om det.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:39

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, at når en ordfører siger noget, man kan erklære sig enig i, så kan man jo godt sige, at man hørte det, og at man noterede sig det. Jeg er enig i, at løsningen på problemet jo langt hen ad vejen er at sørge for en lavere arbejdsløshed. Det vil give flere praktikpladser, og det vil give lavere ungdomsarbejdsløshed i sig selv.

Så er det bare, jeg ikke kan forstå, at man siger nej til virkelig at gøre noget for at sænke arbejdsløsheden, som jo også ville sænke arbejdsløsheden i den private sektor. Sætter man gang i nogle af de renoveringer, der er blevet udskudt og udskudt og udskudt, vil det straks skabe beskæftigelse i byggefagene. Sætter man gang i nogle flere investeringer inden for vedvarende energi og energibesparelser, vil det straks give beskæftigelse ude i virksomhederne, og det vil straks skabe praktikpladser, det vil straks skaffe flere job, også til de unge. Og når man siger, at der ikke er råd til det, så er det jo, fordi man ikke tænker på, at de ting jo skal laves alligevel af hensyn til skolerne eller af hensyn til klimaet, og at man, når man sætter folk i arbejde, altså sparer dagpenge, får mere ind i skat og mere ind i moms. Hvorfor siger man nej til så indlysende rigtige forslag? Det forstår jeg ikke, når man oven i købet anerkender, at det er det, der er løsningen.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:40

Bent Bøgsteds (DF):

Jeg vil da give hr. Frank Aaen ret i, at jo lavere arbejdsløshed der er, des mere kommer der i statskassen, det er da fuldstændig rigtigt. Mindre brug af dagpenge er også fuldstændig rigtigt. Så er der det her med at sætte det hele i stå. Nu skal jeg selvfølgelig ikke kunne sige, hvordan det har været i hele landet, men jeg ved fra mit eget område, Nordjylland, hvor vi har haft 1½ m sne til at ligge i 3 måneder, at der godt nok var meget, der var sat i stå på grund af sneen. Og selv om der så var åbnet for byggeprojekter, så kunne de ikke gå i gang med at projektere dem, før de kunne komme til jorden.

På den måde er der altså en del, som vi ikke har været skyld i her i Folketinget. Hverken hr. Frank Aaen eller jeg selv eller nogle andre har været skyld i, hvad der er sket på grund af vinteren. Men selvfølgelig skal vi da se på, hvad vi sætter i gang. Det er også derfor, vi har lavet flere pakker, der skal være med til at sætte ting i gang, og så må jeg ikke sige mere for formanden.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er helt korrekt. Så er det hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 11:41

Frank Aaen (EL):

Jo, vi kan sagtens diskutere, hvor meget der skyldes krisen, hvor meget der skyldes regeringens dårlige politik, og hvor meget der skyldes snevejret. Lad os da bare gøre det. Men det ændrer ikke ved, at arbejdsløsheden er alt for høj, og det ændrer jo ikke ved, at vi åbenbart er enige om, at en god løsning på de problemer, vi har med hensyn til de unge og deres praktikpladser, vil være at sætte arbejdsløsheden ned. Vi kan gøre nogle ting, der virker her og nu. Vi kunne også stoppe fyringerne ude i kommunerne, som hr. Bent Bøgsted har været med til og måske er med til en gang mere, når der nu kommer kommuneforhandlinger her til sommer. Man kan gøre noget her og nu, hvis man slipper nogle penge løs, som man alligevel skal af med på et andet tidspunkt, og det kan jeg ikke forstå at man afviser, når det altså både gavner miljøet, det gavner vores skoler og ældreboliger, og det gavner velfærden. Så er det da bare med at komme i gang.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:42

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at jeg jo ved, at hr. Frank Aaen er en hel del inde i finanspolitik. Det er jeg fuldstændig klar over. Så ved hr. Frank Aaen også, lige så vel som jeg gør, at der, hvor væksten gerne skulle ske, er i den private sektor. Det er sådan, at hvis den offentlige sektor overstiger den private sektor, så går det galt i et land. Det er den private sektor, der betaler alle omkostningerne for den offentlige sektor. Hvis ikke vi havde den private sektor, så var der altså ingen indtægt til at betale alt det offentlige, som hr. Frank Aaen gerne vil. Og det er derfor, at vi satser på, at det altså er den private vækst, vi skal have i gang. Vi skal have gang i det private erhvervsliv. Hr. Frank Aaen er fuldstændig klar over, at det går helt galt med Danmarks økonomi, hvis den offentlige sektor overstiger den private sektor.

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførrækken, og det er den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi jo, som vi også har sagt tidligere, at vejen til det gode liv for den enkelte går gennem beskæftigelse og selvforsørgelse, og vi mener også, at et godt samfund indebærer, at så mange borgere som muligt forsørger sig selv. Den velstand og velfærd, vi oplever i dagens Danmark, skyldes danskernes flid og foretagsomhed. Vi Konservative arbejder til enhver tid for at fremme værdier som flid og foretagsomhed og derigennem vækst og velstand.

Derfor er jeg da også som konservativ ganske glad for den interesse, som oppositionen viser for regeringens arbejdsmarkedspolitik og ikke mindst for ungdomsarbejdsløsheden, selv om jeg bestemt synes, at man kan diskutere, om en forespørgsel er den rigtige måde at gøre det på, når der nu er forlig på området, men lad det nu være.

Jeg vil begynde med at sige tak til beskæftigelsesministeren for hendes glimrende og grundige redegørelse for regeringens omfattende indsats for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Som ministeren også har været inde på, gør regeringen jo ganske meget på området,

og indsatsen vil fortsætte med uformindsket styrke i de kommende år.

Vi synes, det er vigtigt, at så få unge som muligt tabes på gulvet og overgår til passiv offentlig forsørgelse. Grundlaget for mangeårig selvforsørgelse bliver lagt i ungdommen. Vores mål er derfor, at unge enten er i beskæftigelse eller under uddannelse. Og det er et mål, jeg egentlig ikke kan forestille mig, at der er nogen som helst, der kan være uenige i – heller ikke oppositionen.

Men hvordan når vi så det mål om, at unge enten er i beskæftigelse eller under uddannelse? Regeringen har jo taget en perlerække af initiativer. En del af dem er oven i købet også aftalt med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som en del af bl.a. ungepakken, og jeg vil i dag nøjes med at fremhæve tre af de initiativer, som vi Konservative anser for at være særlig gode.

Det første initiativ er, at unge mellem 15 år og 17 år fremover i højere grad end nu vil blive hjulpet af jobcentre. Det er i dag sådan, at centrene kun har mulighed for at hjælpe arbejdsløse, når de fylder 18 år. Fremover vil centrene også få mulighed for at give tilbud om beskæftigelse og uddannelse til unge mellem 15 år og 17 år, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse. Dem er der altså ca. 10.000 af i dagens Danmark, og det er alt, alt for mange.

Det andet initiativ er de såkaldte strakstilbud til unge på 18 år og 19 år, som er arbejdsløse. Som en del af ungepakken skal den gruppe unge have en individuel samtale, senest en uge efter at de henvender sig til et jobcenter, og senest en måned efter skal de også have et tilbud om enten beskæftigelse eller uddannelse. I kombination med de ca. 10.000 praktikpladser, som vil blive oprettet i løbet af i år og næste år, håber vi, at strakstilbuddet til de helt unge vil hjælpe.

Det tredje og sidste initiativ, som jeg vil fremhæve her i dag, er den stribe af initiativer, der retter sig mod unge mellem 18 år og 30 år, som er arbejdsløse. Det handler bl.a. om mentorstøtte, om læse- og skrivetest og ikke mindst om »Ny chance til unge«, hvor unge, der hænger fast i passiv offentlig forsørgelse, vil blive mødt med en individuel og intensiv indsats.

Alt i alt bliver en meget aktiv arbejdsmarkedspolitik, som regeringen også har ført siden sin tiltræden i 2001, nu nærmest aktivistisk. Det er vi Konservative faktisk rigtig glade for. Det er ikke, fordi vi sætter stor pris på aktivisme i almindelighed, men fordi vi som sagt arbejder for at fremme værdier som flid, foretagsomhed og selvforsørgelse.

Til slut vil jeg så gerne understrege, at vi er af den opfattelse, at vi fra politisk hold skal gøre en ihærdig indsats for at få unge i beskæftigelse eller i uddannelse. Men jeg synes også, at vi skal glæde os over, at ungdomsarbejdsløsheden alt andet lige er lavere i Danmark end i de fleste andre lande. Danmark har altså et fornuftigt udgangspunkt. Ungdomsarbejdsløsheden og den generelle arbejdsløshed er lav i forhold til de andre lande, men det skal naturligvis ikke få os til at hvile på laurbærrene. Vi og regeringen skal naturligvis gøre alt, hvad vi kan for at få de unge i beskæftigelse.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 11:48

Nanna Westerby (SF):

Nu talte ordføreren om de her unge, der hænger fast i passiv offentlig forsørgelse, og sagde, at konservative værdier er flid, foretagsomhed og selvforsørgelse. Det lyder jo næsten lidt som det, Venstres politiske ordfører, hr. Peter Christensen, sagde i sin tale ved Folketingets åbning, nemlig at alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de arbejder hårdt, passer deres pligter, svarer enhver sit og opfører sig ordentligt.

Jeg må bare sige, at det er ret langt fra den virkelighed, som jeg tror rigtig mange unge er i lige nu, hvor det faktisk er umuligt at få et

job. Man hænger ikke bare fast i passiv forsørgelse, fordi man ikke lige gider flytte sig fra sofaen, men fordi der ikke er nogen job at få. Derfor vil jeg bare høre, om den konservative ordfører ikke mener, at regeringen har et medansvar for at få skabt nogle job til de her unge, at få sat mere gang i jobskabelsen, sådan at det faktisk nytter noget for jobcentrene at gribe fat i de unge, fordi der også er nogle job at sende dem ud til.

Kl. 11:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Helle Sjelle (KF):

Vi anerkender da, at Danmark befinder sig i en krise i øjeblikket, og derfor kan tingene også være lidt sværere, end de normalt er, også med hensyn til det at få et job. Men det er jo netop også derfor, regeringen har ekstra meget fokus på arbejdsløsheden og ikke mindst har fokus på, hvad det er, man kan gøre for at få unge ud på arbejdsmarkedet eller i en uddannelse. Det er jo netop også derfor, at vi bl.a. i går vedtog en perlerække af nye initiativer på det her område – faktisk sammen med nogle af fru Nanna Westerby's kolleger i oppositionen, nemlig Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, men det har Socialistisk Folkeparti åbenbart ikke nogen forståelse for. Man fremsætter glad og gerne et forslag til vedtagelse her, også selv om det kan diskuteres, om det nu er den helt rigtige og smarte måde at gøre det på.

Kl. 11:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 11:50

Nanna Westerby (SF):

Ordføreren taler om, at tingene er lidt sværere, end de normalt er med hensyn til jobsøgning. Ja, det skal jeg love for. Prøv at tale med en ung nyuddannet håndværker i byggebranchen i Storkøbenhavn: Det er altså ikke bare svært at få et job, det er stort set umuligt. Jeg synes, det er rigtig bekymrende, at unge mennesker bliver uddannet til arbejdsløshed og risikerer aldrig at komme i gang med at bruge deres fag. Derfor synes jeg også, det er så ærgerligt, at de udmærkede tiltag, man har vedtaget fra regeringens side, kun fokuserer på, at vi nu skal have hurtigere kontakt til de unge og skal have flere samtaler med de unge. Det kan være gode initiativer, men vi kan jo samtale op og ned ad stolper med de unge; hvis der ikke er nogen job at sende dem ud til, er det jo lige meget.

Jeg vil bare høre: Mener den konservative ordfører ikke, at der skal mere gang i jobskabelsen? Vil man f.eks. ikke være med til at belønne de kommuner, som fremrykker offentlige investeringer, sådan at vi kan få sat mere gang i byggebranchen og jobskabelsen?

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:51

Helle Sjelle (KF):

Hvis man skal have de unge og for den sags skyld også alle andre ud på arbejdsmarkedet, er det jo i hvert fald væsentligt, at man giver dem noget opmærksomhed, at man giver dem noget fokus, og at man i det hele taget sørger for at være opmærksom på deres situation. Derfor synes jeg da bestemt ikke, at man kan stå her og klandre, at der nu bliver gjort noget ekstra for at få fat i de unge, og at der bliver sørget for, at de rent faktisk også får en individuel, særlig behandling, således at de kan komme i den rette beskæftigelse eller i

den rette uddannelse. Det vil jeg da ikke stå her på talerstolen og beklage. Tværtimod synes jeg, det er en rigtig, rigtig god idé, at regeringen og vi Konservative giver det her ekstra fokus, således at vi faktisk også sørger for, at de unge netop ikke hænger fast i ledighed, men kommer i beskæftigelse eller uddannelse.

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er et meget alvorligt emne, vi diskuterer i dag, nemlig den voldsomme vækst i ungdomsarbejdsløsheden, som er et resultat af den krise, vi har været igennem og forsat befinder os i. Som flere har været inde på, steg ungdomsarbejdsløsheden alene sidste år fra 7,2 pct. til 12,4 pct., og det er sådan, at de 16-24-årige har tre gange så stor risiko for at blive ledige som deres ældre kolleger.

Da den nuværende statsminister tiltrådte, sagde han fra denne talerstol, at hans søn ikke skulle kende til den ungdomsarbejdsløshed, der tidligere havde præget det danske samfund. Virkeligheden er blevet en anden. Nu er ungdomsarbejdsløsheden her. Den er stor, den er massiv, og den er stigende. Derfor er det klart, at vi selvfølgelig er nødt til at gøre noget ved den.

Hvad skete der så efter statsministerens tiltrædelsestale for godt et års tid siden? Jo, økonomer, herunder Det Økonomiske Råd, anbefalede en vækstpakke til at sætte gang i økonomien. Oppositionen anbefalede en vækstpakke til at sætte gang i økonomien og fastholde beskæftigelsen, at fremrykke offentlige investeringer, lave fremadrettede investeringer i infrastruktur, i forskningsinfrastruktur på universiteterne og i energirenoveringer. Det var en række elementer, som kunne være indgået i en samlet vækstpakke, der kunne have medvirket til, at nogle af de unge, som var kommet i arbejde i de gode tider, kunne have fastholdt deres arbejde her i de dårlige tider.

Vi foreslog også fra radikal side en krisepakke til de ledige. Den oversendte vi til beskæftigelsesministeren i håbet om, at vi også kunne indrette beskæftigelsessystemet til langt mere målrettet at stå klar, hvis nogen blev ledige, når arbejdsløsheden uvægerligt ville stige. Men heller ikke det kom der gang i, og vi kender altså resultatet: en voldsomt stigende ungdomsarbejdsløshed i de sidste 12 måneder.

Vi nåede så til finanslovforhandlingerne sidste år, hvor vi skulle udmønte globaliseringsmidlerne, og hvor vi derudover i en række forligskredse på beskæftigelsesministerens område aftalte at sætte nogle ting i værk, som nu har været igennem en række behandlinger i Folketinget. Det er jo gode ting, det er ting, vi står bag, og som vi synes er rigtige og fornuftige. Men når vi er med til at rejse forespørgslen i dag, er det, fordi vi føler os overbevist om, at de ikke er tilstrækkelige. Vi havde ønsket, som ikke blev imødekommet på det tidspunkt, og vi har ønsket i dag, som vi vil foreslå, man kigger på.

Når vi kigger på status, kan vi jo se på situationen, som den er ifølge den seneste melding bare på AC-området. Her er der sket en fordobling af antallet af langtidsledige dimittender – ledige med mere end et års ledighed bag sig – fra marts 2009 til 2010. Det betyder altså, at der har været en fordobling i langtidsledigheden blandt nyuddannede akademikere.

Med vores forslag til vedtagelse foreslår vi en række initiativer for at få bedre praktikpladser. Vi foreslår en fleksuddannelse – det er også et gammelt fællesforslag i oppositionen – for at indfange nogle flere af de unge, der er faldet igennem ungdomsuddannelsessystemet. Og vi foreslår derudover, at man kigger på kommunernes mulighed for at bruge sociale klausuler, fordi der er usikkerhed på området. Det er konkrete forslag.

Derudover har vi i Det Radikale Venstre sammen med Socialdemokraterne fremsat et forslag om at ændre på a-kasse-reglerne, således at unge, der har haft 18 måneders beskæftigelse, fordi de i de gode tider sprang ud på arbejdsmarkedet i stedet for at gå på en uddannelsesinstitution – og hvoraf rigtig mange ikke er medlem af en a-kasse – meget hurtigt kan blive forsikret mod ledighed og efter 1 måneds medlemskab af en a-kasse kan opnå dagpengen på lige fod med unge, som har taget en uddannelse til den lave dimittendsats.

Hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi arbejdsløshed er lig med ingen indtægt for rigtig mange af de unge, der er kommet til i gode tider og har tjent gode penge ved at gå til hånd i håndværkerfirmaer eller andre steder. De er ikke forsikret mod ledighed, så de kan ikke få dagpenge, og de har måske købt en lejlighed, hvilket gør, at de ikke kan få udbetalt kontanthjælp. Vi vil ikke have, at ungdomsarbejdsløshed bliver vekslat til ungdomsfattigdom. Derfor var det et godt sted at starte.

Endelig synes vi, at der er grund til at kigge på det, som AC foreslår om en gentagelse af den gamle akademikerkampagne, hvor man for 15 mio. kr. over 2 år fik 5.000 nye job ud af at sende akademikere ud i de små og mellemstore virksomheder. Det giver vækst i virksomhederne, og det giver mindre akademikerledighed. Det var også noget, man kunne kigge på.

Så i al stilfærdighed synes jeg, vi skal fokusere på, at vi har en række enigheder, ikke mindst om udfordringen, men at der også qua regeringens manglende indsats i krisen er en udfordring, som er uløst, og som vi i fællesskab bør søge at løse. Det er det, vi signalerer i dag: nye tiltag til supplering af de gamle, så vi får en effektiv indsats mod ungdomsarbejdsløshed, som ingen jo selvfølgelig kan være tjent med.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger, først hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:57

Jens Vibjerg (V):

Tak for det. Vi oplevede jo tidligere her i formiddag, hvor skidt den socialdemokratiske ordfører havde det med at skulle stå og forsvare et eklatant forligsbrud. Nu er mit spørgsmål til den radikale ordfører: Hvordan har den radikale ordfører det med, her dagen efter at vi har vedtaget den ungepakke, at stå og lave et eklatant forligsbrud fra Folketingets talerstol?

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:57

Morten Østergaard (RV):

Jeg havde håbet, at hr. Jens Vibjerg havde lyttet efter min tale, hvor jeg sagde, at vi er glade for de initiativer, vi har taget, og de aftaler, vi har lavet, men også synes, at der er behov for yderligere initiativer. Jeg har ikke lavet en aftale på noget tidspunkt, som forhindrer os i at foreslå nye initiativer. Det er jo det, vi gør. Og jeg har heller ikke lavet en aftale, der forhindrer mig i at kritisere, at regeringen overhørte rådet fra en række økonomer om at lave en vækstpakke under krisen. Det er jo også det, vi gør i vores forslag til vedtagelse. Så jeg må sige til hr. Jens Vibjerg, at jeg vil opfordre til, at Venstre fokuserer på problemet, den stigende ungdomsarbejdsløshed, den stigende dimittendledighed, og lader det være indholdet i debatten i stedet for en gang parlamentarisk fnidder.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Jens Vibjerg for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Jens Vibjerg (V):

Nu er vi jo meget optaget af ungdomsarbejdsløsheden, og det er jo derfor, at vi i fællesskab lavede ungepakken, hvor vi var inde at tage hånd om netop alle de ting, som hr. Morten Østergaard beskriver som problemer. Nu er det jo sådan, at loven lige skal forbi dronningen, inden den kommer til at virke ude i praksis. Vi har vedtaget det sidste af ungepakken så sent som i går. Så kommer hr. Morten Østergaard i dag med et forslag til vedtagelse, som direkte siger noget andet end det, der står i aftalen. Vi har aftalt 5.000 ekstra praktikpladser, så kommer hr. Morten Østergaard og den øvrige del af forligskredsen og ændrer ved det allerede i dag, og så er det da et eklatant forligsbrud. Vi har dog trods alt nogle parlamentariske spilleregler her i huset, nemlig at når vi sætter os ned omkring et bord og forhandler en aftale på plads om det, vi er enige om, så holder vi den. Det er dog noget af det værste, jeg har oplevet i mine 15 år i Folketinget, at man dagen efter, vi har vedtaget noget, så løber langt, langt væk fra det og laver et eklatant forligsbrud.

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:00

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at det er det værste, som hr. Jens Vibjerg har oplevet, for de 15 år må have været en dejlig tid i Folketinget, hvis det her er det værste. I hvert fald må vi sige, at situationen er den, at vi lavede en aftale om 5.000 praktikpladser. I dag ved vi, at der er 8.000 unge, der mangler praktikpladser. Så siger hr. Jens Vibjerg og Venstre, at vi har en aftale om de 5.000 praktikpladser, så derfor skal vi ikke interessere os for de 3.000, der yderligere mangler praktikpladser. Da vi kan se, at der går rimelig lang tid, fra man laver en finanslovaftale, til vi kan få et lovforslag igennem Folketinget, er det måske en udmærket idé, at vi allerede nu begynder at forholde os til, at det ikke var nok.

Derfor siger jeg bare: Det, vi foreslår, er et forsøg på med rettidig omhu at lægge til det, der allerede er aftalt. Jeg forstår simpelt hen ikke postyret, og jeg forstår ikke, hvis man vil bryste sig af at interessere sig for ungdomsarbejdsløshed, at man så alene er optaget af parlamentarisk fnidder.

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:00

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det her med forligsbrud lader vi lige Venstre om, de er linet op til det, så det vil jeg ikke ind på her. Men hr. Morten Østergaard nævnte dimittendledigheden for nyuddannede akademikere, og så vil jeg godt lige spørge hr. Morten Østergaard, om det ikke er korrekt, at ledigheden for akademikere er faldende, at den er nede på samme niveau, som den var midt i 2007 – og at den dermed også er lavere, end den var under den sidste højkonjunktur i 2001-02 – og at det betyder, at der er mange nyuddannede ledige, der kommer i job?

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:01

Kl. 12:04

Morten Østergaard (RV):

Nu skal vi nok holde tingene lidt adskilt. Det, jeg taler om, er dimittendledigheden, altså de nyuddannede, og det, jeg står med her, er AC's ledighedsstatistik med tallene fra marts 2010, som jeg går ud fra er de senest opdaterede, og som viser, at der fra marts 2009 til marts 2010 er sket en fordobling i antallet af langtidsledige dimittender, altså dem, der har ventet i mere end 1 år, efter at de har færdiggjort deres uddannelse, og stadig er ledige.

Jeg vil gerne kvittere for, at hr. Bent Bøgsted er mere optaget af det konkrete indhold i debatten end af det andet, men jeg mener, det er helt afgørende, at vi får gjort noget i forhold til langtidsledigheden blandt dimittender, for hvis ikke man får brugt sin uddannelse, når man har taget den, forvitrer den stille og roligt. Derfor er det så afgørende, at vi får folk hurtigt fra deres uddannelse og ud på arbejdsmarkedet. Det tror jeg ikke vi er uenige om, og skulle der være nogen talmæssige divergenser, må vi jo afklare dem. Jeg konstaterer bare, at der i dag er langt flere langtidsledige dimittender, end der var for 1 år siden.

Kl. 12:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bent Bøgsted for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:02

Bent Bøgsted (DF):

Det kan vi godt blive enige om. For et år siden var der ekstremt lav ledighed, men det er så noget andet.

En anden ting, hr. Morten Østergaard nævner i den forbindelse, er isbryderordningen, det med, at man skal gøre en indsats for at få nyuddannede akademikere hurtigere i job. Jeg har også haft møde med de unge akademikere, som gerne vil have det fra dag et, men tror hr. Morten Østergaard ikke, at arbejdsgiverne måske vil udnytte det og sige: Jamen kan vi få et tilskud, hvorfor skulle vi så ansætte dem fra dag et? Så kunne vi lige så godt tage tilskuddet først, inden vi ansætter dem.

Kl. 12:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:03

Morten Østergaard (RV):

Jeg nævnte faktisk ikke isbryderordningen. Det, jeg nævnte, var den akademikerkampagne, der flytter akademikere ud i de små og mellemstore virksomheder, og hvor man for anslået 15 mio. kr. over 2 år kan få omkring 5.000 nye job ud af det. Og det, det handler om, er jo, at det er nye job. Det er virksomheder, der ikke tidligere har haft akademikere ansat, som så får dem ind, og det giver erfaringsmæssigt ikke bare job til akademikerne, men også, fordi det giver vækst, job til flere faglærte og ufaglærte. Så det var den ordning, jeg nævnte.

Men det er klart, at det, der er afgørende, når vi tilrettelægger beskæftigelsespolitikken, selvfølgelig er at tage højde for, at vi ikke skaber nogen negative incitamenter. Det anerkender jeg helt at vi skal tage højde for. Jeg siger bare, at det er uheldigt, at vi får unge mennesker igennem en uddannelse og så konstaterer, at der er en voldsomt voksende langtidsledighed blandt de unge, der har taget en uddannelse. Det tror jeg ikke fører noget godt med sig, og så må vi finde en løsning på det. Jeg er kommet med nogle konkrete forslag, og det kan være, hr. Bent Bøgsted har andre.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 12:04

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg synes, vi skylder folkestyret at grave lidt videre i det her med, hvad der er forligsbrud, og hvad der ikke er forligsbrud. For som jeg forstår det, siger hr. Morten Østergaard, at det er helt i orden at fremsætte et forslag til vedtagelse, hvor man vil noget helt andet end det lovforslag, man har stemt for dagen forinden. Det er selvfølgelig fair nok at have sådan en holdning, men jeg havde egentlig forstået, at Det Radikale Venstre og hr. Morten Østergaard var af en anden opfattelse. Jeg havde forstået, at hr. Morten Østergaard mente, at når man lavede forlig i Folketinget, skulle man respektere dem, netop fordi det er det, der sikrer, at man kan lave nogle nødvendige reformer af det danske samfund, som Det Radikale Venstre og hr. Morten Østergaard er store fortalere for.

Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at han underminerer sit eget partis politik ved den ene dag at stemme for et lovforslag om ungepakken og den næste dag at bryde det ved at stemme for et forslag til vedtagelse i Folketingssalen?

Kl. 12:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:05

Morten Østergaard (RV):

Vi foreslår ikke noget andet. Vi foreslår noget mere, og derfor kan jeg helt tilslutte mig hr. Karsten Lauritzens meget positive anmeldelse af Det Radikale Venstres adfærd i Folketinget i almindelighed. Den er fuldstændig dækkende også i den her sag.

Kl. 12:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 12:05

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo tankevækkende. Det kan være, min korttidshukommelse er forkert, men da vi stemte endeligt om det her i Folketingssalen i går, var Det Radikale Venstre mig bekendt ikke på talerstolen for at sige, at de ville gå meget videre, og at det her var det bedste, de kunne få, hvilket jeg kan forstå nu er hr. Morten Østergaards og Det Radikale Venstres forklaring på, at de er medforslagsstillere til et forslag til vedtagelse, hvor man går videre.

Er det ikke tankevækkende, at man kunne stemme for et forslag ved tredje behandling i går uden at gå op og sige, at man ikke var tilfreds med det, og så fremsætte et forslag til vedtagelse, hvor man går meget videre og dermed ikke respekterer det forlig, der ligger? Vil hr. Morten Østergaard sige, at det er god og ordentlig opførsel, og sådan som vores parlamentariske arbejde skal være herinde fremadrettet?

Kl. 12:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:06

Morten Østergaard (RV):

Ja.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Ulla Tørnæs.

Kl. 12:06

Ulla Tørnæs (V):

Hold da op, så ved vi jo ligesom, hvad der er i sigte, for nu fik vi jo klart understreget, at Det Radikale Venstre ikke føler sig forpligtet af de aftaler, som Det Radikale Venstre har indgået. Det stod hr. Morten Østergaard netop her og sagde.

Jeg er til gengæld meget glad for, at hr. Morten Østergaard klart understreger, at man vil noget andet end det, man har indgået aftaler om. Det var jo også det, som ordføreren for forespørgerne nævnte i den første indledende tale, hvor det blev understreget, at der nu skal andre boller på suppen; altså underforstået, at hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre ikke er enige i det, som man stemte for i går.

Mit spørgsmål til hr. Morten Østergaard er: Er hr. Morten Østergaard ikke enig med mig i, at det er en mangeårig praksis her i Folketinget, at når man har indgået politiske aftaler, og hvis der er et eller andet, man gerne vil have justeret eller gerne vil have, at ministeren ser på, så tager man det op i forligskredsen?

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 12:07

Morten Østergaard (RV):

Det må være mærkeligt for folk, der følger debatten, for når jeg siger, at vi ikke foreslår noget andet, men foreslår noget mere, så går den ene efter den anden fra Venstre op og siger, at vi foreslår noget andet. Vi foreslår ikke noget andet. Vi foreslår noget mere.

Situationen har udviklet sig. Der har været en stigende ungdomsarbejdsløshed, og der er flere, der mangler praktikpladser. Det er derfor, vi siger: Lad os nu komme i gang, for vi kan jo se, at der er en vis indløbstid, fra vi laver en aftale om efteråret, til lovforslagene vedtages i Folketinget, så lad os nu tage højde for situationen.

Vi føler os, og det er ikke noget tungt åg, naturligvis forpligtet af de aftaler, vi har lavet. Men jeg vil også gerne sige, at jeg i mange sammenhænge også har talt for at ændre efterlønsordningen – det kan man også i ny og næ finde Venstrefolk, der taler for; nogle anonymt og andre til citat – og det har vi også forlig om. Men skulle vi ligesom tabuisere alt, der er forligsbelagt i Folketinget, for vi må ikke diskutere noget som helst?

Det er jo derfor, at det er helt relevant at diskutere det i forbindelse med en forespørgselsdebat om et generelt tema, som vi alle sammen går op i, som viser, at Venstre og De Konservative synes, at der er gjort tilstrækkeligt, og at vi nu må lade det virke, mens vi andre siger, at vi synes, vi kan se, at udviklingen allerede nu har været sådan, at der skal mere til.

Kl. 12:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Ulla Tørnæs for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:08

Ulla Tørnæs (V):

Prøv nu at høre her! Der er jo en meget væsentlig forskel, når man fremsætter et forslag til vedtagelse i Folketinget, som man kræver afstemning om. Det har hr. Morten Østergaard gjort med det her forslag til vedtagelse. Det har han bedt Folketinget om at forholde sig til.

Ergo er det, uanset hvordan hr. Morten Østergaard vender og drejer det, og uanset hvor meget hr. Morten Østergaard forsøger at nedtone det, et forligsbrud, når hr. Morten Østergaard den ene dag stemmer for en aftale, der er indgået med regeringen, og næste dag fremsætter et forslag til vedtagelse, selv om hr. Morten Østergaard forsøger at tale udenom, ved at sige at det ikke er noget andet, men bare er noget mere.

Men hvorfor pokker blev det så ikke rejst i forligskredsen, hvor der jo i øvrigt er indlagt en mødekadence med ministeren? Jeg ved, at det på undervisningsministerens område skal drøftes, hvordan man i 2011 kan fastholde ønsket om yderligere 5.000 praktikpladser.

Så hånden på hjertet: Det er en meget besynderlig arbejdsfacon, Det Radikale Venstre her har kastet sig ud i. Men nu har vi jo hørt, at hr. Morten Østergaard ikke finder, at der er noget som helst usædvanligt i den måde at arbejde på.

Kl. 12:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:10

Morten Østergaard (RV):

I det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, konstaterer vi, at arbejdsløsheden for unge under 25 år er mere end fordoblet inden for det seneste år, og at 8.000 unge står uden en praktikplads. Det har jeg ikke hørt nogen modsige. Så siger vi, hvad der er velkendt, at vi synes, regeringen skulle have lavet en vækstpakke. Det tror jeg heller ikke kan komme som et chok for nogen. Og så kommer vi med en række forslag til ting, der kan gøres ud over det, vi har vedtaget.

Jeg har svært ved at se, hvorfor man stiller sig sådan an. Men jeg kan da sige, at der ikke er noget i det, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremlagt, som skulle forhindre os i at stemme for det forslag til vedtagelse, hvis det er det, man er bekymret for, for man henviser jo bare til aftaler, som vi har indgået, som vi selvfølgelig står inde for.

Jeg må bare sige, at jeg synes, det er vores opgave at udvise rettidigt omhu og at sørge for, at vi hele tiden er på forkant med udviklingen. Havde man været det, havde man taget nogle af de initiativer, som jeg har peget på, på et tidligere tidspunkt i stedet for bare at holde taler om ungdomsarbejdsløsheden, kunne det jo være, at problemet ikke havde været så stort i dag. Det er selvfølgelig en smagssag, hvad man mener om det.

Men det korte af det lange er, at man skal se det her som et udtryk for vores ønske om at udvise rettidigt omhu. Vi står ved alle de aftaler, vi har lavet.

Kl. 12:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:11

Mads Rørvig (V):

Tak. Jeg skal love for, at hr. Morten Østergaard er kommet ud på dybt vand, for han siger, at det ikke er noget andet, som her er foreslået, men at det er noget mere. Men noget mere er vel også pr. definition noget andet, så den argumentation holder vist ikke helt vand. Man foreslog noget i går, som vi stemte for her i Folketingssalen, og man foreslår noget helt andet i dag. Hr. Morten Østergaard siger, at vi skal komme udviklingen i møde, og jeg ved godt, at tingene går hurtigt, men det er vel begrænset, hvor meget der er sket med ungdomsarbejdsløsheden fra i går aftes, og til vi står her i dag.

Vil hr. Morten Østergaard ikke forholde sig til kritikken, der går på, om det er seriøst, når vi står her i Folketingssalen og behandler et forslag til vedtagelse, som siger noget helt andet end det, som vi vedtog her i Folketingssalen i går? Er det rimeligt?

Kl. 12:12

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:12

Morten Østergaard (RV):

Som jeg har sagt flere gange, er det vores opfattelse, at der skal mere til end det, vi har aftalt i fællesskab. Det er det, vi anmelder her. Vi har også forsøgt at få beskæftigelsesministeren til at indkalde til drøftelser om langtidsledigheden, men der har vi forstået, at der skal gå en rum tid.

Det, der jo er lidt ærgerligt, er, at selv om vi kan se, at der er problemer og er enige i de problemer, så tager det utrolig lang tid at få regeringen i gear. Derfor er det bare, at jeg siger i al stilfærdighed, at vi står ved alle de aftaler, vi har lavet, og vi har stemt for lovforslagene af samme grund, altså fordi vi står ved dem, og vi har yderligere ting på bedding. Jeg vil ikke afvise, at vi kommer med yderligere udspil i forhold til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden i den kommende tid, efterhånden som vi finder det rigtigt. Det forbeholder vi os ret til, og det må hr. Mads Rørvig også lægge sig på sinde.

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:13

Mads Rørvig (V):

En aftale er en aftale. Det er den, når man laver den i forligskredsen, og det mener jeg at man skal respektere. Jeg kan så forstå på hr. Morten Østergaard, at det vil man ikke gøre fremadrettet. I besvarelsen på hr. Karsten Lauritzens spørgsmål sagde hr. Morten Østergaard, at det er den her praksis, man ønsker at fortsætte. Synes hr. Morten Østergaard, at det er rimeligt, at man, dagen før man fremsætter det her, indgår et forlig, og så dagen efter kan komme med et forslag til vedtagelse, der modsiger det forlig? Er det den måde, som Det Radikale Venstre vil arbejde på fremadrettet her i Folketingssalen?

Kl. 12:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:13

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre vil gøre præcis det, vi altid har gjort, nemlig at fremlægge vores politik, søge mest muligt af den gennemført, fremlægge nye initiativer, når vi synes, det er rigtigt, og søge dem gennemført. Sådan er det parlamentariske arbejde, og det er sådan, vi har gjort i alle mulige andre sager, og det er sådan, vi gør i de her sager.

Jeg må bare afslutningsvis beklage, at nu har der været otte korte bemærkninger fra ordførere fra Venstre, og ikke en af dem har handlet om substansen, nemlig hvad vi gør ved ungdomsarbejdsløsheden. Det har alt sammen handlet om parlamentarisk fnidder, og det synes jeg er med til at bevidne behovet for, at vi får mere sat i gang, for man er bare optaget af det parlamentariske spil og ikke af at løse de problemer, som er ude i virkelighedens verden.

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det her er en debat om arbejdsløshed, hvis nogen ikke helt lige har fanget, at det jo er det, der er temaet. For jeg må sige, at det er absurd – også ud fra, hvad jeg kender til og ved om parlamentarisk diskussion her på Christiansborg – at det er et forligsbrud, når man stemmer for en aftale og så rejser yderligere emner. Det holder ikke i byretten, men det viser måske lidt om et problem, vi har i Folketinget, nemlig at mange områder jo er forligsbelagte; jeg plejer at sige forligsbefængte. Det er ikke, fordi jeg er imod, at man også en gang imellem laver forlig, men fordi der er kæmpemæssige områder, som man ikke kan røre ved, fordi der er et forlig.

Engang kunne vi ikke nedsætte forældrebetalingen i skolefritidsordninger, selv om der var flertal for det, fordi nogle partier sagde, at det var omfattet af et forlig om folkeskolerne. Så blev det lige pludselig umuligt at sætte taksten ned i skolefritidsordningerne.

Nu ved alle, at vi i Enhedslisten stiller mange spørgsmål. Nogle af de spørgsmål, vi stiller fra Enhedslistens side, kommer fra folk fra partier, der har indgået forlig, og som siger: Jeg kan ikke selv så godt stille det her spørgsmål, kan du ikke stille det for mig? Det er jo absurd, at man, hvis man har lavet en aftale og alle, der har indgået aftalen, står ved aftalen – vi går ind for, at sådan skal det være – samtidig påberåber sig, at det er forbudt overhovedet at rejse en debat i offentligheden, og at det så er forbudt at rejse en debat om samme tema i Folketingssalen.

Jeg mener altså ikke, at det har noget med dagens emne at gøre. Jeg mener heller ikke, at den stribe af indlæg, der har været fra Venstres forskellige repræsentanters side, er korrekte. Jeg mener, at det mere har noget at gøre med, at man ikke ønsker at diskutere de forslag, vi andre er kommet med, om at gøre mere ved praktikpladssituationen, om at gøre mere ved ungdomsarbejdsløsheden, end det, nogle partier har aftalt.

Lad os bare se på et andet forsøg på at snakke udenom. Når vi siger, at der er brug for flere praktikpladser, tror jeg at alle er enige i det. Men når oppositionen så kommer og siger, at vi kan få flere praktikpladser ved f.eks. meget klart at opfordre kommunerne til i forbindelse med udbud at søge at opnå aftaler om, at der skal være en social klausul, der indebærer, at den pågældende virksomhed, der får ordren, skal oprette praktikpladser, så vil man ikke være med til det.

Nu er der mange udbud, vi er imod. Det er jo sådan set nemmere at oprette praktikpladser, hvis man bare havde opgaven i kommunalt regi, men der kan selvfølgelig være en byggeopgave, som det er nødvendigt at sende i udbud. Og så mener jeg da, at det er helt indlysende, at man til sådan en virksomhed kan sige, at der skal indgås en aftale om, at virksomheden opretter flere praktikpladser, for det har kommunen brug for, samtidig med at den har brug for en ny skole.

Jeg kan ikke se problemet, men det afvises altså bredt her i Folketinget af de borgerlige partier – sådan noget vil man ikke have; det må kommunerne gerne, men man vil ikke opfordre til det.

Vi siger, at den egentlige varige løsning på ungdomsarbejdsløshedsproblemet, herunder anskaffelse af praktikpladser, er lavere arbejdsløshed – og det er jo indlysende, for sænkes arbejdsløsheden, falder ungdomsarbejdsløsheden også. Sænkes arbejdsløsheden, får virksomheder også brug for flere praktikpladser. Det er jo indlysende, at det er en del af løsningen.

Så får vi bare en sang fra de varme lande om, at regeringen søreme har gjort alt muligt, og at det går åh så godt. Men det gør det jo ikke, når ungdomsarbejdsløsheden er fordoblet. Det gør det jo ikke, når vi stadig væk mangler flere tusinde praktikpladser. Derfor synes vi, at det er mærkeligt, at man så i stedet for at gå ind i en debat med oppositionen om, hvad vi kan tage af nye initiativer – f.eks. fremrykning af vedvarende energi, energibesparelser, kollektiv trafik, reno-

vering af offentlige institutioner – og måske gøre noget, som også virker på kort sigt i forhold til både ungdomsarbejdsløsheden, arbejdsløsheden generelt og anskaffelse af flere praktikpladser, ja, så får vi at vide, at det er der ikke råd til.

Når vi så svarer, at vi synes, der er råd, for når man fremrykker en udgift, man alligevel skal afholde, kan det i det lange løb i virkeligheden være billigere end at gå at vente på, at skolen forfalder endnu mere. Når vi siger, at det offentlige, når man ansætter folk – det kan også være i kommunerne, hvor man burde ansætte folk i stedet for at fyre dem – jo sparer dagpenge og får skatteindtægter, når folk kommer i arbejde, moms, når de bruger deres løn nede i butikken og sætter gang i hjulene i samfundet, så får vi ikke noget svar. For det er jo indlysende korrekt.

Derfor vil jeg sige til afslutning: Når man ikke tager problemet med arbejdsløsheden, herunder ungdomsarbejdsløsheden, mere alvorligt, end man gør, så er det, fordi det for regeringen ikke er et problem, at arbejdsløsheden stiger. Det kan vi jo se i den såkaldte konvergensplan, altså regeringens sidst udarbejdede økonomiske plan, hvor man rask væk arbejder med, at arbejdsløsheden efter krisen permanent skal være dobbelt så høj som før krisen. Man opererer med og indregner i alle sine regnestykker, at arbejdsløsheden stiger.

Så er det jo klart, at man er noget trængt på en dag, hvor debatten jo i virkeligheden går ud på at nedbringe arbejdsløsheden. Så jeg forstår godt, at man vil sælge mig alt muligt andet, men jeg synes, det er en skam for de unge, der er arbejdsløse.

Kl. 12:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis man kigger på ordlyden af den forespørgsel, som vi skulle diskutere i dag, så går den ud på – og det er et citat – hvad regeringen vil gøre mod ungdomsarbejdsløsheden, som fortsat er mere end dobbelt så høj som før krisen.

Til det vil jeg gerne sige, at regeringen jo ser med meget stor alvor på den økonomiske krise, den stigende ledighed og især ungdomsarbejdsløsheden. Vi skylder de unge, at de kommer godt ind i voksen- og arbejdslivet. En ung, der begynder sit arbejdsliv som ledig og uden uddannelse, har altså høj risiko for at få det meget svært videre i sit arbejdsliv. Derfor skal de unge, der er i gang nu eller skal i gang nu, stadig væk have en meget høj prioritet på den politiske dagsorden, og de skal allerhelst have en uddannelse eller et job med et uddannelsesperspektiv. Regeringen har derfor igennem det seneste år fremlagt mange initiativer på ungeområdet, der vil medvirke til, at de unge kan udskifte et liv på offentlig forsørgelse med et aktivt liv med uddannelse eller job.

Unge mennesker hører som sagt slet ikke hjemme i det offentlige forsørgelsessystem. Vi må ikke overlade de unge til passiv forsørgelse, men tilbyde dem en tidlig og aktiv indsats. De nye regler på ungeområdet og initiativerne fra aftalen om flere unge i uddannelse og job, som regeringen jo har indgået med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, vil give endnu bedre muligheder for en aktiv og målrettet indsats, der skal hjælpe unge i uddannelse eller job. Med ungeaftalen tager vi hånd om de unge, der har svært ved at komme i gang med en uddannelse eller med at finde en praktikplads eller få et job.

Jeg er som nævnt glad for, at OECD i sin nye rapport »Jobs for Youth – Denmark 2010« roser den danske beskæftigelsespolitik over for unge. Men en positiv OECD-rapport gør det jo ikke alene, og vi læner os altså ikke tilbage og tænker, at nu må de unge klare sig selv. Regeringen tilpasser derimod hele tiden beskæftigelsespolitik-

ken, så den passer til de udfordringer, som vi står over for, selvfølgelig også og i høj grad når det gælder de unge på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg godt lige sige lidt om den debat, som vi har haft nu her i nogle timer, for jeg synes egentlig, at den på mange måder har vist, at vi er i en sådan lidt underlig parlamentarisk situation. Det skyldes to af de partier, som forsøger at virke som ansvarlige partier – Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – og som dermed forsøger at virke som nogle, man kan stole på, og derfor også som partier, der er forligsduelige, partier, der står ved de forlig, som de har indgået, og som derefter også kæmper i fællesskab for det, som man er blevet enig om. Det er jo sådan, traditionen er i Folketinget – det er sådan, de uskrevne regler er i Folketinget. Men når man lytter til debatten her i dag synes jeg, at situationen er lidt en anden. Hr. Leif Lahn Jensen sagde det sådan meget tydeligt ved at forsøge at sige: Jamen det er jo bare en debat, vi har.

Jo tak, jeg synes også, at vi skal have debatter om det her i Folketinget; jeg synes faktisk ikke, at vi kan debattere det her emne nok, for det er et ekstremt vigtigt emne, og det er det for os alle sammen. Men man må jo sige, at det ikke *bare* er en debat, vi har, når man hører oppositionen og samtidig ser det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat. Så er det pludselig ikke bare en debat mere, for så er det pludselig en kritik af den aftale, som vi har lavet i fællesskab, og som man normalt efterfølgende går ud og kæmper for i fællesskab, og som man jo selvfølgelig står ved.

Det er lidt det, jeg har manglet her i dag, og man kan sige, at det er meget utraditionelt for den måde, som man arbejder på i Folketinget. Det kan undre mig lidt, at to partier – Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – som normalt går meget højt op i netop at være forligsduelige og at stå ved aftaler og efterfølgende bakke op om dem, på den her måde, som det er sket i dag, pludselig ændrer den tradition, som vi har haft i mange år.

Kl. 12:25

Så man kan jo ikke sige, at vi har haft en konstruktiv debat i dag, men vi har i hvert fald haft en debat, der har vist, hvad man kan forvente af oppositionen i fremtiden. Jeg håber, at det bliver ændret, og at det her ligesom er en enkelt undtagelse, for ellers bliver det jo ikke så nemt i fremtiden.

Jeg vil meget gerne diskutere substans, når nu det handler om unge og uddannelse og job og arbejdsmarked, fordi det er så helt ekstremt afgørende, at man får en god start på sit arbejdsliv. For gør man ikke det, kan man også få meget store problemer senere hen; det kan vi bare se i statistikkerne.

Jeg synes, at det ville være godt, hvis man efter det her lidt tumultagtige forløb, som oppositionen nu har lagt op til, kunne konstatere, at det var så det. Vi havde et ekstremt konstruktivt samarbejde, da vi lavede ungeaftalen, og jeg håber meget, at man fra oppositionens side vil besinde sig og sige, at man tog fejl, og at man bakker op om ungeaftalerne, som man gjorde, da man indgik dem. Jeg står her med presseklippene fra dengang, hvor det jo ingen ende ville tage, hvor godt tilfreds man var med de aftaler, som man havde indgået.

Så jeg synes faktisk, at det ville klæde oppositionen meget nu at rejse sig op og sige: Ja, det var måske lidt en fejl med den måde, vi har grebet debatten an på. Vi bakker fuldstændig op om den aftale, der ligger, og i øvrigt synes vi også fra oppositionens side, at det meget seriøse samarbejde, som vi havde om ungeaftalen, er den måde, man skal gøre det på i Folketinget. Derfor står vi ved de ting, vi aftalte dengang.

Nu har man chancen for det. Jeg står på talerstolen, og man kan stille spørgsmål og også komme med den garanti, og det håber jeg så at vi får at høre nu.

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:27

Kl. 12:30

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hørte ministeren sige, at det har været en ikkekonstruktiv debat, og at der har været tumult, men jeg ved ikke, om dem, der har fulgt debatten, kunne se, at det var VOK, der skabte den. Vi andre prøvede egentlig bare på at diskutere, hvad mere vi kan gøre for at løse nogle problemer. Men nu vil jeg ikke gå med i det spil, jeg vil fortsætte med det, som egentlig var meningen med den her dag. Derfor vil jeg spørge ministeren: Er vi ikke enige om, at flere job kan skabe flere praktikpladser? Og hvis vi er enige om det, hvorfor har regeringen så ikke ført den slags vækstpolitik, som vi foreslår? Altså, hvorfor har de ikke taget nogen initiativer til offentlige investeringer, der virkelig skaber job?

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er jo noget sludder, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen. Det er noget værre sludder. Kigger man på den lange liste over initiativer, som regeringen har indført og gennemført, netop for at manøvrere Danmark så skånsomt som overhovedet muligt igennem den internationale finanskrisen, og summerer det op, vil man kunne se, hvilket tal der så vil stå til slut over, hvor mange job der er blevet sikret på grund af den lange række af initiativer: fremrykning af investeringer, trafikinvesteringer, SP, skattelettelser, ja, vi kan tage hele striben, og så selvfølgelig også inklusive den lave rente, som vi jo har været begunstiget af – ja, man ville jo komme til det facit, at der ville stå 75.000. 75.000 mennesker har nydt godt af det her, og det er 75.000 mennesker, der så *ikke* har mistet deres job. Så derfor er det noget værre sludder, som hr. Leif Lahn Jensen kommer med. Og jeg synes faktisk, at det vil klæde Socialdemokratiet også at spille med på den bane i stedet for at udbrede misinformation på den her måde.

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:29

Leif Lahn Jensen (S):

Nu vil jeg sige til beskæftigelsesministeren, at beskæftigelsesministeren har gjort mig rigtig glad. Efter at vi har stået her i 2½ time, begynder vi først nu at kunne diskutere det, vi er kommet for at diskutere med beskæftigelsesministeren. Den ros skal beskæftigelsesministeren have, men den ros skal så hele den flok, beskæftigelsesministeren også har sørget for kom herved, *ikke* have. Det, vi diskuterer nu, synes jeg der er substans i, og så kan man være enig eller uenig. Det er o.k., for det er jo politik. Jeg har så bare et spørgsmål.

I samrådet i Arbejdsmarkedsudvalget den 23. maj sagde ministeren følgende: Regeringen tilpasser hele tiden beskæftigelsespolitikken, så den passer til de udfordringer, vi står over for, også for unge, på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg spørge: Er det ifølge beskæftigelsesministeren nok, vi har gjort nu, eller har beskæftigelsesministeren gjort sig nogen tanker, som hun måske vil fortælle os om, altså nogen visioner om, hvad mere vi kan gøre?

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, først og fremmest vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, at det jo ikke nytter noget at stå og blive sådan lidt småsur – lidt vrissen for nemmer jeg næsten hr. Leif Lahn Jensen er, i hvert fald meget mismodig, kan man sige – over, at en lang række unge Venstrefolk har deltaget i debatten i dag, for det er jo det, vi har Folketingssalen til. Det er da noget mærkeligt noget, at oppositionen pludselig føler, at det er meget, meget skrækkeligt også at skulle svare på spørgsmål fra regeringspartierne ordførere. Ja, halløjsa, må jeg næsten sige, for det er jo altså en del af det parlamentariske arbejde.

Det er jo altså sådan, at vi hele tiden kigger på, om der skal tages nye initiativer, for skal der det, jamen så skal de jo gennemføres. Men jeg synes også, at vi med rette kan spørge, og det er jo det, der er blevet spurgt om hele dagen, om Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre nu pludselig bare stikker halen mellem benene. Vi har indgået aftale om en kæmpestor, gigantisk pakke, som skal hjælpe de unge i gang, og noget af det blev vedtaget så sent som i går, så det er jo egentlig noget mærkeligt noget at begynde at diskutere det på den her måde i dag.

Ydermere bliver jeg nødt til at tilføje, at ...

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nej, det får ministeren ikke lov til. Taletiden er opbrugt.

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:32

Frank Aaen (EL):

Det var bare, fordi ministeren jo gjorde den fuldstændig korrekte iagttagelse, at det ikke havde været nogen særlig konstruktiv debat. Det er jeg helt enig i. Og det var den jo ikke, fordi regeringspartierne brugte deres taletid på at skælde ud på forligspartierne og sige, at der var forbud mod at deltage i denne debat, fordi de havde indgået forlig. Fred være med det, det har jeg kommenteret flere gange. Men vi er jo to partier her i salen, som ikke på nogen måde kan beskyldes for at være forligsbrydere, vi er ikke med i forliget, og vi har faktisk fremsat ganske konkrete forslag. Dem kunne man have debatteret, hvis det var sådan, at man overhovedet var interesseret i en konstruktiv debat, i stedet for bare at forbigå dem i tavshed.

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu var der jo ikke så meget spørgsmål i det her, men jeg bliver nødt til sådan lige at gøre op med mig selv, hvordan jeg har det, når jeg går ned fra talerstolen. Nu har jeg fået ros af både hr. Frank Aaen og hr. Leif Lahn Jensen. Det hører til sjældenhederne, og jeg ved heller ikke rigtig, om det er en ros, jeg skal være glad for. Men når det så er sagt, så vil jeg sige, at jeg slet, slet ikke klandrer hverken Enhedslisten eller Socialistisk Folkeparti for den her debat, men i høj grad Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, fordi de jo har siddet og forhandlet de her ting på plads under en ekstremt konstruktiv tone. Jeg sad ved bordet fra start til slut. Der var en fælles erkendelse af, at her var et spørgsmål, som vi måtte løse, og det måtte vi gøre sammen. Det var et rigtig godt arbejde, vi lavede på det tidspunkt.

Så er det jo bare mærkeligt, at når man så kigger på det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er med til at fremsætte i dag, ja, så ser man, at der pludselig er en række forslag, som man end ikke bragte op under debatten, dengang vi lavede forliget. Man bragte end ikke de sociale klausuler op. Det er noget,

man pludselig i dag er kommet i tanker om til lejligheden, men da man havde chancen for at få det gennemført, var man ligeglad. Da betød de sociale klausuler ingenting.

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Taletidsreglerne gælder altså også ministre, og det er godt, hvis ministrene foregår folketingsmedlemmerne med et godt eksempel.

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:34

Frank Aaen (EL):

Ja, nu kan man jo selvfølgelig have det småt med at modtage ros af forskellige årsager, men jeg ville nok alligevel overveje her til aften, om det helt tæller med i roseregnskabet, at jeg siger, at ministeren har ret i, at de borgerlige partier i dag har sikret, at vi ikke har haft en konstruktiv debat.

Men nok om det. Det absurde fortsætter jo, for det er Enhedslisten, der stiller spørgsmål til ministeren, og hvad ministerens kommentar er til det, vi har sagt i debatten, og så fortsætter diskussionen med, om der er sket et forligsbrud. Det har ikke noget med mig eller Enhedslisten at gøre. Når jeg siger, at det ikke har været en konstruktiv debat, så har ministeren lige leveret et nyt argument for, hvorfor den ikke er konstruktiv, nemlig at man hellere vil diskutere Christiansborgfnidderfnadder end at diskutere emnet.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Allerførst vil jeg bare lige sige til hr. Frank Aaen, at jeg jo er et nøjsomt menneske, så selv lidt har ret. Så selv når hr. Frank Aaen roser en lillebitte smule, bliver jeg glad.

Jeg vil meget gerne diskutere indholdet i den her aftale, og jeg vil også meget gerne diskutere de forslag, som er blevet lagt frem også af Enhedslisten, men jeg tror så også bare, at man må erkende, at det verdensbillede, hr. Frank Aaen har, og det verdensbillede, at jeg har, er meget, meget forskellige. Derfor kan jeg bare sige, at det er meget sjældent, jeg er enig med hr. Frank Aaen i ret meget, og jeg er heller ikke enig med hr. Frank Aaen i ret mange af de betragtninger, som hr. Frank Aaen er kommet med her i dag. Men det håber jeg at vi kan få lejlighed til at diskutere på et andet tidspunkt, om ikke andet så i et samråd. Der har vi jo indimellem også fornøjelsen af hinanden.

Kl. 12:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 12:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg skal gøre det ganske kort, for beskæftigelsesministeren har på ganske glimrende vis beskrevet debatten, og hvordan vi ser på det i regeringen – også i forbindelse med de emner, som der er forlig om.

Jeg vil gerne præcisere, hvorfor jeg opfatter det forslag til vedtagelse, der er fremsat, som problematisk i forhold til forligskredsen. Først vil jeg sige, at når det fastslås, at der skal oprettes flere praktikpladser, er det jo noget, vi alle sammen er enige om. Det er de gode intentioner, og dem er vi alle sammen optaget af, men det koster jo penge, og det er det, der er den store udfordring – det koster masser af ressourcer at skabe praktikpladser.

Med hensyn til at opfordre kommunerne til at benytte sociale klausuler er det de generelle konkurrenceregler og udbudsregler, som gælder på det område, men det, der også ligger i det, er, at man ikke kan lave en generel ordning, som vil give mening, for det kan jo godt i en situation for en kommune give mening at sige: Her vil vi gerne have, at virksomheden har nogle praktikanter, fordi der er tale om et langstrakt og større projekt. Men det er ikke rimeligt, hvis det er sådan, at en virksomhed skal levere servietter til firmafesten en enkelt gang, at man så forudsætter, at der er praktikanter. Derfor ligger den beslutning rigtig fint lokalt, og det er sådan set regeringens holdning til det.

Så har vi hele området, som er foreslået i forslaget til vedtagelse fra oppositionen, herunder de to forligspartier, der svigter aftalen en hel del i dag. Her står, at flere skal gennemføre en erhvervsuddannelse, at skolepraktikken skal forbedres i kvalitet, og at der skal laves forsøg med praktikpladscentre. De tre områder er helt klart omfattet af flerårsaftalen og ungepakke I. De lovforslag, vi førstebehandlede i går, plus ledsagende lovgivning samt de initiativer, der ligger fra forligskredsens side og fra regeringens side, i forbindelse med at flere skal gennemføre en erhvervsuddannelse, har jo alt sammen det mål at skabe bedre vilkår. Det, man populært sagt kan sige, er, at det eneste, der forhindrer, at vi går længere, når vi mødes i forligskredsen, er tilvejebringelsen af ressourcer, og der er det nu engang sådan, at de, der tilvejebringer finansiering, også er med til at fordele ressourcerne. Hvis det derfor var sådan, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne oprigtigt mente, at man skulle være gået videre, kunne de jo have fundet en finansiering til det i aftalen. Det lykkedes de ikke med, kan man sige.

Så er der det med at indføre en ny fleksuddannelse. Det har jeg tidligere diskuteret i salen med Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, hvor Socialdemokraterne på den ene side sagde, at der er tale om en helt ny uddannelse, og at det mindede lidt om den fri ungdomsuddannelse, mens Det Radikale Venstre sagde, at der bare var tale om et nyt navn for det, vi allerede gør. Kort sagt må jeg sige, at det ikke er nemt for regeringen at samarbejde med de to forligspartier på det her område.

Jeg skylder at mødes med forligspartierne i foråret, og det vil jeg selvfølgelig også indbyde til på trods af den måde, hvorpå forligspartierne har håndteret aftalen med regeringen i dag. Men jeg mener, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne skal gøre sig nøje overvejelser om, hvad de forventer en regering kan levere over for en forligskreds, der ikke selv vil leve op til de aftaler, der er indgået.

Så har hr. Frank Aaen rejst nogle yderligere spørgsmål, som jeg godt lige vil adressere ganske kort. Hvad angår sociale klausuler, har jeg forsøgt, eller jeg har vist svaret på, hvad regeringens holdning er: Det ligger bedst lokalt, fordi konkurrencereglerne lægger nogle begrænsninger. Og jeg mener faktisk, at det er fornuftigt, at kommunerne indtænker praktikpladser, når de laver aftale med virksomhederne, for så vidt det skønnes, at det giver fornuft i den lokale situation. Men det er jo ikke sådan, at regeringen har ladet hånt om det, og spørger, om det offentlige nu gør noget som helst. Faktisk gik vi lige til benet i KL-aftalerne, hvor vi også med den finansiering, der er tilvejebragt, aftalte med kommunerne, at de skulle leve op til den forpligtelse, der er til at lave praktikpladser selv. Den følger vi op, ved at vi har pålagt os selv i staten et ret vidtgående initiativ, så vi sikrer, at vi tager vores andel i forhold til praktikpladser. Det har man ikke haft tradition for i stat, amt/region og kommune, men det er der altså taget hånd om nu.

Så er der det med, at uddannelse og kompetence er vejen frem. Helt enig! Hvad angår de unge, der er mest tilbøjelige til at falde fra eller mindst tilbøjelige til at gennemføre en ungdomsuddannelse, vil jeg sige, at jeg i aftes, da vi havde første behandling af de tre store forslag om at få flere igennem en ungdomsuddannelse, redegjorde for, at vi – og det synes jeg faktisk er interessant – sammenlagt i

denne regeringsperiode har tilvejebragt i alt 2 års ekstra mulighed for den unge til at erhverve sig kompetence til at kunne klare en uddannelse. Den mulighed er stykket sammen af forskellige ting; dels noget inde fra erhvervsuddannelsessystemet, dels – og det er i høj grad – ved at de, der sender de unge videre, altså grundskolen og kommunerne, får nogle forpligtelser og også nogle muligheder for at kunne give den unge de ekstra kompetencer, som ofte er af social og psykologisk karakter, for at kunne håndtere det krav og det pres, det er at være i uddannelse. Det er der også taget hånd om.

Kl. 12:41

Så rejser hr. Frank Aaen og i øvrigt også hr. Morten Østergaard en kritik – hr. Morten Østergaard magter eller orker så ikke at gøre debatten færdig; det er også i orden, hvis ikke man finder den interessant, men jeg kunne jo tro, man var interesseret i regeringens svar på de spørgsmål, man selv har rejst. Til den kritik vil jeg sige, at situationen er den, at vi fører den mest ekspansive finanspolitik i danmarkshistorien, hvor satsningen er større, end den har været tidligere. Dermed kan man også sige, at den meget negative udvikling i bl.a. ungdomsarbejdsløshed, vi har set i mange andre lande, har vi ikke set i samme udstrækning i Danmark. Faktisk er det sådan, at den danske udvikling, hvad angår ungdomsarbejdsløshed, ligger i bund i hele EU. Så kan man sige, at det da alligevel er for mange. Men vi har med de lovforslag, der ligger, taget hånd om, at ingen af de 15-17-årige skal stå uden muligheder, og vi kan glæde os over, at vi i Danmark har været rustet på en sådan måde, at krisen ikke rammer vores unge så hårdt som i resten af landene i det europæiske samarbejde.

I øvrigt vil jeg også gerne understrege i forhold til de offentlige anlægsinvesteringer i 2010, at det, der efter vores opfattelse er udfordringen, er, at pengene faktisk bliver brugt. Derfor stillede vi ekstraordinært ekstra lånemuligheder til rådighed i slutningen af 2009, efter finanslovaftalen var indgået, hvor Dansk Folkeparti og regeringen blev enige om at tilvejebringe en større låneramme til brug for kommunerne, så de rent faktisk kunne komme til at udnytte de 20 mia. kr., der var afsat til anlægsinvesteringer.

Hr. Frank Aaen har også rejst et enkelt spørgsmål om konvergenskrav, hvor han undrer sig over, at man kan forudsætte, at ledigheden bliver højere efter de første 3 år, end den var før krisen. Til det har jeg bare et svar til hr. Frank Aaen, og det er: Ja, det er rigtig dyrt at være fattig, og ja, det er tilsyneladende gået op for alle andre end oppositionen, at vi er i en situation, hvor vi lever over evne. Det er også derfor, regeringen nu tager hånd om de udfordringer, der ligger, og i samarbejde med EU jo selvfølgelig finder nogle løsninger, som nedbringer den offentlige gæld til et niveau, som er acceptabelt i EU-sammenhæng. Det er ikke for at være slem ved nogen, det er ikke, fordi vi synes, det er sjovt at holde igen, men fordi alternativet er alt, alt for farligt for beskæftigelsesudviklingen.

Det, der vil ske, er, at der vil blive sået tvivl om den danske finanspolitik, og så vil der blive sået tvivl om den danske krone. Det lægger et pres på kronen, så stiger renten, og når renten stiger, får vi problemer på boligmarkedet, og efterfølgende får vi problemer med beskæftigelsen i meget høj grad. Faktisk er der nogle indikationer for, at vi taler mange tusinde ledige som følge af en stigning i renten på bare en halv procent, selv om man ikke kan sige helt eksakt, hvor stor den er.

Så det er faktisk omhu for vores fremtidige samfund, og derfor kan jeg ikke lade være med at afslutte med at sige, at vi skal tage os af, at der bliver så få ungdomsarbejdsledige som muligt ved at give så mange en ungdomsuddannelse som overhovedet muligt i dag, men vi skal også arbejde for, at der er job, dvs. beskæftigelses- og fremtidsperspektiver, når vi kommer over på den anden side af krisen.

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 12:44

Nanna Westerby (SF):

Mange tak for det. Jeg skrev mig på, fordi jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det præcis er, regeringen mener om de her sociale klausuler.

Det er ikke så lang tid siden, at undervisningsministerens forgænger, hr. Bertel Haarder, sagde til Ugebrevet A4, at grunden til, at sociale klausuler aldrig er blevet brugt med hensyn til at optage lærlinge, er, fordi det er ulovligt, og han henviste til, at det er diskriminerende i henhold til reglerne om offentligt udbud. Der er rigtig mange kommuner, som ikke tør gå i gang med dette projekt, fordi man har den opfattelse i Undervisningsministeriet. Sådan har Undervisningsministeriet jo også svaret flere gange.

Nu står ministeren så i dag og siger, at det måske kan være meget fornuftigt at gøre. Deler ministeren sin forgængers opfattelse af, at det her er ulovligt, eller vil hun gerne være med til at opfordre kommunerne til at gøre det?

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil starte med at sige, at hvad der gælder af konkurrenceregler, er slet ikke et regelsæt, der henhører under mig; det henhører under et andet ministerium.

Jeg blev spurgt om, hvad regeringen mener om sociale klausuler specifikt i forhold til praktikpladser, og der siger jeg, at det ikke er tilladt; det er ikke lovligt at lave en generel ordning. Det er sådan set lovgivningen. Det er ikke lovligt at lave en generel ordning.

Jeg har også redegjort for, hvorfor det ikke giver mening at have en generel holdning til det, for vi får simpelt hen også problemet med hensyn til udenlandske leverandører, der vil ind på det danske marked. Skal vi forudsætte, fordi de skal være her i 3 eller 4 måneder, at de tager danske elever? Det må de jo slet ikke. De skal først igennem en praktikpladsgodkendelsesprocedure, hvorefter de skal have dem ansat. Derefter skal vi lige sikre, at de har nogen, der er tilstrækkelig fagligt kvalificeret til, at de kan påtage sig opgaven. Det er ikke realistisk inden for de uddannelsesregler, vi har.

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 12:46

Nanna Westerby (SF):

Ministeren siger, at det er regler, der ikke henhører under ministerens område, men ikke desto mindre har den tidligere undervisningsminister jo udtalt sig om det, og ikke desto mindre har regeringen opfordret kommunerne til at lade være med at gøre det her. Så er det da ikke så underligt, at der er mange kommuner, der er lidt i tvivl om de signaler, der bliver sendt. Jeg synes, det er en lille smule uld i mund, at man ikke vil forholde sig til det her område. Man kan jo godt opfordre kommunerne til at bruge de muligheder, der er, og man kan godt sende et signal om, at man synes, det er en god idé at bruge de muligheder for at lave sociale klausuler, der er. Vil ministeren gøre det i dag her fra talerstolen for at sørge for, at der bliver flere praktikpladser til de langt over 8.000 unge, der lige nu står og mangler en praktikplads?

Kl. 12:47

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det vil jeg ikke, for det er ikke mit regelsæt. Det giver sig selv, at jeg ikke vil det.

Det, jeg siger, er, at der jo ikke er nogen generelle regler, som man kan indføre for at pålægge kommunerne at gøre det her. Jeg synes, man skal anerkende, at kommunerne i aftale med regeringen rent faktisk har påtaget sig et stort ansvar for også at udvikle praktikpladser og ansætte flere unge. Det er ikke en løsning altid at bruge tvang. Jeg ved godt, at det er socialisters første valg, men det er ikke vores.

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 12:48

Frank Aaen (EL):

Jeg vil kvittere for de svar, jeg fik. Jeg er ikke enig i dem, men sådan er det jo i politik. Jeg mener f.eks. ikke, at der er noget problem i at presse på ude i kommunerne for at lave sociale klausuler, hvis man selvfølgelig har nogle undtagelsesparagraffer der, hvor det er helt tåbeligt at gøre det.

Med hensyn til det med arbejdsløsheden så køber jeg altså ikke, at det er god økonomi, at arbejdsløsheden efter krisen er dobbelt så høj, som den var før krisen. Det er altså rigtig dårlig økonomi at have mange flere arbejdsløse i samfundet efter krisen, end vi havde før.

Der er så et enkelt spørgsmål, som jeg ikke fik svar på: Er ministeren ikke enig i, at hvis man har en skole, der trænger til at blive renoveret, er det billigere at gøre det i dag end at vente på, at den forfalder i ekstra 5 år, så vinduerne ikke bare skal males, men skiftes ud, og at det derfor er dumt, hvis man ikke gør mere for at fremrykke f.eks. den slags byggeopgaver?

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, det er klart. Det svarer til, at det, når jeg køber en ny bil, er billigere hele tiden at få forebygget, at der skal ske et eller andet, eller at få rettet en fejl hurtigere end senere, f.eks. hvis der er gået et lille hul i sædet, for det bliver jo større med tiden, eller hvad der nu ellers kan ske. Så det er klart, at det ville være billigere. Problemet er bare, at man, når man bruger pengene i dag, ikke kan bruge dem i morgen, og vi har også brug for beskæftigelse fremadrettet.

Den største udfordring for kommunerne i forbindelse med den aftale, vi har indgået omkring økonomi, synes at være, at de ikke kan få pengene brugt. Jeg må med stolthed sige, at anlægsudgifterne i de danske skoler jo i VK-regeringens tid har været på næsten det dobbelte af, hvad de var de foregående år.

Men det er klart, at det er en fordel at få sat nogle ting i sving nu, og det har regeringen også taget alvorligt ved at lave den mest ekspansive finanspolitik, vi har haft hidtil. Særligt må jeg sige, at de offentlige investeringer er et fokusområde, som vi også har sat i gang.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Vi er altså enige om, at renoveringsopgaver, der skal gennemføres nu, kan være billigere end nogle, man udskyder til senere. Det var da et skridt at nå.

Så har jeg et andet spørgsmål: Er ministeren ikke enig i, at når man ansætter en person i enten en privat virksomhed eller i en offentlig virksomhed, sparer staten dagpenge til en arbejdsløs, får ekstra skatteindtægter, fordi folk tjener mere, når de er i arbejde, og man får moms og andre ting ind, når folk er i arbejde?

Vi har engang spurgt finansministeren om, hvad merudgiften ved at ansætte et menneske som f.eks. hjemmehjælper er. Svaret var 31.000 kr. Kunne man ikke for så beskeden en udgift overveje at udvide den offentlige beskæftigelse og på den måde også skabe bedre plads til unge på arbejdsmarkedet og til praktikpladser?

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:51

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Situationen er jo, at den offentlige sektor er blevet udvidet betydeligt i de senere år, hvis man ser på andel af bruttonationalproduktet. Der er kommet flere offentligt ansatte end nogensinde tidligere igennem de senere år, og det er jo ikke noget, jeg som liberal nødvendigvis skal stå og prale af. Men det, der er udfordringen, er jo også at sikre, at der også på længere sigt er arbejdskraft til rådighed i den private sektor.

Det kan godt være, at hr. Frank Aaen synes, at det er et beskedent beløb, det koster ekstra at sætte folk i job i den offentlige sektor, men jeg er af den opfattelse, at den offentlige sektor er til brug for samfundet og ikke et beskæftigelsesprojekt.

Jeg ser meget hellere, at vi får skabt de initiativer, der skal i gang med f.eks. offentlige anlæg, ved at der bliver vækst i den private sektor, fordi det så typisk er der, den vil ske. Den private sektor er faktisk mest trængt, og særligt de konkurrenceudsatte erhverv som industri, fødevarer, fiskeri og andet er der, hvor vi taber de mange arbejdspladser, og det er der, vi skal sætte ind.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren, og så er det fru Nanna Westerby som ordfører for forespørgerne for måske at afslutte debatten. Det vil vise sig. Værsgo.

Kl. 12:52

(Ordfører for forespørgerne)

Nanna Westerby (SF):

Tak for ordet og tak for debatten i dag, selv om jeg godt nok har været lidt skuffet over debattens forløb.

For det første har det jo været én lang konstatering af allerede vedtagne initiativer og én lang konstatering af, at regeringen har tænkt sig at holde øje med det her område. Men det at holde øje med det her område gør det jo altså ikke alene. Hvis der ikke følger handling med, gør det ikke nogen forskel for de 8.000 unge, som lige nu står uden en ordinær praktikplads. Det gør absolut ingen forskel, at vi holder øje med de 5.000, der gerne ville starte på social- og sundhedsuddannelsen, men blev afvist, fordi der ikke var blevet oprettet praktikpladser nok.

For det andet gør det absolut ingen forskel for de titusindvis af nyuddannede, som lige nu må blive uddannet til arbejdsløshed og ikke kommer i gang med at bruge deres fag og dermed risikerer at miste mange af de evner, de har fået på uddannelsen, fordi de aldrig

kommer i gang med at bruge dem, og måske risikerer at ende som ufaglærte, selv om samfundet har spytet mange millioner kroner i at uddanne dem.

Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at vi ikke har haft en mere konstruktiv og fremadrettet debat i dag. Jeg synes, det har kendetegnet debatten meget, at regeringen meget gerne vil diskutere forlig og forligsbud og forligsregler i stedet for konkret politik og de konkrete initiativer, der er blevet fremlagt. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt, og jeg vil i parentes bemærke, at det jo ikke er første gang, vi her i Folketingssalen har en forespørgselsdebat om et område, hvor der er forlig. Det havde vi så sent som i december vedrørende 95-pct.-målsætningen, uden at det i øvrigt vakte nogen stor harme, og heldigvis for, at vi kan diskutere politiske områder, selv om der er indgået forlig på dem. Det er heldigt, at det ikke er sådan, at forlig sætter demokratiet ud af kraft, og at det ikke er sådan, at de stopper al debat på områder, hvor der virkelig er behov for handling og nye initiativer.

Jeg vil sige, at jeg tager to konklusioner med mig i dag. Den ene er, at regeringen ikke har tænkt sig at opfordre kommunerne og vise klar opbakning til, at man laver sociale klausuler. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt, for jeg tror, at der er mange kommuner, som gerne vil have den opfordring. Jeg vil i hvert fald sige til kommunerne, at der skal lyde klar opbakning fra oppositionen til, at man benytter de muligheder, der er, for sociale klausuler.

Den anden konklusion er, at regeringen ikke vil diskutere yderligere jobskabelse og fremrykning af offentlige investeringer, selv om det jo virkelig kunne være noget af det, der gjorde meget for at mindske den desværre hastigt stigende ungdomsarbejdsløshed.

Jeg må sige, at det har været en ærgerlig debat i dag. Den har ikke rigtig afspejlet den grad af alvor, der er i de problemer, vi står over for her med ungdomsarbejdsløsheden.

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:54

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil bare sige, at det, der får mig til at tage ordet, er det, fru Nanna Westerby sagde om, at det er ærgerligt, man ikke kan have en debat i Folketingssalen, fordi der er indgået forlig. Det kan man sagtens, det er der slet ikke noget til hinder for. Det, der skaber karambolagen i dag, er det forslag til vedtagelse, der er i strid med forliget, og ikke debatten. Vi kan jo have alle de debatter her i Folketingssalen, vi vil, om områder, hvor der er indgået forlig, det er der ingen problemer med. Men det, der skaber miseren, er altså, når der kommer et forslag til vedtagelse, som er i strid med et forlig, der er indgået, og det burde fru Nanna Westerby vel også kunne se.

Kl. 12:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:55

Nanna Westerby (SF):

Jeg skal ikke gøre mig til herre over, hvad de forskellige partier har tænkt sig at stemme til de forskellige forslag til vedtagelse, der ligger, når vi har dem til afstemning på tirsdag. Men jeg kunne forestille mig, at forligsparter f.eks. ikke har tænkt sig at stemme imod en bekræftelse af forliget, og så kan jeg sådan set ikke se det store problem i det.

Jeg vil bare konkludere, at det, jeg synes er det rigtig ærgerlige, altså er, at vi har rejst en problemstilling, som både er en ret stor samfundsudfordring og en udfordring for rigtig mange unge – både dem, der mangler praktikpladser, og de tusindvis af unge, som må få

ødelagt starten på deres arbejdsliv, fordi de ikke kan få et arbejde – og det bliver behandlet ved, at man ikke stiller spørgsmål og ikke rigtig vil diskutere andet end forligsbud. Det synes jeg simpelt hen er rigtig, rigtig ærgerligt for de mange unge, som går arbejdsløse lige nu.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der er ikke flere korte bemærkninger, og da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 27. april 2010.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om afgifter af spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om Danske Spil A/S.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 12:56

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for ordet. Vi må erkende, at udviklingen er løbet fra den nuværende indretning af det danske spillemarked. I dag hersker der en tilstand af lovløshed med et utal af illegale aktører. Der er ikke kontrol med disse illegale aktører og dermed ikke med bekæmpelse af ludomani og hvidvaskning af penge.

I Danmark har vi en lang tradition, der går tilbage til den første tipskupon i 1948, for, at overskuddet fra spil går til en bred vifte af almennyttige formål i Danmark. Det er almennyttige formål som spejdere, gymnaster, dyrevenner og mange flere. På grund af spiludbydere, der opererer ulovligt i Danmark, er Danske Spils udlodning til de frivillige organisationer faldet med cirka 100 mio. kr. om året fra 1,6 mia. kr. i 2008 til 1,4 mia. kr. i år. Det er klart uholdbart, at der sker en udsultning af de frivillige organisationer, der er af afgørende betydning for vores samfund.

Det er utrolig glædeligt, at det er lykkedes at indgå en bred aftale mellem alle Folketingets partier på nær Enhedslisten. Det lovkompleks, vi førstebehandler i dag, ruster det danske spillemarked til fremtiden og sikrer ekstra midler til ludomanibekæmpelse og ressourcer til frivillige og almennyttige formål.

Jeg skal ikke udbrede mig om detaljerne i lovforslagene, men vil blot runde et par af de væsentligste emner.

Vi åbner op for Danske Spils udenlandske konkurrenter. Dermed giver vi forbrugerne mulighed for at vælge sikkert og frit imellem et bredt udbud af spil i konkurrence med Danske Spil. Vi har erfaringer med, at det giver et større udvalg og mere konkurrence og giver forbrugerne bedre produkter og lavere priser. Ved at åbne vores marked op for udenlandske spillevirksomheder sikrer vi, at de bliver underlagt krav med hensyn til kontrol, og at de kan bidrage med deres kompetencer inden for forebyggelse af ludomani og samarbejde med os om at forhindre kriminelle i at hvidvaske penge.

Samtidig skærper vi indsatsen over for de illegale spiludbydere, f.eks. bookmakere, der skjuler sig i skattely eksotiske steder på jordkloden. De har stukket snablen ned i vores spillemarked uden at levere noget tilbage til fællesskabet. Dem har vi ikke plads til.

Vigtigst af alt er, at vi holder en hånd under overskudsmodtagerne. Det gør vi med et udlodningsloft, der burde kaldes et sikkerhedsnet, hvorved staten deler risikoen ved et fald i indtægterne fra lotto, transport og lignende.

Sådan ser et fremtidssikret spillemarked ud, og på vegne af Venstre kan jeg sige, at vi er meget glade for denne løsning. Vi er glade for en aftale, der formår at forene øget konkurrence med det almennyttige, en aftale, der gør det både mere sikkert og billigere at være forbruger, og en aftale, der sikrer, at en af grundstammerne i vores samfund, nemlig det frivillige, almennyttige arbejde, kan fortsætte.

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører, og så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

De penge, som via Danske Spil kanaliseres til idræt og andre velgørende formål, er af helt afgørende betydning for, at vi i Danmark kan have et sprudlende, levende og givende idræts- og kulturliv. I 2008 blev der givet omkring 1,6 mia. kr. til idrætten, til kulturen, til miljøet, til forskning, til sygdomsbekæmpelse og til andre almennyttige formål.

Men Danske Spil og det monopol, som sikrede pengene til alle de gode formål, er havnet i, hvad man vel kan kalde et problematisk krydspres mellem på den ene side EU, der vil gøre op med det konkurrenceforvridende i monopol, og på den anden side udenlandske spil på internettet, som støttet af danske medier gennem massiv annoncering faktisk accepteres og bruges i vid udstrækning af danskerne.

Krisetegnene kan ses, ved at Danske Spils markedsandele er faldende, og ved at beløbene, som betales i afgift, og som jo så gives til de godgørende formål, er tilsvarende stagnerende. Det har ført til meget stor bekymring, ikke mindst i idrætsverdenen, og vi er i en situation, hvor det ikke længere er holdbart ikke at gøre noget. Det har vi sådan set vidst i det meste af et års tid, og der har været arbejdet for at finde løsninger.

For Socialdemokratiet er det afgørende, at vi sikrer et system, hvor der fortsat er penge til de almennyttige formål, idræt og kultur, at vi opnår de forudsatte statsafgifter, at der tages hensyn til spillerne, så spil sker på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, at ludomani undgås og bekæmpes, og at hvidvaskning og anden økonomisk kriminalitet, som måtte følge af spillevirksomheden, undgås.

Den lovgivning eller den lovpakke med de fire lovforslag, som vi behandler i dag, skal sikre, at vi når de mål. Lovforslagene, som vi behandler, har også Socialdemokratiets støtte. Vi er en del af den aftale, som de står på. Vi støtter dem, fordi de omsætter en grundlæggende, ideologisk, socialdemokratisk tanke til virkelighed, nemlig at markedet er en elendig herre, men en god tjener. Med lov om spil går vi fra en situation med et reelt ukontrolleret og ureguleret frit

marked til et styret og reguleret marked. Vi får et marked med reguleret og gennemsigtig konkurrence, samtidig med at lotteri og ikke mindst lotto opretholdes som statsejet monopol.

Det her har vi snakket om, som jeg sagde indledningsvis, i et års tid. DeT har været svært at nå hele vejen rundt, teknisk, juridisk og politisk, men det er lykkedes, og det skal ministeriet undtagelsesvis have ros for.

Der kan naturligvis være forhold, der kommer op undervejs, og som gør, at der skal passes til og rettes til. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at der må være rigtig mange penge i det her marked, for jeg tror, at alle os, der er ordførere på området, er blevet løbet over ende af forskellige professionelle interessevaretagere, der har villet gøre opmærksom på det ene og det andet. Vi har modtaget myriader af notater og skrivelser, og der vil sikkert også være en uendelighed af deputationer, som vil gøre opmærksom på, hvordan lovforslagene burde ændres.

Så der kan selvfølgelig være indvendinger, som er relevante, og forhold, som der må tages højde for, men den grundlæggende pakke, den grundlæggende idé og de mål, som bliver nået, er rigtige og har vores fulde støtte.

Kl. 13:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at når vi førstebehandler liberaliseringen af spillemarkedet i dag, er det en glædens dag for Dansk Folkeparti, men så sandelig også for mig selv personligt. Jeg har i min tid som skatteordfører for Dansk Folkeparti, godt 8 år, arbejdet med det her med jævne mellemrum og igennem mange år næsten alene her i Folketinget været talerør for, at vi skulle indføre den model, som et bredt flertal i Folketinget nu bakker op om. Så jeg må sige, at det er meget glædeligt.

Jeg kan sige, at i Dansk Folkeparti har vi ved tidligere lejligheder fremsat beslutningsforslag om, at der netop skulle indføres en model, som den, vi har her – det gælder B 165 fra 2007 og B 80 fra 2008 – og først da vi nåede frem til 2008, begyndte man bredt i Folketinget at besinde sig, sådan at vi kunne gå i gang med det her arbejde. Så det er glædeligt, at det nu er mundet ud i en bred aftale.

Baggrunden for, at vi finder grund til at foretage den her liberalisering, er, at vi jo har haft et monopol på spillemarkedet i Danmark, idet Dansk Tipstjeneste – det, som nu hedder Danske Spil – har haft monopol siden slutningen af 1940'erne. De første 40-45 år gik det her monopol jo ganske godt, der var ikke nogen konkurrence udefra, men i takt med at internettet blev opfundet og efterfølgende ganske udbredt i landet, fik mange danskere øjnene op for, at der faktisk også fandtes andre former for spil og andre selskaber i udlandet, som man kunne spille hos. Derfor har Danske Spils markedsandel igennem mange år været faldende, og onde tunger har sagt, at Danske Spil havde en markedsandel helt nede på omkring 40-50 pct. af markedet for sportsspil – det har været det pessimistiske bud – og det er jo ikke ret meget for et monopolforetagende. På den måde strømmede millionerne ud af landet igennem flere år uden at komme statskassen eller modtagerne af tipsmidlerne til gode, og det har selvfølgelig været en uholdbar situation, som vi i Dansk Folkeparti længe har efterlyst en løsning på, og det er jo glædeligt, at vi så har fundet den nu.

Løsningen bliver jo så, som de to foregående ordførere allerede har været inde på, at vi skal have en liberalisering af markedet for sportsspil, en licensordning, hvor seriøse og lødige udbydere kan købe sig en licens til at operere på det danske marked. De bliver så om-

fattet af en speciel skatteordning, som er skruet sammen i den her anledning, og det skulle, samtidig med at der fortsat opretholdes monopol på lotto og skrabelodder og den slags under Danske Spil, gerne medføre, at det samlede provenu til statskassen og til modtagerne af tipsmidlerne er mindst lige så godt som det, der er i dag.

Så det er en ordning, som jeg tror vi alle sammen vil blive glade for og tilfredse med på længere sigt, og jeg har faktisk også en tro på, at vi på længere sigt vil opleve, at der vil være et større provenu, end det er tilfældet i dag, til modtagerne af tipsmidlerne. Så jeg skal sige, at vi er rigtig godt tilfredse med det arbejde, der er gået forud, både vores samarbejde med regeringen og med de øvrige partier i Folketinget, hvor vi jo det sidste års tid har drøftet, hvordan ordningen skulle være. Og jeg skal sige, at vi selvfølgelig støtter lovforslaget her og gør det med meget stor glæde, idet det jo er en model, vi selv har været fortalere for de sidste 7-8 år.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

SF er glad for at være en del af forliget om den nye spillelov. Faktisk har vi længe efterlyst, at der skulle ske noget på området, og at Danmark skulle have en ny spillelov, der kunne rydde op i det anarki, spillemarkedet i Danmark har udviklet sig til. Situationen med udbydere, der tilbyder spil uden at betale samme bidrag til fællesskabet, som Danske Spil har gjort, har udhulet både statskassens indtægter fra spillene og de tipsmidler, som det frivillige foreningsliv nyder godt af, og som finansierer et væld af forskellige gode aktiviteter for børn og unge inden for idrætsliv, kulturliv, almennyttige foreninger osv.

Desuden har der været store mangler i ludomaniforebyggelsen, og det uigennemskuelige spillemarked har været svært for den almindelige forbruger at færdes på. Derfor har vi længe presset på for at få styr på området, og nu sker det endelig. Vi er glade for at være en del af aftalen, glade for, at vi kan få ændret lovgivningen og få lavet et nyt samlet spillelovgivningskompleks.

SF ønsker et velreguleret spillemarked til gavn for spillerne og for samfundet. Når lovgivningen virker, kan spil være en underholdning, som mange kan nyde, men hvis reguleringen halter eller ikke bliver håndhævet, er der store risici på spillemarkedet for både svinde og ludomani. Det er jo bagsiden af at have et spillemarked, at nogle simpelt hen ikke kan styre deres spil og havner i afhængighed. Derfor er det vigtigt, at vi endelig får indført en fornuftig lovgivning, som indrammer spillemarkedet og sørger for, at udbydere også er med til at tage et ansvar for deres produkter – altså at vi får en opdeling i en fortsat monopolbaseret spilledel liggende under det gamle Danske Spil, der udbyder lotto, skrabespil osv., og et liberaliseret marked med de velkendte sportsspil.

Vi synes, at man med lovforslagene her har ramt en fornuftig balance, som stemmer godt overens med SF's hovedsynspunkter og de ting, vi har lagt vægt på i forløbet frem til i dag.

For det første var det vigtigt for os at beskytte spillerne. Der skal indføres en licensordning, så det kun er de gode folk, altså dem, der vil være med til at overholde reglerne og spille, om man så må sige, efter reglerne, der er med, og vi skal indføre en række håndfaste regler, der sikrer spillerne en fair og ordentlig behandling, og skille fårene fra bukkene blandt spiludbydere, hvor ansvarlige udbydere er velkomne, men plattenslagerne ikke er det. Forbrugerne skal kunne regne med, at forholdene er ordentlige, og at spilfirmaerne overholder reglerne. Med lovforslagene her synes jeg, at vi får skabt en god ramme for det, og jeg vil glæde mig til at skulle følge op på, at spil-

myndighederne bruger lovens bestemmelser efter hensigten, så de kommer til god nytte.

For det andet var det vigtigt for os at få en god finansiering af behandlingen og forebyggelsen af ludomani. Ikke mindst forebyggelsen har det haltet med. Ludomani er ødelæggende for den ramte og for familierne, og konsekvenserne kan mærkes i mange år, især hvis privatøkonomien bliver helt smadret. For langt de fleste mennesker er spil underholdning, men der er en indbygget risiko for ludomani, og derfor er det vigtigt, at vi har et velfungerende system, der kan forebygge, behandle og forske i ludomani. Det er der sikret en bedre finansiering af med aftalen her, også derved, at der bliver flerårige aftaler, så de behandlingssteder, der arbejder med det, ved, hvad de har at arbejde med.

For det tredje var det vigtigt for os at sikre statens indtægter fra tipsmidlerne. Kreative spilfirmaer har jo i mange år undgået at betale en retmæssig beskatning og betale til tipsmidlerne, men hvis man vil tjene penge på at udbyde spil i Danmark, skal man også betale sine afgifter og skatter, og det vil det her licenssystem, vi indfører, være med til at sikre. Det er en grundsten i velfærdssamfundet, at alle bidrager, som de skal, og det skal også gælde for spiludbydere, der jo har et særligt ansvar, fordi deres spil også påfører nogle mennesker lidelser i form af ludomani og samfundet omkostninger til at behandle det.

For det fjerde er håndhævelsen vigtig. Skal man have nogle til at komme med ind på et reguleret marked, skal man selvfølgelig også holde dem ude, der ikke vil, og gøre det effektivt. Vi har et stort ønske om at sikre den størst mulige efterlevelse af reglerne. På spilområdet er der operatører, som ikke har rent mel i posen, og vi skal altså sikre, at de dårlige bliver udelukket fra markedet. Der har været en diskussion kørende – senest i går var den omtalt i Ekstra Bladet – om, hvorvidt staten skal komme med en henstilling til, at internetudbydere blokerer for spilsites, eller om det er staten, der har ansvaret for at komme med et egentligt påbud. Jeg har noteret mig, at skatteministeren til andenbehandlingen vil komme med et ændringsforslag, der sørger for, at der kommer en bedre retssikkerhedsmæssig stilling på området. Det er vi meget tilfredse med og har ønsket.

Vi ser frem til den fortsatte behandling af det. Ligesom Socialdemokraternes ordfører er jeg overbevist om, at der kommer til at være diskussioner om enkelte elementer i det, ikke fordi jeg ikke synes, at det er en god aftale, men lige præcis fordi der kommer utrolig mange henvendelser og informationer udefra fra forskellige interessenter. De organisationer, det handler om, og som altså får gavn af tipsmidlerne, har noteret tilfredshed med det, men alle de udbydere, som altså er på markedet og tjener penge på det, har forskellige standpunkter, som vi så må se på.

Men jeg ser frem til, at det her kommer til at skabe ordnede forhold på spillemarkedet, at vi får en effektiv behandling og forebyggelse af ludomani, at vi får de brodne kar ud af markedet, og at det for fremtiden bliver sådan, at man kan nyde det at spille som underholdning og vide, at de steder, hvor man spiller, rent faktisk bidrager til fællesskabet, som de skal. Vi er glade for at være en del af det her forlig og håber, at det får en hurtig vedtagelse.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, og det er en god dag, en stor dag for underholdningsindustrien og spilleindustrien. Det fortjener solskin, men det fik vi ikke, men alligevel er det en rigtig god dag, vi skal bide mærke i.

Det, der er lovens formål, er at holde forbruget af spil på et moderat niveau; at beskytte unge og udsatte personer mod at blive udnyttet gennem spil eller udvikle afhængighed af spil; at beskytte spillere ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde; at sikre offentlig orden og forhindre, at spil tjener til støtte til kriminalitet. Det sker ved, at Danske Spil forbliver et monopol med hensyn til lotteri, og her er det altså Lotto, skrabespil og bingo, der tænkes på, samt heste og hunde, mens resten liberaliseres. Spillerne får altså et frit valg af spillested, og det giver en sund konkurrence, som vil være med til at udvikle nye og bedre produkter end dem, man kender i dag. Der bliver en klar grænsedbrydning mellem monopol og de liberaliserede spil. Der udstedes en licensordning, hvor udbyder altså skal have en dansk licens, der bliver et reklameforbud netop for ikke at lokke folk til at spille for meget, der iværksættes regler til sikring af et ansvarligt spiludbud, så man bekæmper spilafhængighed, altså det, vi kender som ludomani, der bliver på finansloven afsat passende midler til at bekæmpe ludomani, og der bliver også en afskærmning mod ulovlige udbydere, og det sker ved betalingsblokering eller ved internetblokering, såkaldt DNS, og ved fastholdelse af det, jeg nævnte, nemlig reklameforbud.

Så er der lagt op til et administrationsgebyr, der skal betales af spilleselskaber, og det er fastsat som et gebyr, men ministeren har lagt op til, at det reguleres i vedtægten, sådan at man betaler i forhold til størrelse. Det synes vi er meget rimeligt, så det glæder vi os til at blive involveret yderligere i. Så er der nogle forskellige procenter, der betales i afgift til staten, og dem er vi alle sammen enige i: de 20 pct. af bruttospilindtægten på onlinespil og væddemål, de 75 pct. i de fysiske kasinoer, og de 41 pct. på automater, de 11 pct. i totalisatorspil osv. Det er alt i alt et rigtig godt lovforslag, som Det Konservative Folkeparti bakker op om.

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre er med i den brede aftale, der ligger bag de tre forslag her, og vi deltager med glæde i denne lovgivning. Den er blevet nødvendiggjort af den udvikling, der er sket i verden, med de elektroniske medier, og jeg synes, der er fundet en god grundmodel for at løse de vanskelige spørgsmål, som udviklingen på spilleområdet har rejst.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i indholdet, som det ligger. Jeg vil nøjes med ved denne lejlighed at sige, at der er ét principielt større spørgsmål, der trænger til, at vi finder en bedre og anden løsning end den, der er her. Det er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have en henstillingsmodel, hvor myndighederne henstiller til eksempelvis teleselskaber om at blokere for en spilleside, eller om vi skal have en påbudsmode. Det er et principielt vigtigt spørgsmål, og det rejser vigtige principielle spørgsmål, og efter radikal opfattelse må vi finde en anden og bedre model for det i udvalgsarbejdet. Vi har også under forberedelsen af lovgivningen arbejdet for, at vi her skulle finde en anden og bedre model, og det vil vi da selvfølgelig forfølge under udvalgsarbejdet. Jeg er helt opmærksom på, at ministeren også er åben over for at finde en anden model, og jeg håber, at vi kan nå frem til et godt resultat på det punkt.

Der er også nogle, skal vi sige mere praktiske problemer, som er blevet rejst, efter at lovforslagene er blevet offentliggjort, og det er problemerne omkring visse gættekonkurrencer af mindre størrelse. Skal vi her indhente tilladelse fra spillemyndighederne eller ej?

Men disse og andre spørgsmål vil selvfølgelig også optage os i udvalget, og jeg ser frem til, at vi under udvalgsarbejdet kan få rettet

lovforslagene endeligt til, så vi får den helt rigtige løsning på et i virkeligheden vanskeligt lovgivningsanliggende.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Grunden til, at vi er kommet hertil i dag, er en meget beklagelig udvikling, hvor danske myndigheder i årevis undlod at retsforfølge udenlandske spilleselskaber, der i strid med danske regler annoncerede i Danmark. De gjorde det på tv, de gjorde det på busser, og de gjorde det overalt i vores samfund. På den måde begyndte man også at tage markedsandele fra Danske Spil og øge hele spillekulturen i Danmark. Jeg synes, det var meget beklageligt, at danske myndigheder ikke håndhævede det eksisterende forbud imod reklamer for udenlandske selskaber for på den måde at kunne holde spilleudviklingen i Danmark under kontrol i stedet for at lade det være noget, som nu i højere grad skal kontrolleres af udenlandske selskaber.

Jeg kan forstå, at man i dag vil indføre et reklameforbud mod selskaber, der reklamerer for spil uden at have licens i Danmark. Jeg kan godt undre mig over, at man ikke for længst har indført sådan en ordning, altså at man forbød de selskaber at reklamere i Danmark, som ikke havde ret til at sælge spil i Danmark. Jeg ved selvfølgelig godt, hvorfor man ikke gjorde det, for det blev jo rejst flere gange her i Folketinget og andre steder, altså hvorfor man tillod den ulovlige reklamering. Det skete jo udelukkende, fordi regeringen var bange for at kunne tabe en retssag om udenlandske selskabers ret til at annoncere og markedsføre sig i Danmark.

Til det vil jeg sige: Hvorfor bøje sig for frykten for en retssag? Det så jeg ikke nogen begrundelse for. Jeg synes, man skulle have sagt, at det her er en beskyttelse af danske borgere, og at det er en beskyttelse af finansieringen af en masse kultur- og idrætsinstitutioner i Danmark. Så kunne man have taget retssagen, og så kunne man have tabt den - det kan ske med alle retssager - men man kunne også have vundet den og på den måde i hvert fald have fået sat et spørgsmål på dagsordenen i EU, nemlig om det er EU-regler, der skal bestemme, hvordan spiludbud udbredes i Europa.

For det er det næste principielle: Hvorfor skal EU bestemme over, hvordan der spilles i Danmark? Der er spillemuligheder nok med Danske Spil, og de udvidede det hele tiden, men det kunne vi dog holde under en vis regulering. Men når det nu er eksploderet i den grad, som det er sket, og man jo ikke kan se noget som helst i fjernsynet uden at skulle belemres med alle mulige pokerannoncer, eller når man kan se, at der på bussernes sider er store annoncer - hvad ved jeg - og på den måde sker endnu mere udbredelse af spil, så vil jeg sige, at det burde man nok have slogs noget mere imod. Dels fordi det øger faren for ludomani, dels fordi jeg synes, at det var en urimelig bøjen sig for, at EU skal regulere også det marked.

Der er mange ting, det kan være fornuftigt at regulere internationalt, men hvordan man spiller på heste og væddeløb og lottokuponer og klasselotteri i Danmark, det mener jeg altså ikke er et anliggende, som skal reguleres internationalt.

Så sker der selvfølgelig det, at når man ikke gør noget, så vinder dem, der har pengene og kan tjene penge. Derfor er vi så kommet i den situation, at Danske Spil bliver presset hårdt, at indtægterne til staten og dermed også til det kulturelle og idrætsmæssige trænges, og derfor har det jo været indlysende, at der ville ske noget på området på et tidspunkt. Det er så det, vi ser nu.

Jeg kan også godt forstå hensigten med lovforslaget, nemlig i den nye situation at prøve at skabe en vis form for regulering af spille-

markedet og samtidig altså sikre de indtægter, vi tidligere havde fra spil.

Men om vi endeligt siger ja til lovforslaget, er vi ikke nået frem til endnu. Og det er en afvejning af, hvor meget det her er med til at udbrede ludomani, og hvor meget det er med til at mindske ludomani. Så det må jo afvente – det er jo en af de tykkere sager, vi har fået til behandling her i Folketinget – at vi har fået den gennemtygget ordentligt.

Så vil jeg sige noget til sidst om det der med at lave en lov, der gør det muligt måske endda administrativt at lukke hjemmesider, fordi de tilbyder spil, der ikke har licens i Danmark. Jeg vil bare sige, at det altså er et område, vi skal være meget forsigtige med. Det er o.k., at man har sagt, at man kan lukke hjemmesider, der udbyder børnepornografi. Det kan være andre ting, men i det hele taget er det med at gå ind og lukke medier, herunder hjemmesider, ikke noget vi skal fremme. Så er det altså noget, vi skal undgå. Derfor vil jeg også gerne, som jeg hørte andre sige, se frem til, at man finder en måde at begrænse spil uden licens på, uden at man skal åbne op for, at man kan indføre kinesiske metoder i form af lukning af hjemmesider.

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:24

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lad mig takke for den brede tilslutning til de her to lovforslag – faktisk tre lovforslag – der bliver behandlet her i dag.

Jeg er rigtig glad for som forholdsvis ny skatteminister, at vi nu kan få skabt de rammer, som kan skabe ro på det danske spillemarked, som jo har været præget af ulovlig markedsføring og spiludbud af udenlandske udbydere. Det har hidtil ikke kunne standses ved domstolene.

Vi har nu skabt en afbalanceret spilmodel, hvor åbning af markedet giver et alsidigt og konkurrencedygtigt spiludbud, samtidig med at der er fokus på beskyttelse af spillerne. Det er nu også sikret, at der fortsat er et provenu til udlovning til almenyttige formål.

Jeg skal også bekræfte, at det fremadrettet bliver en fordomsfri drøftelse. Jeg vil bestræbe mig på at svare Skatteudvalget så godt, som jeg overhovedet kan. Jeg ved, at der er rejst mange spørgsmål. Det er, som flere ordførere har været inde på, komplicerede spørgsmål.

Jeg vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, men for den sags skyld også til hr. Frank Aaen, at vi kommer til at drøfte hele spørgsmålet om internetblokering. Det er også derfor, at jeg har haft en meget åben tilgang til det. Det er en vanskelig sag, og derfor kommer vi også til at drøfte det fremadrettet. Skatteministeriet har jo også i øjeblikket drøftelser med dele af branchen.

Jeg vil blot her ved førstebehandlingen sige, at jeg er helt opmærksom på, at der stadig væk er ting, der skal belyses. Det håber jeg selvfølgelig at vi kan gøre ved fælles hjælp. Men tak på vegne af min forgænger for den brede tilslutning, der har været. Det er jo den tidligere skatteminister, der har haft et meget stort arbejde med hele det her område.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om udlodning af overskud fra lotteri samt heste- og hundevæddemål.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 13:26

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Den her vinter var usædvanlig kold, mange vil sikkert sige, at det var en rigtig vinter ligesom i gamle dage. Der var rig mulighed for at bygge snemænd, for at kælke og for at skøjte på de tilfrosne søer. Sådan er det bare ikke hvert år. I stedet tyr man til dyre kunstbaner, der sluger enorme mængder energi, undtagen ude på Frederiksberg. Her etablerede de en kunstskøjtebane, hvor isen er erstattet af voks. Dermed sparer de en formue på energi og også på CO₂.

Hvad har den her historie så med tipsmidlerne at gøre? Jo, en hel del faktisk, fordi voksskøjtebanen på Frederiksberg er nemlig blevet til med hjælp fra overskuddet fra tipsmidlerne. Banen er derfor et fint eksempel på, hvordan den enkeltes drøm om den store gevinst omsættes til et bidrag, der glæder både børn og voksne på Frederiksberg så vel som i resten af Danmark med alt lige fra en klatrevæg i Gellerupparken og en klimaudstilling i Botanisk Have til træningslejligheder for unge badmintonspillere – og Inges Kattehjem i Glostrup ikke at forglemme. Alle har de fået en del af overskuddet fra lotto, travheste og klasselotteriet og har på den måde fået rig mulighed for at glæde og hjælpe og oplyse andre.

Sådan vil det fortsat være, når den nye spillelovgivning træder i kraft. Vi ændrer ikke ved fordelingen, men sikrer og fremtidssikrer det danske spillemarked gennem en delvis liberalisering, og det betyder, at der også i fremtiden er penge til både kattehjem og til skøjtebaner. Konkret sikrer vi overskudsmodtagerne ved at indføre et udlodningsloft. Dette udlodningsloft vil hvert år blive reguleret i forhold til forbrugerprisindekset. Udlodningsloftet er desuden gjort modstandsdygtigt over for de seneste års fald i Danske Spils omsætning og overskud. Det har vi gjort ved at tage udgangspunkt i overskuddet for 2008. Det er jo så de penge, der bliver udloddet i 2009.

I Venstre er vi glade for aftalen, og vi er glade for, at det er lykkedes at samle alle Folketingets partier på nær Enhedslisten. Det er vigtigt med bred enighed i en sag som denne, og det er det, fordi vi ændrer ved et nationalt klenodie, et klenodie, der samtidig spiller en aktiv rolle i vores samfund den dag i dag, og som vi også i fremtiden vil kunne glæde os over, hvad enten vi vil hjælpe en herreløs kat, klatre eller ud på skøjtebanen på en mild vinterdag. Venstre kan af disse årsager støtte forslaget.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Flemming Møller Mortensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:29

Kl. 13:33

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg kan proklamere med det samme, at glæden fortsætter, også når vi kommer over og skal høre Socialdemokraternes bud på den her lovgivning. Det var nemlig en rigtig god dag både i Folketinget her på Christiansborg og rundt i alle dele af Danmark, da vi den 4. februar i år blev enige om en regulering og en delvis liberalisering af det danske spillemarked. Med dette forslag skal vi så i dag diskutere og debattere lidt omkring Kulturministeriets område for netop den her aftale.

Helt konkret skal det nu behandles, hvilke bestemmelser der skal være for udlodning af overskud fra Lotto. Jeg synes måske, tavlen heroppe er en lille smule misvisende, for der står »om heste- og hundevæddeløb«, men det er altså ikke den del, der økonomisk set bringer mest til den her aftale, som er så positiv. Det drejer sig jo om, at vi skal have uddelt penge til gavn for idræt, kultur og andre almennyttige formål samt have bestemt kredsen af udlodningsmodtagere og fordelingen af overskuddet modtagerne imellem.

Der lægges ikke op til de store ændringer, og det er godt, at vi ikke gør det for nuværende. Dermed være ikke sagt, at man ikke på sigt skal kigge på tingene, men det er stadig væk sådan, at Kulturministeriets område får ca. 70 pct. af midlerne, og at Undervisningsministeriets område får ca. 13 pct. af midlerne.

Socialdemokraterne mener, at overskuddet fra Lotto skal gå til kultur, idræt og andre almennyttige formål, og derfor er det altså meget positivt, at vi har kunnet holde fast ved lovforslaget, som det ligger her. Danske Spil har jo virkelig været under et meget hårdt pres med faldende omsætning og dermed også faldende overskud, og derfor har rammerne for beløbsmodtagerne også været pressede. Og heri ligger naturligvis den store glæde over, at så stort et flertal her i Folketinget nu bakker op omkring ordningen, som sikrer et provenu, og som netop sikrer de mange modtageres beløb også i den nære fremtid.

Det er nu gjort sådan, at Klasselotteriets overskud også lægges oven i puljen her, og det er gjort netop for at sikre holdbarhed og også det økonomiske grundlag for, at man kan nå det niveau, som vi nu når.

Der er et par tekniske ting, jeg godt lige vil kommentere.

For det første foreslås det, at den første udlodning efter loven i 2012 fastsættes til et startudlodningsbeløb på godt 1,6 mia. kr., hvilket svarer til Danske Spils overskud for regnskabsåret 2008. Herefter skal der ske en pristalsregulering med forbrugerprisindekset fra 2009 til 2012, og dermed forventes det, at vi når op på ca. 1,7 mia. kr. i 2012. Og så er det, at vi fra 2013 lægger Klasselotteriet oveni.

For det andet holder vi også fast ved det princip, som hedder 50/50-risikofordeling, sådan at stat og beløbsoverskudsmodtagerne har en balanceret risiko både i forhold til gevinst og tab på området.

En lille teknisk finesse er også, at den pulje, der har ligget i Finansministeriet til almennyttige formål, nu flyttes over i kulturministerens ressortområde.

Endelig har det været vigtigt også fra socialdemokratisk side at sikre, at vi får en evaluering af det her meget væsentlige område, og der har vi i enighed fået lagt en evaluering ind i 2014, sådan at vi også på sigt kan sørge for at få reguleret i tide, for de opgaver, som beløbsmodtagerne her udfører i og for det danske samfund, er væsentlige og uvurderlige, og derfor er langsigtethed også i den økonomiske planlægning helt afgørende for beløbsmodtagerne.

Hermed skulle det forhåbentlig fremgå, at Socialdemokraterne er rigtig glade for, at lovforslaget er nået hertil med det indhold, det har, og dermed kan vi naturligvis give det vores fulde støtte.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Også tak for påpegningen af den ufuldkomne titulering af forslaget. Jeg skal i forlængelse af, hvad formanden sagde i går, sige, at formanden læste rigtigt op. Nu har vi også rettet det oppe på tavlen.

Det er fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Det er dejligt, at smilene kan komme frem på læberne – af flere årsager, ikke bare på grund af det, der er formuleret på tavlen, men selvfølgelig også på grund af det lovforslag, som vi behandler her og nu. For der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti finder det af umådelig stor værdi, at der i Danmark findes en ordening, hvor overskuddet fra spil, altså de såkaldte tipsmidler, formidles videre til en bred vifte af modtagere, som har frivillige og almennyttige interesser som hovedformål.

Det er ikke ukendt, at der igennem de seneste år har været en forståelig frygt for midlerne blandt de forskellige interessegrupper, fordi midlerne er blevet færre og færre med årene. Tendensen har været tydelig, og det er derfor positivt, at der nu som en konsekvens af den nye spillelovgivning bliver en debat om det, og at vi kan opleve, at der ikke bare på Skatteministeriets område, som vi lige har hørt, men også her på kulturministerens område er en bred politisk opbakning til, at der sker en ændring.

Der er selvfølgelig flere formål med det. Fremover vil der være en større gennemsigtighed med de aktører, der er på markedet for spil, og det vil være et krav, at også de udenlandske spiludbydere, som der er kommet flere og flere af, og som ønsker at etablere sig på det danske marked, kan gøre det lovligt ved at betale 20 pct., som vi også hørte om i den foregående debat, af deres spiloverskud, som så tilfalder den danske stat. Så vil der være en sikkerhed for, at spiludbydere uden licens ikke kan komme og etablere sig på det danske marked.

At der i Danmark er en stærk tradition for foreningsliv, og at mange mennesker som en stor del af deres tilværelse tager del enten som aktive, som ledere eller måske på et mere organisatorisk plan, er en styrke ved et samfund som det danske. Vi ved godt alle sammen, at det ikke er muligt at få det hele til at hænge sammen kun ad frivillighedens vej, men at der også er brug for økonomiske ressourcer, og det er netop dem, som vi får via tipsmidlerne. Der er ikke tvivl om, at det er noget, som gør en forskel rundtomkring i både de større og de mindre lokalsamfund.

Som person er jeg egentlig selv rundet af det lille lokale foreningsmiljø, og jeg tænker tit på, hvordan det har været med til at præge mig, og at det har smittet af på mine børn og de mange børn, som jeg har haft kontakt med igennem mange år som folkeskolelærer. Det er jo en glæde at se det og stadig væk være en del af det foreningsmiljø.

Det er også vigtigt, at vi i mange år frem sørger for, at der er sikkerhed for, at der kan være et fundament, som er stærkt og til glæde for mange generationer som aktive. Og der skal kæmpes for at tiltrække endnu flere. Det er en udfordring, vi står med, også politisk. Det betaler sig jo ikke kun i forhold til det kulturelle aspekt, men så sandelig også i forhold til det sundhedsmæssige og det sociale aspekt.

Som en del af finansloven for i år var Dansk Folkeparti med til at beslutte, at det i en overgangsperiode skulle sikres, at overskudsmodtagerne ikke ville blive ramt unødigt af yderligere fald i indtægterne, og derfor besluttede regeringen og Dansk Folkeparti, at der blev afsat 110 mio. kr. i perioden 2010-11 som et ekstraordinært

statsligt tilskud, så udlodningsniveauet ikke ville falde, inden den ændrede spillelovgivning trådte i kraft.

Med vedtagelsen af de forskellige lovforslag, der er fremsat af skatte- og kulturministeren, og efter mange drøftelser, som vi også har hørt, mellem de forskellige politiske partier er det selvfølgelig Dansk Folkepartis håb, at der nu vil falde en vis form for ro på området, og at det fremover vil blive muligt for de mange modtagere at koncentrere sig om det, som for dem er det væsentlige, nemlig det frivillige og almennyttige arbejde til glæde og gavn for de fleste borgere i Danmark. Derfor støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig forslaget i dag, og vi ser frem til den evaluering, der vil komme i 2014, hvor vi så netop kan få en udredning af det idrætsmæssige og økonomiske og hele strukturen af idrætslivet i Danmark.

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Petersen som SF's ordfører.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Som det sidste lovforslag i striben af forslag i dag om spillemarkedet, er der så det vedrørende uddelingen af pengene, udlodningen af overskuddet. Det er ikke kun fra heste- og hundevæddeløb, men også fra det store område omkring Lotto. Som jeg har sagt under den forrige behandling, er vi meget glade for at være en del af forliget om spillemarkedet. Det var vigtigt for os at sikre, at kulturlivet og idrætsorganisationerne og andre stadig kunne få gavn af tipsmidlerne.

Vi har et rigtig godt, stort frivilligt miljø i Danmark, hvor mange lægger en kæmpeindsats til gavn for alle og bruger deres fritid på at være idrætsledere og arbejder i kulturlivet i almennyttige organisationer. Det vil vi selvfølgelig gerne støtte på en god måde gennem tipsmidlerne. På linje med fru Karin Nødgaard har jeg selv kunnet nyde godt af det som udøver af badminton, træner i det i en DGI-organisation, jeg har spillet musik, der har været støttet af det, og senere i en politisk ungdomsorganisation, der jo også har gavn af det her, hvor man understøtter almennyttige organisationer inden for en lang række områder.

På grund af den uholdbare situation, der har været på spillemarkedet, hvor flere og flere indtægtskroner er røget væk fra tipsmidlerne og væk fra overskuddet til staten, har overskuddet til brug i de almennyttige organisationer været faldende, og det ville fortsat være det i høj hast, hvis ikke der blev gjort noget. Nu har vi fundet et niveau, der giver et fornuftigt råderum til organisationerne. Fra 2012 vil det være 1 mia. kr. og 735 mio. kr., og vi har lavet en mekanisme, der sikrer mod udhuling af beløbet fremover. Det var også vigtigt for os at sikre, at tipsmidlerne får en nogenlunde konstant størrelse, ellers bliver det meget svært for de foreningsaktive at planlægge længere ud i fremtiden. Vi er meget tilfredse med den model, vi kom frem til i forligskredsen. Vi kunne selvfølgelig altid godt have tænkt os et større beløb, men det her var, hvad vi kunne enes om. Vi har aftalt en evaluering i 2014, så vi kan rette op på eventuelle skævheder, men det basale er på plads, nemlig en fornuftig finansiering, som også organisationerne selv har erklæret sig tilfredse med. Vi er meget glade for, at vi også har fået den her knast af vejen som en del af et nyt, samlet kompleks omkring spillelovgivningen, der altså giver et bedre og mere reguleret spillemarked og fortsat finansiering via tipsmidlerne til de mange gode ting, der foregår i idræts- og kulturlivet og i almennyttige organisationer på mange fronter i Danmark.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg skal på vegne af min kollega, kulturordfører hr. Henrik Rasmussen, beklage, at han ikke kunne være til stede, så jeg skal på vegne af Det Konservative Folkeparti sige, at dette lovforslag er en del af den samlede lovpakke vedrørende liberaliseringen af spillemarkedet. Jeg redegjorde selv for skatteforholdene under behandlingen af de tre foregående lovforslag. Formålet med det her lovforslag er at fordele overskuddet fra spil, lotteri samt heste- og hundevæddemål til gavn for de mange idrætsforeninger, der nyder godt af tipstilskud. Med det her lovforslag foreslås en ny model, der sikrer udlodningsmodtagerne et tilskud i 2012 svarende til tilskuddet i 2009 – så der er altså ikke tale om nogen forringelse – til lagt et beløb på 35 mio. kr. fra staten. Fra 2013 og frem foreslås et udlodningsloft med en risikodeling mellem staten og udlodningsmodtagerne på 50/50-basis, altså deling. Og med de ord skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Dette lovforslag er et meget vigtigt lovforslag. Det er vigtigt for hundreder af foreninger og hundrede tusinder af danskere beskæftiget med mangfoldige aktiviteter, og vi sikrer her finansieringen af disse aktiviteter – af den omfattende aktivitet, vi ser i det danske foreningsliv: ungdoms- og idrætsforeninger, og det er Det Radikale Venstre meget tilfreds med. Vi må også erkende, at der er nogen usikkerhed om, hvordan markedet vil udvikle sig under den nye lovgivning, og derfor er det fornuftigt, som det er anført i forslaget, at der skal finde en evaluering sted i 2014. Det sikrer, eller er i hvert fald med til at sikre, at foreningslivet også kan trives på længere sigt.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

I modsætning til de forrige lovforslag, som var meget komplicerede, og som vi er nødt til at kigge lidt nærmere på, så er det her jo ikke særlig kompliceret set fra vores synspunkt, da det hovedsagelig er en fortsættelse af tingene, som de er i dag, under de nye betingelser. Så vi regner med at kunne stemme for det her lovforslag.

Så vil jeg rette en formel henvendelse til forligspartierne, som man jo skal ved forlig, om, at hvis vi nu ender med at kunne sige, at vi godkender hele pakken – for sådan er det jo selvfølgelig, man kan ikke bare godkende uddelingsdelen, man skal også godkende indtægtsdelen – det så er muligt som det sidste parti at kunne tilslutte sig forliget. Men det må selvfølgelig lige afvente, at vi har sagt ja til det hele. Ellers ved jeg jo godt hvordan spillereglerne er.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Kulturministeren.

Kl. 13:44

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Til det sidste kan jeg ganske enkelt sige, at det jo er op til alle forligspartierne at afgøre. Det er klart et ønske fra Enhedslistens side,

og i den forbindelse vil det selvfølgelig blive drøftet mellem forligspartierne. Ellers vil jeg bare sige, at det har været positive og smukke ord, og det vil sige, at der er lavet et rigtigt lovforslag. Det er jeg meget glad for at hele Folketinget er enige om. Og så vil jeg på vegne af min forgænger, fru Carina Christensen, som jo har forberedt det her, og mig selv sige tak for en konstruktiv drøftelse her i Folketinget.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:45

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

I dag er der følgende anmeldelse:

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 212 (Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven), lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven) samt lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge.(Fleksibel frokostordning i daginstitutioner m.v.)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på mandag den 26. april 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

:

Mødet er hævet. (Kl. 13:45).
